

GEDEPUTEERDE STATEN

1225-118

provincie **HOLLAND**
ZUID

DCMR MILEUDIENST RIJNMOND
Afdeling Procesindustrie

AFSCHRIFT

ONTWERPBESCHIKKING

CONTACTPERSOON

F.R. de Jong

DOORKIESNUMMER

010 - 246 82 91

DCMR Milieudienst Rijnmond
's-Gravelandseweg 565
Postbus 843
3100 AV Schiedam

ONS KENMERK

20227667

220400

UW KENMERK

BIJLAGEN

-

DATUM

19 juli 2006

TELEFOON

010 - 246 80 00

FAX

010 - 246 82 83

WEBSITE

www.dcmr.nl

BESLUIT van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

Onderwerp aanvraag

Op 15 juli 2005 hebben wij een geactualiseerde aanvraag ontvangen van Aluminium & Chemie Rotterdam B.V. (hierna Aluchemie) ingevolge artikel 8.4, eerste lid, van de Wm voor het veranderen van haar inrichting te Botlek-Rotterdam, mede strekkende tot het in werking hebben na die verandering van de gehele inrichting. De verandering heeft betrekking op de bouw van een nieuwe oven (oven 7), en daarbij behorende rookgasreinigingsinstallatie (RGR 5).

De geactualiseerde aanvraag (hierna aanvraag) bestaat uit de oorspronkelijke aanvraag van 10 september 2002, inclusief de hierbij behorende bijlagen (kenmerk 220400/20105801, de aanvulling van 16 januari 2003 vanwege een andere locatie voor de rookgasreiniging (kenmerk 220400/20115707) en de aanvulling van 15 juli 2005 (kenmerk 220400/20222105).

De aanvraag wordt ingediend omdat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna de Afdeling) bij uitspraak van 28 juli 2004 ons besluit van 8 juli 2003 heeft vernietigd (zaaknummer 200305804/1). Op deze datum hadden wij besloten een vergunning inzake de Wet milieubeheer (Wm) te verlenen aan Aluchemie voor de hierboven genoemde activiteiten. De Afdeling heeft ons besluit vernietigd omdat zij van mening is dat wij bij het nemen van dit besluit niet voldoende rekening hebben gehouden met het beoordelingskader van Richtlijn 96/61/EEG van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (hierna: IPPC-richtlijn).

Het betreft een inrichting voor de productie van anoden voor de aluminiumindustrie. De inrichting heeft betrekking op categorie 24.2 van bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (IVB). De inrichting is gelegen aan de Oude Maasweg 80, 3197 KJ Botlek-Rotterdam, kadastraal bekend gemeente Botlek-Rotterdam, sectie AK, nummers 316, 317, 393, 581, 630, 633 en 599 (gedeeltelijk).

De vergunning vervangt na het van kracht worden de aan het slot van deze vergunning genoemde vergunningen.

Procedure

Voor de voorbereiding van het besluit hebben wij de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht gevolgd.

De verandering van de inrichting valt onder categorie D sub 34.5 van het Besluit milieueffectrapportage 1994. Vergunninghouder heeft besloten de procedure voor beoordeling op m.e.r. plicht niet te doorlopen en direct een milieueffectrapport (M.e.r) op te stellen. Hierover hebben wij op 10 september 2002 een aanvaardbaarheidsbesluit genomen.

Aluchemie is in het bezit van een vergunning in het kader van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren. Bij het opstellen van deze vergunning heeft afstemming plaats gevonden met de waterkwaliteitsbeheerder, met name in relatie tot de toetsing aan de Richtlijn 96/61/EG van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging.

Gelijktijdig met de indiening van de aanvraag voor de vernietigde vergunning heeft aanvraagster een bouwvergunning aangevraagd bij het college van burgemeester en wethouders van Rotterdam. De milieuvergunning wordt niet eerder van kracht dan nadat de bouwvergunning is verleend. De bouwvergunning is inmiddels verleend.

Als wettelijke adviseurs zijn bij de procedure betrokken:

- de inspecteur van de Inspectie Milieuhygiëne Zuid-West;
- Burgemeester en Wethouders van Rotterdam.

Als betrokken bestuursorganen zijn bij de procedure ingeschakeld de Waterkwaliteitsbeheerder en de Gemeentelijke brandweer van Rotterdam.

Van de gemeenten welke gelegen zijn binnen 10 km van de plaats waarin de inrichting gelegen is (of zal zijn) zijn de gemeenten Albrandswaard, Brielle, Bernisse, Korendijk, Maasland, Maassluis, Oud-Beijerland, Rozenburg, Schipluiden, Spijkenisse, Schiedam en Vlaardingen bij de totstandkoming van het besluit betrokken.

Samenvatting binnengekomen zienswijzen

Op 24 oktober 2002 heeft een openbare zitting in het kader van artikel 7.24 van de Wet milieubeheer, zoals deze toen gold, plaatsgehad. Hierbij zijn geen reacties ingebracht.

Op grond van artikel 7.26 van de Wet milieubeheer heeft de Commissie voor de milieu effect rapportage op 29 november 2002 een toetsingsadvies uitgebracht.

De Commissie heeft Aluchemie om een toelichting gevraagd over met name de kans op vermindering van het aantal ringleidingbranden door een betere processturing en over operationele beschikbaarheid van het nieuwe rookgasreinigingsysteem. Hierop heeft Aluchemie de Commissie een toelichting verstrekt. De Commissie is van oordeel dat de essentiële informatie in het m.e.r. samen met de toelichting aanwezig is om het milieubelang een volwaardige plaats in de besluitvorming te geven.

Naar aanleiding van het m.e.r. en de toelichting plaatst de Commissie de volgende opmerkingen en aanbevelingen.

1. De Commissie heeft waardering voor het nieuwe rookgasreinigingsysteem bij oven 7 en het voornemen dit systeem ook bij de bestaande ovens in te voeren.
2. De Commissie beveelt aan om, naast installatie van een vernieuwd procesbesturingssysteem, na te gaan of de omstandigheden in de afgas-/ringleiding zodanig zijn te monitoren, dat de omstandigheden waaronder ringleidingbranden ontstaan kunnen worden geanalyseerd. Het betreft hier met name temperatuursensoren en de oorzaak van het ontstaan van koolstofafzetting. Hierdoor kunnen verdere procesverbeteringen worden doorgevoerd om het aantal ringleidingbranden te minimaliseren.
3. De Commissie beveelt aan de operationele betrouwbaarheid en het verwijderingrendement van de rookgasreiniging van oven 7 te monitoren en te evalueren. Het is met name van belang voor de besluitvorming om dit systeem bij de bestaande ovens toe te passen.
4. Gezien de huidige onzekerheden met betrekking tot het functioneren en de beschikbaarheid van het nieuwe rookgasreinigingsysteem van oven 7 beveelt de Commissie aan te komen tot goede afspraken/handhavingseisen voor abnormale procescondities.

Ten aanzien van het door de Commissie aangeleverde commentaar overwegen wij het volgende.

- Ad 1. Deze opmerking onderschrijven wij.
- Ad 2. Wij zullen voorschrijven dat Aluchemie de gegevens van de temperatuursensoren in de afgas-/ringleiding registreert en analyseert. Een nader onderzoek naar de oorzaak van de afzetting van onverbrand koolstof vinden wij pas zinvol indien volgend jaar zou blijken dat het aantal ringleidingbranden bij oven 2 en 7 niet significant lager is dan bij de bestaande ovens. Op deze ovens is/wordt het nieuwe procesbesturingssysteem geïnstalleerd.

- Ad 3. Dit onderschrijven wij. Voorgeschreven wordt dat emissies en storingen geregistreerd moeten worden.
- Ad 4. In deze vergunning zijn voorschriften met betrekking tot storingen opgenomen.

De heer Van der Veen uit Delft heeft op 2 november 2002 de volgende reactie gegeven inzake het MER.

- De onderbouwing van de emissiehoeveelheden ontbreekt. Indien een soortgelijke installatie bestaat is deze onderbouwing te verkrijgen door middel van een meetprogramma;
- Het is verheugend dat Aluchemie bereid is te investeren in Nederland.

Ten aanzien van de door de heer Van der Veen aangeleverde reactie overwegen wij het volgende.

De in het MER genoemde emissiecijfers van bestaande ovens zijn in overeenstemming met de meer gedetailleerde meetrapportages die Aluchemie maandelijks aan ons opstuurt. Vergunningverlening vindt plaats op basis van deze meer gedetailleerde maandrapportages. De rookgasreiniging van de nieuwe oven 7 is zo nieuw dat hiervan op industriële schaal nog geen werkende installaties bekend zijn. Wij hebben geen reden om aan te nemen dat de emissiecijfers, die Aluchemie in het MER noemt, niet juist zouden zijn. Recente emissiegegevens van oven 7 laten dit ook zien, hoewel niet met zekerheid gezegd kan worden dat de emissiecijfers ook in de toekomst op hetzelfde niveau blijven.

Overeenkomstig artikel 13.3 van de Wet milieubeheer jo. art. 3:15, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht hebben wij een ieder in de gelegenheid gesteld zijn of haar zienswijzen naar voren te brengen ten aanzien van het ontwerpbesluit.

Toetsingskader

Algemene beleidsoverwegingen

Het uitgangspunt van de Wet milieubeheer is bescherming van het milieu. Hieronder vallen de bescherming van de directe leefomgeving (de leefbaarheid) en de bescherming van het milieu op langere termijn. Dit uitgangspunt leidt ertoe dat de aangevraagde vergunning alleen kan worden verleend, als de nadelige gevolgen die de aangevraagde activiteiten voor het milieu kunnen veroorzaken door het voorschrijven van milieubeschermende middelen voorkomen of voldoende kunnen worden beperkt.

Voor zover de nadelige gevolgen niet kunnen worden voorkomen schrijven wij de milieubeschermende voorzieningen voor die de grootst mogelijke bescherming bieden, tenzij dit redelijkerwijs niet kan worden gevergd.

Als richtlijn voor welke voorzieningen redelijkerwijs de grootst mogelijke bescherming bieden, hanteren wij de best beschikbare technieken (de meest recente algemeen aanvaarde milieutechnische inzichten).

Tevens wegen wij de verschillende mogelijke milieugevolgen tegen elkaar af, met als doel voorzieningen voor te schrijven, die in onderlinge samenhang het hoogste milieurendement hebben (integrale afweging).

In elk geval worden de gevolgen van de aangevraagde activiteiten getoetst op het gebied van bodem, lucht, geluid, externe veiligheid, afvalwater, energiegebruik, water en grondstoffen, afvalstoffen en verkeer en vervoer.

Hierbij worden ook toekomstige ontwikkelingen van en rond de bedrijfslocatie betrokken, voor zover die voldoende concreet zijn om rekening mee te houden.

Toetsing aan de IPPC-richtlijn (algemeen)

Richtlijn 96/61/EG van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging - hierna: de IPPC-richtlijn - verplicht het bevoegd gezag een milieuvergunning op te stellen, die voldoet aan de in deze richtlijn geformuleerde eisen voor nieuwe en bestaande installaties. Deze richtlijn is inmiddels op 1 december 2005 geïmplementeerd in de Wm.

In de beoordeling van de milieugevolgen, zoals hierna beschreven, is de aanvraag getoetst aan de Wm, met name door de toepassing van de beste beschikbare technieken.

Dit betekent onder andere dat voor een installatie alle passende preventieve maatregelen (moeten) worden getroffen om verontreiniging van bodem, water en lucht, met inbegrip van maatregelen betreffende afval, te voorkomen dan wel te beperken door toepassing van de beste beschikbare technieken om aldus een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel te waarborgen.

Het bevoegd gezag dient bij de bepaling van de voor een inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken rekening te houden met Europese en nationale documenten. Dit is vastgelegd in de Regeling aanwijzing BBT-documenten.

In ieder geval moet rekening worden gehouden met Europese informatiedocumenten, zogenaamde BAT Reference Documents (= BREF's) opgesteld, waarbij een onderscheid kan worden gemaakt tussen zogenaamde verticale BREF's - deze zijn branche gebonden - en zogenaamde horizontale BREF's - welke branche overstijgend zijn. Van een BREF mag alleen gemotiveerd worden afgeweken.

De voorgenomen activiteit van Aluchemie valt, gelet op bijlage I van de IPPC-richtlijn onder categorie 2.5. Dit betekent dat rekening moet worden gehouden met de BREF non-ferro metalen, en voor zover relevant, met de BREF koelsystemen en de BREF monitoring.

Toetsing aan nationaal en provinciaal beleid (algemeen)

In de Regeling aanwijzing BBT-documenten is ook vastgelegd dat bij de bepaling van de voor een inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken rekening gehouden moet worden met in de Regeling genoemde Nederlandse informatiedocumenten, voor zover deze documenten betrekking hebben op onderdelen van de activiteiten binnen de inrichting.

Wij hebben rekening gehouden met de volgende in de Regeling genoemde documenten: de leidraad afval- en emissiepreventie, de Circulaire energie in de milieuvergunning, de NER Nederlandse emissierichtlijn lucht (uitgave 2004), de Nederlandse richtlijn bodembescherming (NRB), de PGS 15, Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen, de PGS 29, Vloeibare aardolieproducten bovengrondse opslag in verticale cilindrische installaties, en de PGS 30, Vloeibare aardolieproducten: buitenopslag in kleine installaties.

Daarnaast zijn bij de beoordeling ook betrokken het Nationaal Milieubeleidsplan (hierna NMP 4) en ons beleidsplan Milieu en Water 2000-2004 (hierna BMW) en bijbehorende uitvoeringsplannen. Met name worden hier genoemd de beleidsregels voor de geuraanpak in het kerngebied van Rijnmond (2005). Ook heeft toetsing aan het Besluit luchtkwaliteit 2005 plaatsgevonden. Tenslotte is rekening gehouden met het Geluidconvenant Rijnmond West, en de beleidsregel zonebeheerplan industrielawaai Rijnmond-West.

Dit nationaal en provinciaal beleid wordt hieronder voor de specifieke relevante milieucompartimenten uitgewerkt. Hierbij beperken wij ons tot die onderdelen van het toetsingskader die ook werkelijk op onze beslissing van invloed zijn.

Lucht

Emissies en emissiebeperkende technieken

In de BREF Non ferro metalen zijn best beschikbare technieken beschreven voor de voor Aluchemie relevante procesonderdelen voor de productie van koolstofanodes. Deze procesonderdelen, die als "installatie" zijn te beschouwen, zijn de opslag en het transport van materialen, het productieproces (malen, vormen en bakken van de anodes), en de rookgasreiniging.

De relevante emissie bij opslag en transport van materialen is met name stof. Doekenfilters of cyclonen zijn geschikte technieken ter voorkoming van deze emissie.

De relevante emissies bij het bakken van anodes en de bijbehorende rookgasreiniging zijn stof, polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's), teer (vluchtig en condenseerbaar). Doekenfilters zijn geschikt voor het verwijderen van stof, een naverbrander, RTO of een combinatie van koelunit, adsorptie en doekenfilter worden genoemd voor de verwijdering van PAK's en teer. Hierbij wordt opgemerkt dat een RTO als een techniek in ontwikkeling wordt gezien ("emerging technology").

Verder worden in de BREF Non ferrous metals NO_x , SO_2 en HF genoemd als vervuilen emissies bij het bakken van anoden. Er worden geen specifieke emissiereducerende technieken als BBT aangewezen, wel worden enkele mogelijke technieken genoemd, die gebruikt kunnen worden ter verlaging van deze emissies.

De relevante emissies bij malen en vormen van anodes zijn stof en, in beperkte mate, PAK's, en teer. Doekenfilters of cyclonen zijn geschikte technieken ter voorkoming van stof. Scrubbers kunnen worden ingezet om PAK's en teer te verwijderen.

Emissiegrenswaarden en luchtkwaliteitswaarden

Voor stof, PAK's, SO₂ en teer zijn in de BREF Non ferrous metals bandbreedtes genoemd voor de concentraties die geëmitteerd mogen worden door voorzieningen die als BBT beschouwd worden.

Specifieke emissie-eisen voor stof, PAK's, SO₂, NO_x, HF en teer (CxHy) worden gegeven in de NeR. Van deze eisen mag bij vergunningverlening gemotiveerd worden afgeweken, indien verdere voorzieningen niet redelijk zijn. In de NeR worden, evenals in ons BMW, PAK's genoemd als stoffen waarvoor een minimalisatieverplichting geldt.

In het Besluit luchtkwaliteit 2005 zijn grenswaarden opgenomen voor de voor Alu-chemie relevante componenten fijn stof, NO_x, CO en SO₂. Verder worden in de NeR voor HF, en PAK's luchtkwaliteitswaarden aangegeven.

Meetmethoden

De algemene principes met betrekking tot het meten en rapporteren van emissies zijn vermeld in het IPPC-referentiedocument over de algemene principes van monitoring (BREF Monitoring).

Voor SO₂, NO_x, stof, CO en HF zijn in de NeR meetmethoden aangegeven. Voor gecondenseerd teer wordt norm VDI 3467 aangegeven. Voor vluchtige teercomponenten wordt bij anodebakkerijen vaak gebruik gemaakt van de meetmethode conform de VDI-norm 3481 blatt 2 (waarnaar norm VDI 3467 verwijst). Deze methode is gebaseerd op adsorptie aan silicagel. Deze relatief oude methode meet de "kenmerkende teeremissie" van een anode bakoven, en is vrij onnauwkeurig (± 20%).

Een nieuwere meetmethode die bij anodebakkerijen toegepast kan worden is de methode die werkt met een vlam ionisatie detector, de z.g. FID-metmethode. Deze methode meet alle koolwaterstoffen (CxHy) en is nauwkeuriger. Bovendien kan met de FID-methode continu gemeten worden. De FID-methode is bijvoorbeeld beschreven in VDI-norm 3481, blatt 1.

Beoordeling van de meetresultaten

In de systematiek van de NeR worden de controlevorm en de controlefrequentie afgeleid van de ongereinigde emissie in combinatie met de toegepaste bestrijdingstechnologie. Hierbij is de mogelijke toename van de emissie bij het falen van de bestrijdingstechnologie de bepalende factor. Dit wordt de storingsemmissie genoemd. In relatie tot de schadelijkheid van de emissie bepaalt deze het controleregime.

Emissiegrenswaarden die op basis van de NeR worden opgelegd zijn halfuursgemiddelden. Als het verloop van emissies in de tijd zodanig is dat het opleggen van halfuursgemiddelden niet realistisch is, kan middels de middelingsbepaling of de piekemissiebepaling worden afgeweken van de standaardmiddelingsduur. Ook in de BREF Monitoring wordt benadrukt dat de middelingsduur in realiteet moet worden gezien tot het emissieverloop.

Als emissies zo sterk variëren in de tijd dat het opleggen van algemene eisen voor halfuurgemiddelde concentraties niet realistisch is, kan de emissieconcentratie worden gemiddeld over een langere periode. Dit zal met name voorkomen bij discontinue, fluctuerende emissies. In de NER wordt uitgegaan van een maximale middelingsduur van vier uur. De BREF Monitoring kent geen maximale middelingsduur.

Bij emissies met een korte middelingsduur, zoals bv. halfuurgemiddelde emissieconcentraties, kunnen incidentele hoge waarden voorkomen. Deze heten piekemissies. Pieken die af en toe optreden en de jaarvracht nauwelijks beïnvloeden kunnen volgens de NER buiten beschouwing worden gelaten bij het beoordelen van het voorzieningenniveau. Het opleggen van emissiegrenswaarden voor deze pieken wordt niet als redelijk beschouwd in de NER. Dit stelt ook de BREF Monitoring, indien piekemissies geen direct risico vormen voor de omgeving.

Ten aanzien van toetsing van afzonderlijke metingen is in de NER opgenomen dat het resultaat van het gemiddelde lager moet zijn dan de in de vergunning vastgestelde emissiegrenswaarde.

Voor continue metingen is in de NER opgenomen dat, betrokken op een periode van vier aaneengesloten kwartalen, individuele meetwaarden mogen voorkomen die de in de vergunning vastgelegde emissiegrenswaarde te boven gaan, waarbij geldt dat

1. elk van de daggemiddelde concentraties onder de gestelde emissiegrenswaarde ligt;
2. 97 % van halfuurgemiddelde concentraties de emissiegrenswaarde met niet meer dan 20 % overschrijdt; en
3. geen van de halfuurgemiddelde waarden het twee-voudige van de gestelde emissie-grenswaarde te boven gaat.

Verder mag bij het toetsen aan de emissiegrenswaarden de onnauwkeurigheid van de meetmethode in rekening worden gebracht.

Geur

In de BREF non-ferro metalen zijn geen specifieke best beschikbare technieken opgenomen om geuroverlast te voorkomen. In onze Beleidsregels voor de geuraanpak in het kerngebied van Rijnmond (2005) geven wij aan dat wij bedrijven toetsen op hun potentiële bijdrage aan de reeds aanwezige geurhinder. Hierbij is het uitgangspunt bij vergunningverlening dat een bedrijf de best beschikbare technieken conform de IPPC-richtlijn toepast. In de BREF non-ferro metalen zijn geen specifieke best beschikbare technieken opgenomen om geuroverlast te voorkomen. De enige techniek die echt geur reduceert is de emerging RTO-techniek. Het streven is dat buiten de terreingrens geen geuroverlast aanwezig is. Om dit bereiken vindt een integrale afweging plaats, waarbij een (zonodig lager) maatregelniveau wordt vastgesteld.

Energie

Energiebesparing is van groot belang vanwege internationale afspraken over het klimaatbeleid. In Kyoto is in 1997 een doelstelling afgesproken voor Nederland van 6 % reductie ten opzichte van 1990.

Deze doelstelling moet over de periode 2008-2012 zijn gerealiseerd. Het Kyoto-verdrag is sinds 15 februari 2005 in werking getreden. In Nederland worden verschillende instrumenten ingezet om deze doelstelling te halen. De voor Aluchemie relevante instrumenten zijn de Europese handel in de emissies van CO₂, en het convenant benchmarking energie-efficiency.

Het systeem van emissiehandel in CO₂ is vastgelegd in hoofdstuk 16 van de Wm. Voor energie-efficiency bestaat nog geen Europees BREF-document of concept hiervan. Wel is er een Nederlandse bijdrage uit 2003, waarin het benchmark-convenant genoemd is.

Niet-convenant bedrijven

De Leidraad Benchmarking en Vergunningverlening is in 2001 uitgegeven door de interprovinciale projectgroep Energie in de Milieuvergunning. Naast aandacht voor bedrijven die het benchmark-convenant hebben ondertekend wordt aandacht besteed aan bedrijven die het convenant niet hebben ondertekend.

In de Leidraad wordt gesteld dat een bedrijf dat zich onttrekt aan het convenant (minstens) evenveel energie moet besparen als wanneer het aan het convenant had deelgenomen. Dit wordt een gelijkwaardig beschermingsniveau genoemd.

Ook wordt in de Leidraad gesteld dat alle bedrijven, los van deelname aan het convenant, voldoende energiebesparende maatregelen moeten treffen om de Kyoto doelstelling te bereiken, tenzij dat redelijkerwijs niet kan worden gevraagd. De mate van energiebesparing die daarbij hoort wordt het adequate beschermingsniveau genoemd.

Verder wordt in de Leidraad aangegeven dat alle energie-intensieve bedrijven (verbruik > 0,5 PJ) op korte termijn hun verbruik en besparingsmogelijkheden moeten onderzoeken, en voor de periode tot en met 2005 vastleggen wat de rendabele maatregelen zijn en tot en met 2008 wat de minder rendabele maatregelen zijn.

Voor niet-convenant bedrijven volgt het bevoegd gezag de methode uit de circulaire "Energie in de milieuvergunning". Dit komt neer op:

- analyse door bedrijf van het energieverbruik en inventarisatie van de best beschikbare technieken;
- beoordeling van maatregelen door bedrijf. Het criterium voor een haalbare maatregel is een terugverdientijd van minder dan vijf jaar;
- nagaan door bedrijf of alternatieve maatregelen mogelijk zijn;
- opstellen door bedrijf van een uitvoeringsplan;

Deze aanpak wordt in vergunningvoorschriften vastgelegd. Op verschillende momenten vindt beoordeling door het bevoegd gezag plaats.

Afval

Beheer van afvalstoffen

Het afvalbeleid richt zich op het bevorderen van preventie, afvalscheiding aan de bron en hergebruik van afvalstoffen. Ook dient het beheer van afvalstoffen op een doelmatige wijze te geschieden. Dit is uitgewerkt in het Landelijk Afvalbeheerplan 2002-2012 (VROM, 2004) (hierna LAP). Elk bestuursorgaan dient met het LAP rekening te houden (art. 10.14, eerste lid, Wm).

Met betrekking tot de afgifte van afvalstoffen is in artikel 10.38 van de Wm vastgelegd dat primaire ontdoeners vrijgesteld zijn van de meldingsplicht. Wel dienen zij een registratiesysteem van de afgegeven afvalstoffen bij te houden.

In het LAP is opgenomen dat het opslaan van afvalstoffen als zelfstandige activiteit (dat wil zeggen zonder dat binnen de inrichting verwerking plaats vindt) gebonden is aan een maximale termijn. Deze termijn is één jaar in afwachting van verwijdering en drie jaar in afwachting van hergebruik of nuttige toepassing.

Preventie en scheiding van afvalstoffen

Preventie heeft als doel vermindering van milieubelasting van het bedrijf door middel van het voorkomen en/of beperken van zowel de hoeveelheden als de milieuschadelijkheid van afvalstoffen door reductie aan de bron en/of intern hergebruik. In het LAP is opgenomen dat het bevoegd gezag preventie in de vergunning dient op te nemen. Wij zijn van mening dat preventie primair een taak is voor bedrijven zelf. Wij zullen dan ook zo veel mogelijk aansluiten bij de inspanningen die het bedrijf reeds heeft verricht.

Het LAP verplicht bedrijven tot het scheiden van afvalstoffen bij de bron, waar dat redelijk is. Bepaalde afvalstoffen, zoals gevaarlijke afvalstoffen, asbest, papier en karton, alsmede wit- en bruingoed dienen altijd te worden gescheiden.

Geluid

Voor bedrijven die gevestigd zijn op een gezoneerd industrieterrein, zoals bedoeld in de Wet geluidhinder, wordt door middel van bewakingspunten getoetst of de geluidbelasting van een inrichting op de zone niet overschreden wordt.

In het geluidconvenant Rijnmond-West is overeengekomen dat door geleidelijke, structurele vervanging van de bestaande installaties door BBT-installaties de eindcontour bereikt dient te worden. Voor uitbreidingen wordt getoetst of de best beschikbare technieken zijn toegepast.

Bodem

De Wet bodembescherming bepaalt dat iedereen de plicht heeft activiteiten te voorkomen die de bodemkwaliteit kunnen bedreigen. Eventueel opgetreden verontreinigingen dienen ongedaan gemaakt te worden.

Als de BSB-stichting de sanering bij een bedrijf coördineert, en in dat kader van de saneringsregeling een bodemonderzoek is uitgevoerd, kan dit onderzoek dienen als vastlegging van de nulsituatie mits bij de keuze van het analysepakket en bemonstering rekening is gehouden met de activiteiten van de inrichting.

Het beleid ten aanzien van bodembescherming richt zich op het voorkómen van grond- en grondwaterverontreiniging als gevolg van opslag en gebruik van bodembedreigende stoffen en op het treffen van maatregelen wanneer een bodemverontreiniging ontstaat of dreigt te ontstaan.

Het risico van bodemverontreiniging wordt geminimaliseerd door:

- het laten opstellen van een bodemrisicoanalyse en het op grond daarvan uitvoeren van (eventueel aanvullende) bodembeschermende maatregelen. In september 1997 zijn de Nederlandse Richtlijnen Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB) gepubliceerd. De laatste versie is van 2003,

Hierin staat aangegeven op welke wijze een risicoanalyse dient te worden uitgevoerd en beoordeeld;

- de nul- en eindsituatie van grond en grondwater te laten vaststellen met als doel sanering van eventueel nieuw ontstane verontreinigingen in het kader van de Wet milieubeheer-vergunning te borgen;
- bij calamiteiten en andere ongewone voorvallen de ontstane bodem-verontreiniging te laten opruimen.

In sommige gevallen kan afgeweken worden van de NRB. Dit geldt met name in de volgende gevallen:

- de monitoringsinspanning langs leidingen en rioleringen is onevenredig hoog. In dergelijke gevallen kan worden volstaan met een steekproefsgewijze monitoringsinspanning op de meest kritische plaatsen;
- doorboring van vloeistofdichte vloeren wordt niet wenselijk geacht;
- de vervanging/aanpassing van voorzieningen bij bestaande installaties bij grote bedrijven gebeurt op basis van risico-checklists. Ten behoeve van de periode voor vervanging moet een gemotiveerde afweging worden gemaakt tussen een uitgebreid monitoringsprogramma conform de NRB en een steekproefsgewijze opzet.

Brandbestrijding

In principe dient elk bedrijf te beschikken over een brandveiligheidsplan. In een dergelijk plan dient het bedrijf zijn filosofie met betrekking tot brandbestrijding, voorzieningen en maatregelen te beschrijven. Het plan dient in nauw overleg met de brandweer te worden opgesteld. Daarnaast worden in de milieuvergunning algemene voorschriften opgenomen met betrekking tot preventie, preparatieve en repressieve maatregelen.

Afwijkende bedrijfsomstandigheden

In artikel 8.12b, onder f, van de Wm is opgenomen dat in een vergunning van een inrichting die onder de werking van de richtlijn valt, voorschriften moeten zijn opgenomen voor afwijkende bedrijfsomstandigheden.

In paragraaf 2.4.5 van de NER wordt nader ingegaan op niet-reguliere emissies (bv. bij opstarten, incidenten ed.)

Verkeer en vervoer

In artikel 8.12b, onder d, van de Wm is expliciet opgenomen dat bij vergunningverlening de gevolgen van verkeer en vervoer vanwege de inrichting expliciet moeten worden betrokken.

In ons Provinciaal Verkeer en Vervoerplan Zuid-Holland 2002-2012 (de nota beheerst groeien) is opgenomen dat bedrijven een eigen verantwoordelijkheid hebben om bereikbaar te blijven en om hun goederen af te kunnen zetten. Zij hebben daartoe een groot instrumentarium ter beschikking, zoals vervoermanagement, stimulering van modal shift in goederenvervoer en transportpreventie. Bedrijven kunnen een mix aan maatregelen ontwikkelen om hun mobiliteitspatroon te veranderen.

Bedrijfsmilieuplan

In veel bedrijfssectoren zijn milieudoelstellingen afgesproken voor de komende vier jaar. Individuele bedrijven die deel uitmaken van een dergelijke sector kunnen z.g. bedrijfsmilieuplannen (BMP's) opstellen met maatregelen om deze taakstelling te halen. De overheid accordeert zich aan deze plannen en zal geen extra voorschriften opnemen.

Milieuzorgsysteem

In artikel 8.8, lid 1, onder f, van de Wm is opgenomen dat het bevoegd gezag bij de beoordeling van de aanvraag rekening houdt met het milieuzorgsysteem, dat in de inrichting gebruikt wordt, alsmede met het milieubeleid dat met betrekking tot de inrichting gevoerd wordt.

Beoordeling situatie bedrijf

Algemeen

Uit de aanvraag blijkt dat op dit moment bij Aluchemie ovens 1-6 gebruik maken van rookgasreinigingsinstallaties 1-4 (RGR 1-4). Deze bestaan uit een koeler, elektrofilter en een droge adsorptiefilter (DA-filter). Oven 7 is aangesloten op een rookgasreinigingsinstallatie, die werkt op basis van een naverbrandingstechnologie en een "moving bed" kalk reactor (RGR 5). Beide technologieën worden in de BREF Non ferrous metals als BBT beschouwd, waarbij een naverbrander als "emerging technology" wordt gezien.

RGR 5 is naar onze mening de beste rookgasreinigingstechnologie voor de inrichting van Aluchemie. Dit blijkt uit de resultaten tot nu toe met betrekking tot emissies en storingen. In het evaluatie rapport van RGR 5 van 10 juni 2005 is dit nader uitgewerkt. Uit dit rapport blijkt dat RGR 5 technisch gezien een succes is.

RGR 1-4 die wordt toegepast bij ovens 1-6, (koeling, elektrofilter en adsorptie) houden de emissies van pak's en vluchtig teer minder goed tegen. Hierdoor is eveneens de geuremissie hoog. Bovendien zijn RGR 1-4 storingsgevoeliger. Al deze zaken veroorzaken overlast in het dichtbevolkte Rijnmond-gebied. Wij vinden het daarom belangrijk dat ook ovens 1-6 binnen een redelijke termijn worden voorzien van nieuwe rookgasreinigingsinstallaties, analoog aan het type dat bij oven 7 is geïnstalleerd (RGR 5).

In 2006 voert Aluchemie een engineering studie uit naar de technische uitvoering van een rookgasreiniging overeenkomstig RGR 5 bij ovens 1, 2 en 3. Deze ovens zijn nu op RGR 1 en RGR 2 aangesloten. Deze rookgasreinigers zijn voorzien van lage schoorstenen, waardoor de milieuoverlast groter is dan bij RGR 3 en RGR 4. Wij vinden deze studie een goed initiatief, en achten het redelijk dat voor 1 januari 2009 een RGR overeenkomstig RGR 5 bij ovens 1, 2 en 3 gerealiseerd is. Dit zullen wij als vergunningvoorschrift opnemen. Wij verwachten dat een half jaar voor deze datum een aanvraag voor het veranderen van de vergunning bij ons wordt ingediend.

Ovens 4, 5 en 6 zijn aangesloten op RGR 3 en RGR 4. Deze twee rookgasreinigers zijn in 2001 voorzien van een hoge schoorsteen (120 meter). Hierdoor worden de emissies verdund en is er minder (geur)overlast. Deze milieumaatregel werd in 2001 gezien als het best haalbare. Wij vinden het redelijk dat de investeringskosten van de hoge schoorsteen over een termijn van tien jaar worden afgeschreven.

Indien oven 1,2 en 3 in 2008 worden voorzien van een nieuwe RGR zal de afschrijving van de investering een negatief effect hebben op de economische haalbaarheid van een nieuwe rookgasreiniging voor oven 4,5 en 6. Het aangeven van een exacte termijn voor de aanleg van een nieuwe RGR voor oven 1-6 is daarom erg moeilijk. Wij zijn van mening dat een nieuwe RGR rond 2013-2014 gerealiseerd kan zijn. Wij gaan er van uit dat Aluchemie de nodige maatregelen neemt om hieraan uitvoering te geven. Als vergunningvoorschrift zullen wij opnemen dat Aluchemie voor 1-1-2011 rapporteert over de technische en economische haalbaarheid van een nieuwe RGR bij oven 4,5 en 6.

Lucht

Inleiding

Hieronder wordt allereerst ingegaan op de wijze van beoordeling van de emissies naar de lucht bij Aluchemie, en de problemen die zich hierbij voordoen. Daarna wordt per component getoetst aan de BREF Non ferrous metals, de NER en het besluit luchtkwaliteit. Onderscheid wordt gemaakt tussen RGR 1-4, RGR 5, en de andere emissiebronnen. Er wordt ook ingegaan op de toegepaste verwijderingstechniek en de in te zetten meetmethoden. Uit deze toetsing volgen (per component) emissiegrenswaarden die in deze vergunning worden vastgelegd.

Beoordeling meetresultaten

Sommige emissies naar de lucht bij Aluchemie kunnen niet voldoen aan de beoordelingseisen die de NER hier aan stelt. Vooral omdat de emissiegrenswaarden in de NER als halfuursgemiddelden beoordeeld moeten worden.

Daarom heeft Aluchemie de gemeten halfuursgemiddelde emissies van stof, HF, SO₂, NO_x, en CxHy, afkomstig van RGR 5 over het jaar 2005 laten analyseren. Allereerst stelt Aluchemie vast dat alleen voor CxHy een continue controlemeting op grond van hoofdstuk 3.7.3 van de NER verplicht is. Voor de overige componenten kan op grond van hoofdstuk 3.7.3 volstaan worden met afzonderlijke metingen. Aluchemie heeft er echter voor gekozen om ook de overige componenten bij RGR 5 continu te meten.

Een tweede conclusie die Aluchemie trekt uit de analyse van de emissiecijfers van RGR 5 is dat de ovenprocessen traag verlopen, wat zich uit in een redelijk stabiele emissieconcentratie met een lage frequentie. Deze emissie is bepalend voor de uiteindelijke jaarvracht (is verankerd in de NER 3.7.5). Daarnaast zijn er kortstondige wisselingen in het proces, wat zich uit in hoogfrequent signaal boven op het laagfrequente signaal. Indien in de vergunning emissiegrenswaarden gebaseerd op een kleine beoordelingstijd (halfuursgemiddelde) worden voorgeschreven zullen er zeer regelmatig overschrijdingen plaatsvinden van de concentratie-eisen terwijl de invloed van deze pieken op de uiteindelijke jaarvracht gering is.

Emissiegrenswaarden met een langere beoordelingstijd zijn daarom realistischer. Aluchemie stelt maandgemiddelde emissiegrenswaarden voor. Deze emissiegrenswaarden zijn het maximum van de maandgemiddelden van de geanalyseerde meetcijfers van een component, vermeerderd met 25 %. Deze toeslag van 25 % is gebaseerd op de aanname dat door energiebesparing en optimalisatie van oven 7 het rookgasdebiet van oven 7 zal dalen en de emissieconcentraties daardoor zullen stijgen. Voor CxHy stelt Aluchemie dat deze component minder gevoelig is voor de trage ovenprocessen en dat halfuurgemiddelde emissiegrenswaarden mogelijk zijn, die conform hoofdstuk 3.7.5 van de NER voor continue emissies beoordeeld kunnen worden.

Bij deze analyse willen wij het volgende opmerken. Wij waarderen het dat Aluchemie alle emissies van RGR 5 continu wil controleren, ook al is dat niet altijd op grond van de NER strikt noodzakelijk. Wel is het zo dat in hoofdstuk 3.7.2 van de NER eveneens staat vermeld dat het bevoegd gezag het controleregime kan verzwaren indien uit de meethistorie blijkt dat de emissiegrenswaarden niet gehaald kunnen worden.

Uit de door Aluchemie uitgevoerde analyse van de emissieconcentraties als functie van de tijd blijkt duidelijk dat het laagfrequente signaal bepalend is voor de totale uitstoot (emissievracht). De hoogfrequente emissies zijn bijna altijd van dermate korte duur dat zij niet bepalend zijn voor de totale uitstoot. Bij emissies die zich op deze wijze presenteren is, in overeenstemming met de BREF Monitoring en de NER, een langere middelingsduur op zijn plaats. Wij kunnen ons vinden in het voorstel van Aluchemie om uit te gaan van maandgemiddeldes. Wij merken wij op dat bij toetsing over een langere periode (bijvoorbeeld een maand) de onnauwkeurigheid van de meetmethode nauwelijks invloed heeft op de emissiegrenswaarde.

Wij zijn het met Aluchemie eens dat de emissieconcentratie als functie van de tijd van de component CxHy een uitzondering vormt. Hier gaat het om een redelijk stabiele emissie, die als een reguliere continue emissie beoordeeld kan worden.

Wij nemen het voorstel van Aluchemie om bij het vaststellen van de emissiegrenswaarden een toeslag van 25 % te hanteren niet over. Wij kunnen ons voorstellen dat door procesoptimalisatie bij oven 7 minder lucht voor koeling van de anodes nodig is en daardoor het rookgasdebiet afneemt. Echter door veroudering zal meer valse lucht worden aangezogen. Hierdoor zal het rookgasdebiet toenemen. Dit erkent Aluchemie ook in haar evaluatieverslag van oven 7 (juni 2005). Het verouderingseffect van oven 7 is waarschijnlijk dominant, zodat de emissieconcentratie over langere tijd iets afneemt. Wel stemmen wij in met de conclusie van Aluchemie dat het effect van RGR 5 inderdaad nog onduidelijk is. Over vijf jaar zullen wij evalueren of door slechter functioneren van RGR 5 de emissieconcentraties zijn toegenomen, en of aanpassen van de vergunning noodzakelijk is.

De emissies van teer en gecondenseerd teer bij RGR 1-4 worden afzonderlijk gemeten. Onder een afzonderlijke meting wordt een meting gedurende 24 uur verstaan. In een dergelijke periode kan dan met intervallen gewerkt worden, bijvoorbeeld ieder uur 2 minuten voor teer.

Het gemiddelde over deze periode geeft de te beoordelen waarde, die lager dient te zijn dan de emissiegrenswaarde. Dit sluit ook aan bij het ovenproces bij Aluchemie. In 24 uur verschuift namelijk een branderbrug en wordt een procescyclus doorlopen. Bij een 24 uursmeting met intervallen is de invloed van processchommelingen kleiner, en geeft de gemeten waarde een representatief beeld van de emissie. Deze 24-uurs meting wordt maandelijks uitgevoerd. De emissies van vluchtig en gecondenseerd teer bij RGR 1-4 worden beoordeeld als het gemiddelde van 11 achtereenvolgende maandelijkse metingen (mediaanbeoordeling). Deze wijze van beoordelen is in overeenstemming met de gebruikte meetnorm (VDI 3467).

Ook stof en SO₂ worden bij RGR 1-4 afzonderlijk gemeten. Hier wordt onder een afzonderlijke meting een meting gedurende een half uur verstaan. Deze metingen moeten maandelijks uitgevoerd worden (voorschrift 3.20), waarbij, overeenkomstig de NER, het gemiddelde aan de emissiegrenswaarde dient te voldoen.

De emissie van fluor bij RGR 1-4 wordt continu gemeten. Deze emissie moet overeenkomstig de emissie van fluor bij RGR 5 beoordeeld worden (maandgemiddelde).

De bepaling van stof bij de massafabriek en de verlading dient in principe tien maal per jaar te geschieden. Indien gedurende drie aaneengesloten jaren geen overschrijding van de norm heeft plaatsgevonden kan de meetfrequentie worden teruggebracht naar twee maal per jaar. Bij enkele punten, waar behalve stof ook teer moet worden gemeten, dient maandelijks te worden gemeten. Onder een afzonderlijke stofmeting wordt een meting gedurende een half uur verstaan.

Omdat meetmethode en beoordeling van de resultaten wezenlijk zijn voor toetsing aan de opgelegde emissienormen zijn wij van mening dat het noodzakelijk is dat Aluchemie haar meet- en registratiesysteem continueert en zonodig aanpast, zodat borging gegarandeerd is. Een dergelijk systeem zal worden voorgeschreven.

Bij de hierboven aangegeven beoordeling moeten niet-reguliere emissies (zie hoofdstuk 2.4.5 van de NER) niet mee gerekend worden, wel moeten deze emissies zo goed mogelijk bepaald en gecontroleerd worden en zoveel mogelijk worden vermeden. Ook de BREF Monitoring spreekt zich in dergelijke bewoordingen uit over "exceptional emissions".

Waterstoffluoride

Uit de aanvulling op de aanvraag blijkt dat Aluchemie voor de verwijdering van HF een droge adsorptie (DA) techniek gebruikt. (RGR 1-4). Het adsorptiemedium is anodestof waar kalk bij wordt gedoseerd. Het stof wordt op zijn plaats gehouden door middel van doekenfilters. Bij RGR 5 wordt HF verwijderd door middel van een "moving" bed kalkreactor. Deze technieken zijn vrij geavanceerd en leiden over het jaar 2005 bij alle rookgasreinigers tot maandgemiddelde emissiewaarden die alle lager zijn dan de grenswaarde uit de NER (3 mg/m₃). De genoemde technieken kunnen ons inziens als BBT beschouwd worden. De grenswaarde uit de NER zal voorgeschreven worden. Wij vinden het belangrijk dat fluor continu gemeten wordt.

In hoofdstuk 4.7 van de NER zijn genormaliseerde meetmethoden voor het continu meten van fluor opgenomen. Het is erg moeilijk fluor door middel van een genormaliseerde meetmethode uit hoofdstuk 4.7 van de NER continu te meten. Daarom mag in plaats van een dergelijke methode continu gemeten worden door gebruik te maken van een door het bevoegd gezag erkende gangbare meetpraktijk.

In de NER is voor HF een MTR genoemd van 50 ng/m_0^3 , de achtergrondconcentratie in de Rijnmond-regio bedroeg in 2004 84 ng/m_0^3 (alle waarden jaargemiddeld). Uit publicaties van het RIVM blijkt dat in enkele gebieden in Nederland de MTR-waarde wordt overschreden: Noord-Oost Groningen, Zeeland, Zuid-Limburg en het Rijnmond-gebied. Hiervoor zijn verschillende industriële bronnen de oorzaak. In de aanvraag berekent Aluchemie voor HF een immissie van $2,5 \text{ ng/m}_0^3$ (worst case, jaargemiddeld). Uit verspreidingsberekeningen die wij zelf hebben uitgevoerd, komen wij tot een immissie van 0,8 tot $1,6 \text{ ng/m}_0^3$ (jaargemiddeld). Gezien de immissie en de reeds toegepaste BBT-technieken is er geen reden verdergaande eisen te overwegen.

Teer en PAK's

De teer die bij Aluchemie wordt geëmitteerd bestaat voor 60 tot 70 % uit PAK-achtige verbindingen. De componenten teer en PAK bestaan beide uit condenseerbare en vluchtige componenten. In het algemeen kan gesteld worden dat condenseerbare PAK's (met een hoog molecuulgewicht) als carcinogeen moeten worden bestempeld en dat de vluchtige PAK's (met een laag molecuulgewicht) minder schadelijk zijn.

Condenseerbare PAK's worden in RGR 1-4 verwijderd in de eerste trap van de installatie door condensatie in de rookgaskoeler en afvang in het elektrofilter. Wat nog over is wordt grotendeels nog afgevangen door binding aan koolstof in de tweede trap van de installatie (het DA filter). De vluchtige teerdelen worden in RGR 1-4 voor een klein deel in het tweede deel van de RGR (het DA-filter) afgevangen. In RGR 5 worden bij de voorfiltratie de condenseerbare PAK's verwijderd, waarna de restanten van de teerdelen vrijwel volledig verbrand worden. Op grond van tabel 12.13 van het BREF Non-ferrous metals is te concluderen dat de gebruikte technieken als BBT zijn te beschouwen.

In de BREF Non ferrous metals valt te lezen dat de emissieconcentratie van PAK's sterk afhangt van de gebruikte indelingslijst (OSPAR 11, EPA 16). Ook blijkt uit tabel 12.5 dat de emissie van PAK's bij gebruik van droge adsorptie in de orde grootte ligt van enkele tientallen mg/m_0^3 , terwijl in tabel 12.13 van de BREF deze waarde bij toepassing van dezelfde techniek $< 0,2 \text{ mg/m}_0^3$ zou moeten zijn. Dit is niet logisch.

Over dit verschil merkt de European Aluminium Association in haar brief van 10 oktober 2001 aan de Europese Commissie op dat de lage grenswaarden uit tabel 12.13 overeenkomen met de emissies bij de productie van carbon en grafiet kathoden, maar niet bij de productie van anoden, waarbij de volumestroom van de afgassen een belangrijk verschil is.

De door Aluchemie in 2003 gemeten emissie van PAK's (EPA 16) bij RGR 1-4 zijn in de ordegrrootte van enkele tientallen mg/m_0^3 's. Dit vinden wij acceptabel bij de toegepaste rookgasreinigingstechniek. Wij toetsen deze waarde niet aan tabel 12.13 van de BREF (toepassing droge adsorptie), omdat hier gebruik wordt gemaakt van OSPAR 11 en wij van mening zijn dat hier een foutieve waarde is opgenomen.

De door Aluchemie bij RGR 5 gemeten waarde van de PAK-emissie (EPA 16) is minder dan $0,2 \text{ mg}/\text{m}_0^3$. Dit is lager dan de range uit tabel 12.13 van de BREF (PAK-emissie (EPA) afterburner). Deze range uit de BREF ligt tussen $0,2$ en $0,5 \text{ mg}/\text{m}_0^3$.

In de NER is voor benzo(a)pyreen (BaP) een MTR (luchtkwaliteitsnorm) opgenomen van $1 \text{ ng}/\text{m}_0^3$. Dit is de meest carcinogene PAK, voor de overige PAK's is geen MTR opgenomen. De achtergrondconcentratie BaP in de Rijnmond-regio bedraagt $0,4 \text{ ng}/\text{m}_0^3$ (alle waarden jaargemiddeld). Uit verspreidingsberekeningen die wij zelf hebben uitgevoerd, blijkt dat de immissie van BaP (afkomstig van RGR 1-4 + RGR 5) $0,0025 \text{ ng}/\text{m}_0^3$ is. Gezien de lage immissiebijdrage en de toegepaste BBT-technieken is er geen reden om verdergaande eisen te stellen.

In de NER worden acht PAK-verbindingen aangewezen die onder de minimalisatieverplichting vallen (zie tabel 3.2 van de aanvulling op de aanvraag van 15-7-2005). Conform de NER moet de minimalisatieverplichting worden ingevuld door middel van een stappenschema. Een belangrijk onderdeel hiervan is een inventarisatie van de mogelijkheden tot verwijdering van PAK's. De BREF Non ferrous metals geeft aan dat een RTO een betere verwijderingstechniek is dan een combinatie van elektrofilter en adsorber. Ook de door Aluchemie gemeten emissies geven dit aan.

Hierbij hebben wij de emissiebandbreedte uit tabel 12.13 van de BREF (emissie van PAK's (OSPAR 11) bij toepassing van droge adsorptie) niet toegepast. (zie hierboven).

Een ander belangrijk onderdeel van het stappenschema is een risico-evaluatie op basis van de immissie en de milieukwaliteitsnorm (MTR). Zoals hierboven is aangegeven is de immissie BaP ten gevolge van Aluchemie duidelijk lager dan de MTR, en de achtergrondconcentratie. Er is dus sprake van een laag risico. De conclusie die uit het doorlopen van het stappenplan moet worden getrokken is dat beide technieken (droge adsorptie, RTO) nu acceptabel zijn, maar dat op termijn gestreefd moet worden bij alle ovens een rookgasreiniging die lijkt op RGR 5 te installeren (zie hierboven bij "algemeen").

Wij vinden het belangrijk dat de emissies van PAK's regelmatig bepaald worden. Wij zullen daarom een jaarlijkse meting bij één RGR voorschrijven, conform een genormaliseerde meetmethode (hoofdstuk 4.7 van de NER). Wij zullen geen aparte emissiegrenswaarden voor PAK's opnemen. Het meten van PAK's is een vrij complexe zaak, vandaar dat het aantal metingen beperkt blijft. Bovendien is de onzekerheidsmarge bij PAK-metingen zeer groot.

De emissies van PAK's worden begrensd, omdat emissiegrenswaarden worden gesteld aan de emissies van teer. De emissies van teer zijn eenvoudiger te meten, en de teer die bij Aluchemie geëmitteerd wordt bestaat voor 60-70 % uit PAK-achtige verbindingen. Door het stellen van emissiegrenswaarden aan teer, worden dus ook grenzen aan de PAK-emissies gesteld.

De op te nemen emissiegrenswaarden voor vluchtig en gecondenseerd teer hangen zeer sterk samen met de gebruikte meetmethode. De meest nauwkeurige meetmethode is de vlam ionisatie detector (FID, flame ionisation detector). Deze continue meetmethode geeft een emissieconcentratie van alle gasvormige koolwaterstoffen [in $\text{mg CxHy}/\text{m}_0^3$] in het rookgas. Nadeel van de methode is dat geen onderscheid gemaakt wordt tussen vluchtig en gecondenseerd teer. Volgens vergunninghouder is de FID-methode bruikbaar voor RGR 5. Vanwege de grote nauwkeurigheid en de representativiteit van de metingen zullen wij een genormaliseerde FID methode voorschrijven voor RGR 5 (voorschrift 3.11).

In de BREF Non ferrous metals wordt in tabel 12.3 voor de emissie van gasvormige componenten uit een RTO een range aangegeven van 6 tot 100 $\text{mg CxHy}/\text{m}_0^3$. Een range van de emissie die als BBT is te beschouwen wordt voor deze techniek niet gegeven. In de NER wordt verwezen naar de emissiegrenswaarde voor PAK's. Voor het vaststellen van de emissiegrenswaarde voor teer afkomstig van RGR 5 nemen wij de analyse van Aluchemie van de meetgegevens over 2005 als basis. Wij zullen de waarde 18 $\text{mg CxHy}/\text{m}_0^3$ (halvuursgemiddelde) voorschrijven. .

In de aanvulling op de aanvraag van 15 juli 2005 geeft Aluchemie aan dat zij op grond van experimenten heeft vastgesteld dat de FID-methode niet bruikbaar is voor RGR 1-4. Bij RGR 1-4 wordt de teeremissie bepaald met de silicagelmethode. Deze methode is uitgewerkt in de VDI 3467: feb. 1982. In deze norm wordt verwezen naar de norm VDI 3481 BL: 2 april 1980. Aluchemie gebruikt de VDI 3467 uit 1982 en niet de recentere versie uit 1998 omdat de meetomstandigheden bij vergunninghouder van dien aard zijn dat de versie uit 1998 minder goed toepasbaar is bij Aluchemie. De silicagel-methode conform VDI 3467 geeft een emissie in $\text{mg C}/\text{m}_0^3$ voor zowel vluchtig als gecondenseerd teer. Nadeel van de methode is dat deze relatief onnauwkeurig is. Daarnaast is een nadeel dat afzonderlijk gemeten moet worden. Gezien de processchommelingen in de ovens zijn daarom afwijkingen tot 20 % of meer mogelijk. Dit alles maakt het moeilijk om de emissies van PAK's in de ovens te meten,

In de BREF Non ferrous metals worden in tabel 12.13 bandbreedtes voor de emissie van vluchtig en gecondenseerd teer weergegeven [in $\text{mg C}/\text{m}_0^3$]. Een emissie binnen deze bandbreedtes is als BBT te beschouwen. Voor rookgasreinigingsinstallaties vergelijkbaar met RGR 1-4 gelden de volgende ranges: voor gecondenseerd teer 1-5 $\text{mg C}/\text{m}_0^3$. en voor vluchtig teer 10-50 $\text{mg C}/\text{m}_0^3$. In de NER is de bepaling van teer via de silicagelmethode niet opgenomen.

In de aanvulling op de aanvraag van 15 juli 2005 verzoekt Aluchemie om tot het moment dat RGR 1-4 aan de IPPC-richtlijn moeten voldoen (31-10-2007) een norm van 5 $\text{mg C}/\text{m}_0^3$ te hanteren voor gecondenseerd teer en 70 $\text{mg C}/\text{m}_0^3$ voor vluchtig teer, daar uit emissiecijfers uit 2003 blijkt dat een norm van 50 $\text{mg C}/\text{m}_0^3$ voor vluchtig teer niet haalbaar is.

Uit de emissiecijfers over 2005 blijkt dat voor gecondenseerd teer een emissiegrenswaarde van 5 mg C/m_0^3 (als maandwaarde) moeilijk haalbaar is. Uit de cijfers over 2005 blijkt ook dat een norm van 50 mg C/m_0^3 (maandwaarde) voor vluchtig teer bij Aluchemie niet realistisch is, zelfs 70 mg C/m_0^3 is nauwelijks haalbaar. Wij zullen daarom aansluiten bij de VDI-norm 3467:1982 en de waarden 5 mg C/m_0^3 voor gecondenseerd teer en 70 mg C/m_0^3 voor vluchtig voorschrijven als meridiaangemiddelde (gemiddelde over 11 maandelijke metingen, zie hierboven onder beoordelen meetresultaten). Deze VDI-methode dient ook als meetmethode gebruikt te worden.

Het feit dat deze emissiegrenswaarden gedeeltelijk afwijken van de normen uit de BREF Non ferrous metals vinden wij minder bezwaarlijk, omdat de gebruikte technologie in deze BREF wel als BBT wordt gezien en in de nabije toekomst vervangen zal worden door een meer geavanceerde technologie (zie hierboven onder algemeen).

De snelheid waarmee installaties vervuilen is slecht voorspelbaar. Dit betekent dat schoonmaakacties in belangrijke mate een reactief karakter zullen hebben. Wij vinden het belangrijk dat bij incidenten (ringleidingbranden) direct schoonmaakacties plaats vinden, om snel weer binnen de vergunde emissies te komen.

Ook in de massafabriek en vormerij komen minieme hoeveelheden teer vrij. Deze hoeveelheid is minder dan 1 % van de teeremissie uit de RGR's. De emissieconcentratie van deze stroom voldoet aan dezelfde normen als die zijn voorgeschreven voor de RGR 1-4. Wij zullen daarom dezelfde norm en hetzelfde meetregime voorschrijven voor deze stroom.

Stof

In de BREF Non ferrous metals wordt voor de verwijdering van stof een doekenfilter als BBT beschouwd. Een dergelijke techniek wordt door Aluchemie bij RGR 1-4 toegepast. De emissierange die hier bij hoort ligt tussen 1 en 5 mg/m_0^3 . In de NER wordt voor stof een emissiegrenswaarde voor stof van 5 mg/m_0^3 genoemd. Uit de emissiecijfers over 2005 voor RGR 1-4 blijkt dat deze waarde niet echt haalbaar is. De emissies zijn hoger omdat regelmatig schoongemaakt (geklopt) moet worden, en de filters op tijd (wanneer nodig) vervangen worden. Wij zullen een waarde voorschrijven voor RGR 1-4 van 25 mg/m_0^3 , overeenkomstig de aanvraag. Als meetmethode kan Aluchemie een genormaliseerde meetmethode uit hoofdstuk 4.7 van de NER toepassen. Er dient maandelijks gemeten te worden. Continue stofmetingen zijn bij RGR 1-4 moeilijk praktisch te realiseren.

Het feit dat deze emissiegrenswaarde afwijkt van de normen uit de BREF Non ferrous metals en de NER vinden wij minder bezwaarlijk, omdat de gebruikte technologie in deze BREF wel als BBT wordt gezien en in de nabije toekomst vervangen zal worden door een meer geavanceerde technologie (zie hierboven onder algemeen).

Een naverbrander of RTO wordt in de BREF Non ferrous metals nog niet als BBT genoemd, maar als een techniek in ontwikkeling ("emerging technology"). In de eerder genoemde brief van de European Aluminium Association van 10 oktober 2001 wordt gesteld dat de reden hiervoor is dat nog geen bestaande anodebakkerijen zijn aangesloten op een dergelijke techniek en dus geen ervaring is opgedaan met deze verbrandingstechnieken.

Wij zijn van mening dat de door Aluchemie toegepaste technologie, RTO in combinatie met een kalkbed voor de verwijdering van HF, zeer veel voordelen heeft voor het milieu, met name vanwege de sterke reductie van PAK's. Om deze reden willen wij deze technologie ook als BBT beschouwen voor de verwijdering van stof.

Uit de door Aluchemie uitgevoerde analyse van de meetcijfers over 2005 blijkt dat een waarde van 6 mg/m_0^3 bij RGR 5 als maandgemiddelde te realiseren is. Wij zullen deze waarde dan ook voorschrijven. Als meetmethode kan Aluchemie een genormaliseerde meetmethode uit hoofdstuk 4.7 van de NER toepassen. Aangezien continue stofmetingen in deze situatie niet tot grote praktische problemen leiden, zullen wij dit voorschrijven (voorschrift 3.6).

Naast de rookgasreinigers zijn er ook stofemissies in de massafabriek en vormerij. De BREF Non ferrous metals beschouwt een cycloon met zakkenfilter als BBT. De bijbehorende emissierange is $1\text{-}5 \text{ mg/m}_0^3$ (daggemiddeld). De NER spreekt de voorkeur uit voor filtrerende afscheiders. Bij een emissievracht lager dan $0,2 \text{ kg/h}$ is 50 mg/m_0^3 de norm. Hierbij wordt opgemerkt dat meestal veel lagere waardes te halen zijn.

Bij Aluchemie worden doekenfilters toegepast om de stofemissie in de massafabriek en de vormerij te reduceren. De emissievracht is onder normale omstandigheden lager dan $0,2 \text{ kg/h}$. Een emissieconcentratie lager dan 10 mg/m_0^3 wordt gerealiseerd. Wij beschouwen de doekenfilters als BBT. Toepassing van cyclonen vinden wij gezien de kleine massastroom niet realistisch. Wij zullen een norm van 10 mg/m_0^3 voorschrijven. Volstaan kan worden met metingen volgens een genormaliseerde meetmethode uit hoofdstuk 4.7 van de NER. De meetfrequentie is afhankelijk van de beoordeling (zie hieronder).

Tenslotte komen stofemissies voor bij opslag en verlading van gecalcineerde petroleumcokes en koolstofproducten. Gecalcineerde petroleumcokes is een stuifgevoelige stof, vallend in stuifklasse 1. Aluchemie behandelt de cokes met een stofbindmiddel om de emissies te reduceren.

In de BREF Non ferrous metals worden voor de reductie van deze emissies het toepassen van doekenfilters of cyclonen als BBT genoemd. Op de stuifgevoeligheid wordt niet specifiek ingegaan. In de NER wordt aangegeven dat stofemissies bij verlading van stuifgevoelige goederen beperkt kunnen worden door de storthoogte te beperken en bij grote windsnelheden de verlading te staken.

Wij zijn van mening dat de maatregelen uit de BREF niet praktisch zijn, maar dat de maatregelen uit de NER niet ver genoeg gaan. Wij kunnen ons vinden in de oplossing die Aluchemie gekozen heeft (behandeling met een stofbindmiddel) en zullen dit voorschrijven, evenals de maatregelen uit de NER, waarbij wij een windsnelheid tot 17 m/s (windkracht 7) toestaan, omdat dit in de praktijk tot nu toe goed heeft gewerkt..

In het Besluit luchtkwaliteit 2005 is voor fijn stof (PM 10) een grenswaarde voorgeschreven van 40 $\mu\text{g}/\text{m}_0^3$. De achtergrondconcentratie in de Rijnmondregio bedroeg in 2004 30 $\mu\text{g}/\text{m}_0^3$. Aluchemie berekent in de aanvraag een immissie voor totaal stof van 73 ng/m_0^3 (jaargemiddeld). Uit verspreidingsberekeningen die wij zelf hebben uitgevoerd, komen wij tot een waarde van 10-20 ng/m_0^3 . De bijdrage van Aluchemie is dus laag ten opzichte van de achtergrondconcentratie en er is geen reden verdergaande eisen te stellen.

NO_x

In de BREF Non ferrous metals worden geen specifieke technieken genoemd voor de verwijdering van, dan wel minimalisatie van het ontstaan van stikstofoxiden. De NO_x -emissie-concentratie van Aluchemie bedraagt ongeveer 55 mg/m_0^3 , en is afkomstig van de ovens. Deze emissie is vergelijkbaar met de emissie van BBT technieken als SNR en SNCR.

In de NER wordt gesteld dat terughoudend moet worden omgegaan met normen voor stikstofoxiden in de milieuvergunning, indien andere beleidsinstrumenten van toepassing zijn. Bij Aluchemie is dit het geval. Uit de ons ter beschikking staande informatie van de Nederlandse Emissie Autoriteit blijkt dat Aluchemie deelneemt aan het systeem van emissiehandel, zoals dat is voorgeschreven in de Wm.

Om deze redenen zullen wij geen normen voor NO_x in de vergunning opnemen.

In het Besluit luchtkwaliteit 2005 is voor NO_x een grenswaarde voorgeschreven van 200 $\mu\text{g}/\text{m}_0^3$, en 40 $\mu\text{g}/\text{m}_0^3$ in 2010. De achtergrondconcentratie in de Rijnmondregio bedroeg in 2004 43 $\mu\text{g}/\text{m}_0^3$ (jaargemiddeld). Aluchemie berekent in de aanvraag een immissie voor NO_x van 289 ng/m_0^3 (jaargemiddeld). Uit verspreidingsberekeningen die wij zelf hebben uitgevoerd, komen wij tot een waarde van 200 ng/m_0^3 (jaargemiddeld). De bijdrage van Aluchemie is dus laag en er is geen reden om toch eisen op te nemen in de vergunning.

SO_2

In de BREF Non ferrous metals worden geen specifieke technieken genoemd voor de verwijdering van SO_2 . In de NER wordt een emissiegrenswaarde genoemd van 200 mg/m_0^3 , mits het verwijderingrendement hoog is.

SO_2 wordt bij Aluchemie uitgestoten bij de ovens en is relatief laag. De SO_2 -vracht van RGR 1-4 en RGR 5 samen bedroeg in 2005 339 ton (milieujaarverslag over 2005). Deze emissievracht hangt af van het zwavelgehalte van de grondstoffen en de produktie.

De bij Aluchemie toegepaste rookgasreinigingsinstallaties (RGR 1-4 en RGR 5) zijn niet specifiek voor de verwijdering van zwaveldioxide, maar voor de verwijdering van PAK's en teer. Het verwijderingsrendement van SO_2 is redelijk, maar niet hoog te noemen. Het toepassen van aparte extra verwijderingstechnieken voor SO_2 is naar onze mening niet kosteneffectief, dat wil zeggen dat de investering te groot is in verhouding tot de reductie van SO_2 . Ook wordt een dergelijke techniek niet in de BAT Non ferrous metals genoemd.

Uit emissiecijfers over 2005 blijkt dat de SO_2 -emissie-concentratie van Aluchemie bedraagt voor RGR 1-4 nooit meer bedraagt dan ongeveer 125 mg/m_0^3 (maandgemiddeld). Voor RGR 5 is deze emissie iets hoger: 170 mg/m_0^3 (maandgemiddeld). Wij zullen conform de analyse van Aluchemie van de meetcijfers over 2005 een emissiegrenswaarde van 210 mg/m_0^3 (maandgemiddeld) in de vergunning opnemen. Er dient gemeten te worden volgens een genormaliseerde meetmethode uit hoofdstuk 4.7 van de NER. Bij RGR 5 kan continu gemeten worden, bij RGR 1-4 leidt dit tot praktische problemen. Hier kan volstaan worden met maandelijkse metingen.

In het Besluit luchtkwaliteit 2005 is voor SO_2 een grenswaarde voorgeschreven van 350 $\mu\text{g}/\text{m}_0^3$ (uurgemiddeld), en 200 $\mu\text{g}/\text{m}_0^3$ (24-uursgemiddeld). De achtergrondconcentratie in de Rijnmondregio bedroeg in 2004 14 $\mu\text{g}/\text{m}_0^3$ (jaargemiddeld). Aluchemie berekent in de aanvraag een immissie voor SO_2 van 2,4 ng/m_0^3 (50 % daggemiddeld). De bijdrage van Aluchemie is dus laag en er is geen reden om verdergaande eisen op te nemen in de vergunning.

CO

In de BREF Non ferrous metals worden geen specifieke technieken genoemd om het ontstaan van CO te minimaliseren. In de NER wordt geen emissiegrenswaarde genoemd voor CO.

De CO-emissie-concentratie van Aluchemie bedraagt minder dan 10 mg/m_0^3 voor RGR 5. De CO-emissie-concentratie afkomstig uit RGR 1-4 bedraagt ongeveer 850 mg/m_0^3 . Dit verschil komt door de wezenlijk verschillende rookgasreinigingstechnieken. Bij een naverbrander wordt minder CO geproduceerd vanwege de gecontroleerde verbranding. Wij zullen conform de NER geen emissiegrenswaarde voorschrijven.

In het Besluit luchtkwaliteit 2005 is voor CO een grenswaarde voorgeschreven van 10.000 $\mu\text{g}/\text{m}_0^3$ (8-uurgemiddeld). De achtergrondconcentratie in de Rijnmondregio bedroeg in 2004 527.000 ng/m_0^3 (jaargemiddeld). De waarde uit het Besluit luchtkwaliteit 2005 wordt dus niet overschreden. Aluchemie berekent in de aanvraag een immissie voor CO van 1454 ng/m_0^3 . De bijdrage van Aluchemie is dus laag en er is geen reden om verdergaande eisen op te nemen in de vergunning.

Verhoogde vracht ten gevolge van aanzuiging valse lucht

De hierboven genoemde normen zijn concentratienormen. Bij hogere concentraties ontstaat een verhoogde vracht, die wij willen voorkómen. Daarnaast kan ook een verhoogde vracht ontstaan door aanzuiging van valse lucht. Ook een verhoogde vracht die hierdoor ontstaat willen wij voorkómen. Aanzuiging van valse lucht kan ontstaan door verstoringen van de onderdruksituatie in het rookgaskanaal. De onderdruksituatie wordt veroorzaakt door de afzuigventilatoren. Verstoringen van de onderdruk ontstaan onder meer door afzetting van koolstofdelen in het rookgaskanaal. Deze afzetting behoort regelmatig verwijderd te worden. Een methode om een verhoogde vracht ten gevolge van aanzuiging door valse lucht te reguleren is door het debiet te begrenzen. Wij zullen daarom een maximaal rookgasdebiet van 25.000 m³/h per vuur voor oven 1-6 en van 50.000 m³/h per vuur voor oven 7 voorschrijven (voorschrift 3.4). Een hoger debiet is toegestaan indien vergunninghouder kan aantonen dat dat om procestechnische redenen noodzakelijk is, en niet tot een hogere emissie leidt.

Geur

Geuroverlast ontstaat bij Aluchemie met name door de emissie van vluchtige teerdelen (onderzoek TNO 1999). RGR 5 verwijderd de geurcomponenten beter dan RGR 1-4. Vanaf 2009 zullen ook de ovens 1,2 en 3 op een rookgasreinigingsinstallatie vergelijkbaar met RGR 5 worden aangesloten. Hierdoor zal de geuremissie met 40 % verminderen.

Uit klachtenanalyses van de DCMR blijkt dat de geurhinder die Aluchemie veroorzaakt de laatste jaren afnam. In de periode 1999 tot 2001 was het aantal klachten gemiddeld 127, en over de periode 2002-2004 was het aantal klachten 80. De verklaring hiervoor is, volgens Aluchemie, een verlaging van het pekgehalte in de anodes en verbeteringen in de procesbeheersing (milieujaarverslag over 2004). Over het jaar 2005 is het aantal klachten echter alweer gestegen tot 153. Hierbij moet worden opgemerkt dat een groot deel van de klachten (69) is veroorzaakt door een incident in januari 2005.

Uit het bovenstaande concluderen wij dat maatregelniveau I of II niet haalbaar zijn voor Aluchemie (buiten de terreingrens of bij een geurgevoelige locatie geen geur waarneembaar afkomstig van de inrichting). Wij zullen daarom maatregelniveau III voorschrijven: Aluchemie mag ter plaatse van een geurgevoelige locatie geen geuroverlast veroorzaken. Daarnaast moet Aluchemie maatregelen nemen om dit te bereiken. Veel maatregelen worden al genomen, zoals de toepassing van BBT in de rookgasreinigingsinstallaties en het toepassen van betere procesbeheersing.

Wel zijn wij van mening dat Aluchemie zich meer moet gaan inspannen om de stijging van het aantal klachten in 2005 om te buigen. Daarom gaan wij voorschrijven dat vergunninghouder in enkele (bestaande) operationele procedures specifiek aandacht schenkt aan het voorkomen van geurhinder en aan het adequaat optreden bij storingen, in het bijzonder bij ringleidingbranden.

Energie

Aluchemie wordt met ingang van 1 januari 2008 deelnemer aan de Europese emissiehandel CO₂. Vanaf dat moment zal de Nederlandse Emissie Autoriteit toezien op de energie-inspanningen van het bedrijf.

Wij willen dat Aluchemie tenminste tot die datum haar huidige energie-beleid voortzet. Dit beleid sluit aan bij de circulaire "Energie in de milieuvergunning". Aluchemie heeft een energieverbruik dat groter is dan 0,5 PJ per jaar, maar is geen deelnemer aan het Convenant Benchmarking. In de Circulaire is voorgeschreven dat bedrijven in dergelijke gevallen een beschermingsniveau moeten hebben dat gelijkwaardig is aan bedrijven die meedoen met het benchmark-convenant. Dit gelijkwaardige beschermingsniveau is in 2002 in de vergunning vastgelegd.

De aanpak is als volgt:

Het bedrijf laat door een onafhankelijke derde onderzoeken uitvoeren met als doel energiebesparingsmogelijkheden te identificeren binnen de inrichting met een terugverdientijd korter dan vijf jaar. In overleg met het bedrijf is gekozen voor een tweesporen aanpak:

- een internationaal energieonderzoek bij anodefabrieken, waarbij in ieder geval behoren de anodefabrieken van het Alcan concern, de moedermaatschappij van Aluchemie;
- een intern energie-onderzoek (doorlichting) bij Aluchemie.

Aluchemie heeft deze onderzoeken inmiddels afgerond, en ingediend bij het bevoegd gezag.

De opzet en de rapportage van de energie-onderzoeken hebben wij beoordeeld. Getoetst werd of de voorgeschreven onderzoeksopzet was gevolgd, de informatie volledig was en of het bedrijf getracht heeft maatregelen met een terugverdientijd van vijf jaar of korter te identificeren. Voor oven 7 kon volstaan worden met aan te tonen dat ontworpen en gebouwd is volgens BBT, voor wat betreft de energie-efficiency. Ook dit onderzoek heeft Aluchemie inmiddels ingediend, en is door ons beoordeeld. Jaarlijks dient het bedrijf te rapporteren over de voortgang in implementatie van de energiebesparingsmaatregelen. Deze rapportageplicht wordt in een voorschrift vastgelegd.

Het bedrijf is verder gegaan met het doorlichten van het bedrijf om nog meer energiebesparende maatregelen te identificeren. Dit initiatief waarderen wij. In een algemeen stimuleringsvoorschrift zal dit geformaliseerd worden.

Wij vinden het om daarom niet noodzakelijk dat Aluchemie onderzoek verricht naar specifieke alternatieven, zoals gebruik van restwarmte. Daar komt bij dat deze technieken volgens Aluchemie nog niet realistisch zijn voor haar inrichting.

Afval

De wettelijke voorschriften voor registratie bij afvoer zullen beperkt worden aangevuld om de inzichtelijkheid te vergroten. Daarnaast wordt Aluchemie verplicht ook de opslag van afvalstoffen te registreren.

De opslagtermijn van afvalstoffen wordt, conform het LAP, gelimiteerd. Afvalstoffen mogen maximaal één jaar binnen de inrichting worden opgeslagen, indien de afvalstoffen verwijderd worden en drie jaar, indien de afvalstoffen nuttig worden toegepast.

Uit de aanvullingen op de aanvraag blijkt dat bij Aluchemie op dit moment een systematische aanpak van preventie aanwezig is. Van Aluchemie wordt verwacht dat zij deze aanpak aanpast aan de Leidraad Afval- en Emissiepreventie in de milieuvergunning (uitgave Infomil), of gelijkwaardig. Dit betekent expliciet aandacht voor onderzoek naar preventiemogelijkheden. De haalbare opties moeten worden uitgevoerd. Haalbare opties zijn opties die te zien zijn als BBT. Tevens wordt een jaarlijkse voortgangsrapportage gevraagd.

Tenslotte zal het scheiden aan de bron van specifieke afvalstromen, zoals gevaarlijk afval, papier ed. verplicht worden gesteld.

Geluid

Bij de vergunningaanvraag en de aanvulling hierop van 16 januari 2003 zijn twee akoestische rapporten gevoegd, die de geluidsuitstraling van de gehele inrichting en van de uitbreiding van de inrichting naar de omgeving beschrijven (rapporten 9M2607.01/R0001/GCDD/EB/Nijm van 11 juni 2002 en 9M2607.01/R0002/GCDD/EB/Nijm van 14 januari 2003).

Op 28 oktober 2004 heeft Aluchemie een rapport ingediend waarin zij heeft onderzocht in hoeverre de werkelijke geluidsuitstraling overeenkomt met de geprognosticeerde (rapport 9P497.01). Hieruit bleek dat de werkelijke geluidsuitstraling niet wezenlijk afweek van de aangevraagde.

Het bedrijf is gevestigd op het industrieterrein Botlek/Pernis. Rond dit industrieterrein is op grond van de Wet geluidhinder een geluidszone vastgelegd. Aan de hand van de gegevens uit het geluidsrapport is de geluidsbelasting ten gevolge van de gehele inrichting getoetst aan de grenswaarden binnen de geluidszone. De aangevraagde bedrijfssituatie voldoet aan de gestelde randvoorwaarden in het kader van de bewaking van deze grenswaarden.

De geluidsuitstraling van de uitbreiding van de inrichting is tevens getoetst aan het voldoen aan BBT. Hierbij zijn de bronsterktes en de voorgenomen geluidsreducerende maatregelen beschouwd. De aangevraagde bedrijfssituatie voldoet aan de hiervoor te stellen eisen.

In het Geluidsconvenant Rijnmond-West is overeengekomen, dat door geleidelijke, structurele vervanging van de bestaande installaties door BBT-installaties de eindcontour bereikt dient te worden.

Aan deze vergunning verbinden we daarom een voorschrift, waarin de vergunninghouder verplicht wordt bij wijziging of vervanging van de dominante geluidsbronnen aan te tonen, dat de nieuwe bedrijfssituatie aan BBT voldoet (voorschrift 7.5).

Voor het vastleggen van de akoestische situatie zijn voor de uitbreiding van de inrichting en voor de gehele inrichting normwaarden opgenomen ter plaatse van de in het geluidsrapport gehanteerde vergunningpunten. Hiermee is de geluidsuitstraling van de aangevraagde bedrijfssituatie vergund.

Bodem

Aluchemie heeft bij haar aanvraag een locatiebeheersplan (LBP) gevoegd. Op basis hiervan heeft de gemeente Rotterdam op 23 september 2004 een beschikking in het kader van de Wet bodembescherming afgegeven. In het LBP van Aluchemie staat vermeld dat de BSB-stichting de sanering bij Aluchemie coördineert. In dat kader is ook een bodemonderzoek uitgevoerd. Dit onderzoek kan als nulonderzoek dienen. Voorschriften met betrekking tot nulonderzoek zijn daarom niet nodig. Volstaan kan worden met voorschriften aangaande de zorgplicht en het eindonderzoek van de eindsituatie.

In de aanvraag heeft vergunninghouder aangegeven dat zij conform de NRB een onderzoek wil gaan uitvoeren om de bodemrisico's vast te leggen. Ook nog nieuw op te richten bouwwerken zullen worden getoetst aan de NRB. Dit moet leiden tot een verwaarloosbaar bodemrisico. Wij kunnen ons hierin vinden en zullen voorschrijven dat dit moet leiden tot een bodemrisicodocument (voorschrift 8.1). Voor monitoring kan worden volstaan met een steekproefsgewijze aanpak onder voorwaarden, zodat bij kritische plaatsen gemeten wordt (voorschrift 8.1).

Externe veiligheid en brandbestrijding

De inrichting valt niet onder het Besluit risico's zware ongevallen 1999. Het opstellen van een veiligheidsrapport of een veiligheidsbeheerssysteem is niet noodzakelijk.

Op 12 juli 2004 heeft Aluchemie een brandveiligheidsplan bij ons ingediend. De Brandweer Rotterdam heeft ons op basis hiervan geadviseerd bij het opstellen van voorschriften met betrekking tot preventieve, preparatieve en repressieve maatregelen, alsmede met betrekking tot beheer inspectie en onderhoud.

Afwijkende bedrijfsomstandigheden

In de aanvulling op de aanvraag van juli 2005 geeft Aluchemie aan dat voldoende (financiële) voorzieningen zijn getroffen om bij bedrijfssluiting het bedrijfsterrein in bevredigende toestand te brengen. Dit zal in een vergunningvoorschrift worden vastgelegd (voorschrift 2.3).

In deze vergunning zijn diverse voorschriften opgenomen hoe te handelen bij storingen, zodat de gevolgen voor het milieu minimaal zijn. Aluchemie is momenteel bezig om de storingsanalyse en de melding aan het bevoegd gezag vast te leggen in procedures van het milieuzorgsysteem.

Verkeer en vervoer

De aan en afvoer van grondstoffen, hulpstoffen en producten geschiedt per schip, as of pijpleiding.

Van de totale transportbewegingen vindt slechts een klein deel over de weg plaats. Om deze reden zijn er geen voorschriften opgenomen om een verschuiving naar rail- en watertransport actief te bevorderen. Wel zal een registratie- en rapportageverplichting worden opgenomen, ook voor personenvervoer.

Bedrijfsmilieuplan

Aluchemie heeft er voor gekozen geen bedrijfsmilieuplan (BMP) op te stellen. Vergunninghoudster stelt dat zij weinig affiniteit heeft met de branche voor de chemische industrie. Wij zijn van mening dat Aluchemie materieel op een zelfde niveau moet opereren, als een bedrijf uit de chemiebranche, dat wil zeggen bijdragen aan de milieutaakstelling van deze bedrijfstak door milieuplannen op te stellen. Wij hebben getracht dit door middel van voorschriften in deze vergunning te bewerkstelligen.

MER-evaluatie

Krachtens artikel 7.39 van de Wet milieubeheer (Wm) dient het bevoegd gezag een evaluatie uit te voeren die zich richt op de milieugevolgen van de activiteit, wanneer zij wordt ondernomen, of nadat zij is ondernomen.

Wij geven de voorkeur aan een selectieve toepassing van m.e.r.-evaluatie, volgens Wm artikel 7.39. Slechts indien een m.e.r.-evaluatie een meerwaarde oplevert zal ze uitgevoerd worden. Anders zal via de controle en handhaving van meet-, registratie- en rapportagevoorschriften in vergunning en regelgeving uitvoering gegeven worden aan de m.e.r.-evaluatie conform artikel 7.39 van de Wm.

In dit geval heeft Aluchemie in juni 2005 een technische evaluatie uitgevoerd van de rookgasreiniging van oven 7 (RGR 5). Uit deze evaluatie komt naar voren dat RGR 5 goed functioneert. Deze gegevens zijn een waardevolle aanvulling op reguliere controle en handhaving van oven 7. Een aparte m.e.r.-evaluatie voor de zevende bakoven voor de productie van koolstofanoden vinden wij daarom niet nodig.

Hieronder volgt een nadere onderbouwing hoe wij tot deze conclusie zijn gekomen aan de hand van de gebruiksdoelen van een m.e.r. – evaluatie (controle, kennis en/of communicatie).

Controledoel

Het controledoel van een m.e.r.-evaluatie heeft betrekking op het controleren van belangrijke milieu-effecten. De optredende milieueffecten zijn met name de emissie van vluchtig teer, hinder door geur en het voorkomen van ringleidingbranden. In de vergunning zijn voorschriften opgenomen ten aanzien van deze milieueffecten. Geurhinder wordt door middel van klachtenregistratie bepaald.

Kennisdoel

Het kennisdoel van een m.e.r.-evaluatie heeft hoofdzakelijk als doel onzekerheden op te lossen en inzicht te krijgen in gesignaleerde leemten in kennis in het m.e.r. In het m.e.r. worden door de initiatiefnemer de volgende leemten in kennis genoemd:

Het is onzeker of de geuremissie van oven 7 identiek is aan die van de bestaande ovens. Het is gewenst geurmetingen te verrichten aan oven 7, één jaar na in gebruikname. Desgewenst kunnen dan aanvullende geurbestrijdingsmaatregelen worden voorgeschreven;

Het is gewenst metingen van HF en kalkverbruik uit te voeren aan de laatste stap van de rookgasreiniging, die specifiek ontworpen is om HF te verwijderen. Ook deze metingen kunnen binnen één jaar na in gebruikname plaats vinden.

Het effect van de nieuwe procesbesturing op emissies en met name energieverbruik is thans onbekend.

Al deze punten zijn in de evaluatie van Aluchemie van RGR 5 uit 2005 aan de orde gekomen. Het bleek dat RGR 5 ten aanzien van geur en HF-emissie beter presteert dan RGR 1-4. De nieuwe procesbesturing kan negatieve effecten hebben bij afwijkende procesomstandigheden. In de evaluatie is helder geworden hoe deze negatieve effecten te minimaliseren.

Communicatiedoel

Indien de omgeving ongerust is over de milieugevolgen (dit is onder meer af te leiden uit de inspraakreacties), kan het uitvoeren van een m.e.r.-evaluatie een belangrijk communicatiedoel hebben. Ook kan evaluatie zorgen voor interne afstemming. Ook kan nader worden ingegaan op klachten van omwonenden. Wij zijn van mening dat, vanuit communicatief oogpunt gezien, een aparte mer-evaluatie geen belangrijke toegevoegde waarde levert. In de eerste plaats is slechts één korte inspraakreactie ontvangen. Verder worden klachten geregistreerd en onderzocht. Ook vindt terugkoppeling plaats. Over het verloop over langere tijd wordt in het milieujaarverslag ingegaan.

Milieuzorgsysteem

Aluchemie is in het bezit van een gecertificeerd ISO 14001 milieuzorgsysteem, zoals in de aanvraag is aangegeven. Door middel van dit systeem streeft Aluchemie naar een volledige integratie van de managementsystemen, die op onderdelen worden ontwikkeld in het totale managementsysteem. Dit systeem is als BBT te beschouwen.

Conclusie

Op grond van het vorenstaande zijn wij van mening dat er sprake is van een vergunbare situatie, mits de vergunninghouder zich houdt aan de aan deze vergunning verbonden voorschriften.

ONS KENMERK

220-400

PAGINA 29/91

Besluit

Gelet op het vorenstaande en de terzake geldende wettelijke bepalingen van de Wm en de Awb hebben wij besloten:

1. aan Aluminium & Chemie Rotterdam B.V. te Botlek-Rt. Een revisievergunning te verlenen voor het produceren van anoden voor de aluminiumindustrie;
2. deze vergunning voor onbepaalde tijd te verlenen;
3. de aanvraag en alle daarbij overgelegde en als zodanig gewaarmerkte stukken geheel onderdeel te laten uitmaken van deze vergunning, tenzij de aan de vergunning verbonden voorschriften anders bepalen;
4. aan dit besluit de hierna vermelde voorschriften te verbinden;
5. dat met toepassing van artikel 8.16 sub c van de Wet milieubeheer de voorschriften 8.5, 8.6 en 8.7 van kracht blijven gedurende 12 maanden nadat deze vergunning haar gelding heeft verloren.

ONS KENMERK

220400

PAGINA 30/91

INHOUDSOPGAVE

1	DEFINITIES BEGRIPPEN EN AFKORTINGEN	31
2	ALGEMEEN.....	40
3	EMISSIONS NAAR DE LUCHT	41
4	GEUR.....	47
5	ENERGIE	43
6	AFVALSTOFFEN EN PREVENTIE.....	49
7	GELUID.....	52
8	BODEM.....	54
9	BRANDBESTRIJDING	57
10	VERKEER EN VERVOER.....	65
11	ALGEMENE PROCESBEWAKING	66
12	SYSTEMEN EN TOEBEHOREN.....	64
13	AFSLUITERS	69
14	VEILIGHEIDSTOESTELLEN.....	70
15	TERREINEN EN WEGEN	71
16	RIOOLSYSTEMEN, OLIE-AFSCHIEDERS EN AFVALWATERZUIVERING	73
17	NIET GEKOELDE ATMOSFERISCHE OPSLAG VAN VLOEISTOFFEN IN TANKS ..	74
18	LAAD- EN LOSPLAATSEN EN STEIGERS	77
19	STOOKINSTALLATIES	80
20	ELEKTRISCHE INSTALLATIES.....	81
21	GASDRUKREGEL- EN MEETSTATIONS	82
22	FLESSEN EN TRANSPORTRESERVOIRS	83
23	MELDINGEN BIJ VOORVALLEN	85
24	ONDERHOUD, CONTROLE EN INSPECTIES	87

1 DEFINITIES BEGRIPPEN EN AFKORTINGEN

1.1 Installaties en apparatuur

Installaties zijn die onderdelen van de inrichting, die als een zelfstandige eenheid kunnen worden beschouwd. Installaties kunnen met elkaar verbonden zijn, bijvoorbeeld via pijpleidingen.

Procesinstallaties zijn installaties waarin processen en andere handelingen worden uitgevoerd, inbegrepen de direct hiertoe behorende installaties voor de terugwinning, zuivering en/of vernietiging van producten afvalstoffen, afvalwater en afvalgassen en voor tussenopslag van deze stoffen of voor de beveiliging.

Toestellen zijn installaties of onderdelen van installaties die met betrekking tot inspectie en onderhoud als een zelfstandige eenheid moeten worden beschouwd. Vaak bestaat een installatie uit verscheidene toestellen die door verschillende leveranciers geleverd worden.

Opslagtanks of opslagvaten zijn alle installaties voor de opslag van procesvloeistoffen of procesgassen, die staan opgesteld tussen de procesinstallaties of in tankparken.

Er is sprake van een ingrijpende wijziging aan een bovengrondse opslagtank indien de tank wordt gevijzeld om bijvoorbeeld de terp te renoveren en/of om de fundatie te renoveren en/of om een nieuwe tankbodem te plaatsen.

Procesvloeistoffen zijn vloeistoffen of tot vloeistof verdichte of gekoelde gassen die zich bevinden in de opgestelde procesinstallaties of opslagvaten.

Indien in voorschriften wordt gesproken over "vigerend" (zonder nadere aanduiding) dan wordt bedoeld de eis of norm die gold ten tijde van de bouw van de betreffende installatie.

1.2 Unit operations

Unit operation: te onderscheiden onderdeel van een inrichting, dat een specifiek product of halffabrikaat maakt. Unit operations van een anodefabriek zijn bijvoorbeeld de anodebakkerij en de vormerij.

Anodefabriek: Inrichting voor het vervaardigen van koolelektroden, die als hulpstof dienen voor de vervaardiging van aluminium. Een anodefabriek kan al dan niet onderdeel uitmaken van een inrichting voor de vervaardiging van aluminium.

Anodebakoven: gedeelte van de inrichting, zoals omschreven in hoofdstuk 2.2.6 en 2.3.6. van de aanvraag voor een revisievergunning voor Aluchemie, door ons ontvangen op 10 september 2002 (kenmerk 220400).

Massafabriek en vormerij: gedeelte van de inrichting, zoals omschreven in hoofdstuk 2.2.4. en 2.3.4. van de aanvraag voor een revisievergunning voor Aluchemie, door ons ontvangen op 10 september 2002 (kenmerk 220400).

RGR1, RGR2, RGR3, RGR4: rookgasreiniginginstallatie zoals beschreven in hoofdstuk 2.2.8 van de aanvraag van Aluchemie voor een revisievergunning, door ons ontvangen op 10 september 2002 (kenmerk 220400).

RGR 5: rookgasreiniginginstallatie van oven 7 zoals beschreven in hoofdstuk 2.3.8 van de aanvraag van Aluchemie voor een revisievergunning, door ons ontvangen op 10 september 2002 (kenmerk 220400).

1.3 Overeenkomstig de "Regels voor toestellen onder druk" wordt verstaan onder:

Toestel onder druk: een technisch voortbrengsel voor het in stand houden van een drukverschil.

Leiding of pijpleiding: een toestel onder druk dat in hoofdzaak dient voor het doorvoeren van stoffen.

Fles: een toestel onder druk voor vervoer en opslag van gas of vloeistof, bestemd voor herhaald gebruik, met een inhoud kleiner of gelijk aan 0,15 m³.

Transportreservoir: een toestel onder druk voor vervoer en opslag van gas of vloeistof, bestemd voor herhaald gebruik groter dan 0,15 m³.

Toebehoren: technische voortbrengselen die dienen om het gebruik van een toestel onder druk of een systeem mogelijk te maken of om het veilig gebruik ervan te bevorderen.

Drukapparatuur, drukapparaten, samenstel en druksysteem worden gedefinieerd overeenkomstig het Warenwetbesluit drukapparatuur. (Stb. 1999, 311 en Stb. 2001, 339, Stb. 2003: 315 en Stb. 387, 2004).

1.4 Stoffen

Een brandbare stof is een stof waaruit een brandbaar gas, brandbare damp of brandbare nevel kan ontstaan, of daaruit bestaande.

Een brandbare vloeistof is een vloeistof waaruit onder voorziene bedrijfsomstandigheden een brandbaar gas, een brandbare damp of brandbare nevel kan ontstaan.

Een brandbaar gas of brandbare damp is een gas dat of damp die in bepaalde verhoudingen met lucht een ontplofbare atmosfeer vormt.

Een brandbare nevel bestaat uit druppeltjes van een brandbare vloeistof, zodanig in lucht verdeeld dat een ontplofbare atmosfeer gevormd wordt.

Atmosferische omstandigheden zijn condities van de omgeving waar de druk kan variëren tussen 80 kPa en 110 kPa en de temperatuur tussen -20 °C en +40 °C en waar het zuurstofgehalte 21 (plus of min 1) % (volumepercenten) bedraagt.

Een ontplobbare atmosfeer is een mengsel van brandbare stoffen in de vorm van gas, damp of nevel, met lucht, onder atmosferische omstandigheden, waarin na ontsteking de verbranding zich zonder energietoevoer van buiten voortplant door het gehele mengsel.

Het vlampunt is de laagste vloeistoftemperatuur waarbij een vloeistof onder bepaalde genormaliseerde omstandigheden zoveel damp ontwikkelt dat een ontsteekbaar damp/luchtmengsel kan worden gevormd. Deze temperatuur wordt onder standaard beproevingscondities bepaald (NEN-ISO 4263).

Brandbare stoffen worden beschouwd als brandgevaarlijke stoffen indien, wanneer zij worden opgeslagen of verladen, een temperatuur hebben die hoger is dan het vlampunt.

Overeenkomstig de Nederlandse emissierichtlijn Lucht (uitgave 2004) wordt verstaan onder carcinogene stoffen stoffen met carcinogene eigenschappen, ingedeeld door de International Agency for research on Cancer (IARC) als humaan carcinogeen of waarschijnlijk humaan carcinogeen, dan wel vallend onder de EG classificatie kankerverwekkend voor de mens op grond van epidemiologisch onderzoek, of chronische dierproeven.

Onder giftige en zeer vergiftige stoffen wordt verstaan:

- voor het laden en lossen van tankwagens hetgeen het ADR hieronder verstaat;
 - voor het laden en lossen van schepen hetgeen het ADNR hieronder verstaat;
 - voor opslagtanks en procesinstallaties hetgeen de Wms hieronder verstaat.
- Giftige en zeer vergiftige stoffen dienen te voldoen aan de eisen van de ADR, ADNR en Wms voor de activiteiten waar deze hierboven op van toepassing zijn verklaard.

Gecondenseerde teerdelen: Partikelförmige Emissionen (deeltjesvormige emissies), zoals gedefinieerd in hoofdstuk 3 van de VDI-richtlijn 3467, uitgave februari 1982.

Vluchtige teerdelen: Gesamptkohlenstoff in dampf- und gasförmigen organischen Verbindungen (totaal koolstof afkomstig van dampvormige en gasvormige organische verbindingen), zoals gedefinieerd in hoofdstuk 3 van de VDI-richtlijn 3467, uitgave februari 1982.

Vluchtige organische stoffen of totaal koolwaterstoffen zijn organische stoffen die bij een temperatuur van 293,15 K een dampspanning hebben van 1 kPa of meer. Methaan en (chloor)fluorkoolwaterstoffen zijn hierbij niet inbegrepen.

1.5 Geur

Onder stankverwekkende stoffen dienen in ieder geval verstaan te worden stoffen met een geurindex groter dan 50.000.

Mengsels van zuivere stoffen, waarvan één of meer van die stoffen stankverwekkend is en een groter aandeel dan 10% bezit, worden ook als stankverwekkend aangemerkt.

Indien stoffen of mengsels op grond van het bovenstaande niet als stankverwekkend worden aangemerkt, betekent dit niet dat deze stoffen of mengsels geen stank kunnen veroorzaken.

Een geureenheid is die hoeveelheid van een gasvormige component (of mengsel van componenten) die, opgemengd met geurvrije lucht tot een volume van één m³, door 50 % van een groep proefpersonen juist niet meer van geurvrije lucht kan worden onderscheiden.

De geurdrempel van een stof is die concentratie (mg/m³) van die stof in overigens geurvrije lucht, die door 50 % van een groep proefpersonen juist niet meer van geurvrije lucht kan worden onderscheiden. De geurdrempel komt per definitie overeen met een geurconcentratie van 1 geureenheid per m³.

De geurindex is de (partiële) dampspanning (in ppm, bij 293,15 K (20°C), waarbij 1 bar overeenkomt met 10⁶ ppm) gedeeld door de geurdrempel (ook in ppm).

Als geurdrempel dient hier gebruikt te worden het gemiddelde van de laagste twee waarden uit "Compilation of odour threshold values in air, supplement V" van L.J. van Gemert (CIVO/TNO nr. A 84.220/090070, 1984).

Als een stof niet in deze publicatie voorkomt, kan de eerste uitgave van Van Gemert en Nettenbreijer (1977) geraadpleegd worden, of "Handbook of environmental data on organic chemicals" (2nd ed.) van K. Verschueren (1984).

Van geuroverlast is sprake indien wordt voldaan aan de volgende randvoorwaarden:

- de geur wordt binnen een bepaald tijdsbestek (bv. enkele uren) langdurig of herhaaldelijk in vleugen waargenomen;
- de geurbeleving wordt beoordeeld als negatief en de geur wordt daarbij als zwaar, eventueel als prikkelend of verstorend omschreven;
- de geur dient herkend te worden als een geur afkomstig van de inrichting en niet van andere bronnen uit de omgeving (bijvoorbeeld door de Meldkamer DCMR)

Een geurgevoelige locatie is een locatie waar mensen zich gedurende langere tijd bevinden, zoals woningen, recreatiegebieden, kantoren etc..

1.6 Algemeen

Beste beschikbare technieken (BBT): voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dit niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die -kosten en baten in aanmerking genomen - economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn, daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld.

Onder normaal kubieke meter (m^3) wordt verstaan het volume van een kubieke meter droog (watervrij) gas bij een absolute druk van 101,325 kPa en een absolute temperatuur van 273,15 K (0°C), zoals gedefinieerd volgens de NEN-ISO 9096, uitgave 2003.

1.7 Geluid

Geluidniveau in dB(A):

Het gemeten of berekende momentane geluidniveau, uitgedrukt in dB(A), overeenkomstig de door de Internationale Elektrotechnische Commissie (IEC) ter zake opgestelde regels, zoals neergelegd in de IEC-publicatie no. 651

L-kwadraat (SI_2):

informatiesysteem industrielawaai; database systeem waarin alle relevante akoestische informatie van de inrichtingen op de gezoneerde industrieterreinen in Rijnmond is opgenomen

Bedrijfstoestand: toestand van een inrichting die relevant is voor te verrichten metingen.

Beoordelingspunt: het punt waar het $L_{Ar,LT}$ en het L_{Amax} worden bepaald en getoetst aan de (eventuele) grenswaarden

Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$): energetisch cumulatie van de langtijdgemiddeld deelbeoordelingsniveaus.

Langtijdgemiddeld deelbeoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$): equivalent A-gewogen geluidniveau op een beoordelingspunt over een specifieke beoordelingsperiode ten gevolge van een specifieke bedrijfstoestand op een beoordelingspunt, zo nodig gecorrigeerd voor de aanwezigheid van impulsachtig geluid, zuivere tooncomponent of muziekgeluid. De methode voor de bepaling van langtijdgemiddeld deelbeoordelingsniveau moet conform de "Handleiding meten en rekenen industrielawaai (1999)" zijn uitgevoerd.

Maximaal geluidniveau (L_{Amax}): het maximaal gemeten A-gewogen geluidniveau, meterstand "fast" gecorrigeerd met de meteocorrectieterm C_m .

VIP:

vergunningimmissiepunt; het immissiepunt waarvoor in de beschikking geluideisen zijn opgenomen. Het betreft hier immissiepunten op relatief korte afstand van de inrichting

1.8 Bodem

Een vloeistofdichte voorziening is een effectgerichte voorziening die waarborgt dat - onder voorwaarde van doelmatig onderhoud en adequate inspectie en/of bewaking - geen vloeistof aan de niet met vloeistof belaste zijde van die voorziening kan komen.

Een vloeistofkerende voorziening is een niet vloeistofdichte voorziening die in staat is vrijgekomen stoffen zo lang te keren dat deze kunnen worden opgeruimd voordat indringing in de bodem kan plaatsvinden.

1.9 Afvalstoffen

Onder gevaarlijke afvalstoffen worden verstaan gevaarlijke afvalstoffen in de zin van artikel 1 lid 4 van de Europese Richtlijn betreffende gevaarlijke afvalstoffen (91/689/EEG).

Onder opslaan wordt verstaan al die handelingen waarbij een afvalstof voor een korte of langere tijd in een zekere ruimte min of meer statisch wordt gehouden. Met opslaan wordt tevens bedoeld het bundelen, samenvakken, overpakken, ompakken, samenvoegen en het uitsorteren, scheiden en demonteren van onderdelen, voor zover de aard en samenstelling van de afvalstoffen daarbij niet veranderen.

Onder verwijderen wordt verstaan handelingen als omschreven in Richtlijn 75/442/EEG, artikel 1, onder e.

Onder nuttige toepassing wordt verstaan handelingen als omschreven in Richtlijn 75/442/EEG, artikel 1, onder f.

ONS KENMERK

220400

PAGINA 37/91

1.10

Afkortingen

ADNR

Reglement voor het vervoer van gevaarlijke stoffen over de Rijn;

ADR

Europese Overeenkomst betreffende het internationale vervoer van gevaarlijke goederen langs de weg (ADR), met Protocol van ondertekening en Bijlagen;

Alcan

Alcan Primary metal Europe;

Aluchemie

Aluminium & Chemie Rotterdam B.V.;

BBT

Best beschikbare technieken (zie ook definities);

Bevoegd gezag

Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, voor dezen het afdelingshoofd van de Afdeling Procesindustrie van de DCMR Milieudienst Rijnmond;

BMP

Bedrijfsmilieuplan;

BREF

BAT Reference Document (BBT Referentie document)

BSB

Operatie Bodemsanering in gebruik zijnde

Bedrijfsterreinen;

BMW

Beleidsplan Milieu en water;

CAS-nummer

Chemical Abstracts Service Registry Number;

CIN

Centraal Incidenten Nummer;

CIW

Centrale Commissie Integraal Waterbeheer;

C

koolstof;

°C

graad Celsius;

CIVO

Centraal Instituut voor voedingsonderzoek van TNO;

Cx

Hytotaal gasvormige koolwaterstoffen;

CO

koolstofmonoxide;

CO₂

koolstofdioxide;

dB(A)

Geluiddrukkniveau gemeten via het A-filter (het A-filter, ingebouwd in geluidmeters benadert goed de karakteristiek van het gemiddeld menselijk oor);

DCMR

DCMR Milieudienst Rijnmond (adres: 's-Gravelandseweg 565, 3119 XT Schiedam);

DIN

Deutsche Industrie Norm;

EEG

Europese Economische Gemeenschap;

EEP

Energie-efficiëncyplan;

EPA

Environmental Protection Agency;

FID

flame ionisation detector (vlam ionisatie detector);

GI-nummer

nummer voor de gevaarsindicatie van een stof;

GIVEG-keuringseisen

Keuringseisen waaraan producten en materialen moeten voldoen om het GIVEG-merk te mogen voeren van het VEG-Gasinstituut Apeldoorn;

HF

fluor en fluorverbindingen;

IEC

International Electrotechnical Commission;

Inrichting

Inrichting, in de zin van de Wet milieubeheer, gelegen aan de Oude Maasweg 80 te Botlek-Rotterdam, kadastraal bekend gemeente Rotterdam sectie AK, nummers 316, 317, 393, 581, 630, 633 en 599 (gedeeltelijk);

ONS KENMERK

220400

PAGINA 38/91

IPPC-richtlijn

ISO

IVB

$L_{Ari,LT}$

$L_{Ari,LT}$

L_{Amax}

LAP

LBP

K

KPa

kg/h

mg

m°_3

Meldkamer

m.e.r.

m/s

MTR

NEA

NEN

NEN-EN

NEN-ISO

NER

NFPA

Ng

NMP

NO_x

NPR

NRB

NVN

OSPAR 11

PAK's

PGS

PM 10

Ppm

product

EG-richtlijn 96/61/EG van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (Pb. L257/26 e.v.), naar de tekst zoals deze bij die richtlijn is vastgesteld;

International Organisation for Standardisation;
Inrichtingen- en Vergunningbesluit Milieubeheer;
Langtijdgemiddeld deelbeoordelingsniveau;
Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau;

maximaal geluidsniveau;

landelijk afvalbeheerplan 2002-2012;

locatiebeheersplan;

Kelvin;

kilopascal;

kilogram per uur;

miligram;

normaal kubieke meter;

DCMRCentrale Meld- en Regelkamer van de DCMR;

Milieueffectrapport;

meter per seconde;

maximaal toelaatbaar risico;

Nederlandse emissie Autoriteit;

Nederlandse norm;

Nederlandse norm gebaseerd op Europese norm;

Nederlandse norm gebaseerd op Mondiale norm;

Nederlandse Emissie Richtlijnen Lucht, uitgave

2004;

National Fire Protection Association

nanogram;

Nationaal Milieubeleidsplan;

stikstofoxiden;

Nederlandse praktijk richtlijn;

Nederlandse Richtlijn Bodembescherming;

Nederlandse Voornorm;

Commissie voor de bescherming van het mariene milieu in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan (Commission for the protection of the Marine Environment of the North-East Atlantic);

polycyclische aromatische koolwaterstoffen;

publicatiereeks gevaarlijke stoffen;

fijn stof (particulate matter < 10 micrometer);

parts per million (concentratie)

koolstofanoden die in de inrichting worden

geproduceerd;

ONS KENMERK

220400

PAGINA 39/91

RGR

RTO

SenterNovem

SNCR

SNR

SO_x

TNO

VDI

VIP

VISA

VLG

VN-nummer

VROM

Wm

Wms

µg

rookgasreinigingsinstallatie;

regeneratieve thermische oxidatie;

Nederlandse organisatie voor innovatie, energie, klimaat, milieu en leefomgeving (agentschap van het Ministerie van Economische Zaken);

Selectieve non-katalytische reductie (van NO_x);

Selectieve katalytische reductie (van NO_x);

zwaveloxiden;

Nederlandse Organisatie voor toegepast-natuurwetenschappelijk onderzoek;

Verein Deutscher Ingenieure;

Vergunning Immissie Punt;

Veiligheid van Installaties voor het Stoken met aardgas;

Regeling vervoer over land van gevaarlijke stoffen;

Internationaal stofidentificatienummer;

(Ministerie van) Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer;

Wet milieubeheer, zoals gepubliceerd in Staatsblad 2002 (239), inclusief daarna aangebrachte wijzigingen;

Wet milieugevaarlijke stoffen;

microgram.

3 ALGEMEEN

- 2.1 Emissies naar de lucht, bodem of geluid die niet in de aanvraag of voorschriften zijn vermeld, zijn verboden.
- 2.2 In de anodebakovens 1 tot en met 7 mogen maximaal 15 vuren in bedrijf zijn. Op RGR 1, 2, 3 of 4 mogen maximaal 5 vuren per installatie zijn aangesloten.
- 2.3 De vergunninghouder draagt er zorg voor dat hij bij de beëindiging van (een deel van) de activiteiten de nodige maatregelen treft om het gevaar van verontreiniging te voorkomen en het exploitatieterrein weer in een bevredigende toestand te brengen.
De vergunninghouder verwijdert (delen van) installaties die structureel buiten werking zijn gesteld, tenzij hij de (delen van de) installaties in een zodanige staat van onderhoud houdt dat nadelige gevolgen niet kunnen optreden.
- 2.4 Als een installatie tijdelijk of definitief niet in bedrijf is dan blijven de voorschriften in de vergunning van toepassing. De eisen over bijvoorbeeld onderhoud, inspectie en preventie van bodemverontreiniging blijven geldig. Voor een installatie die uit bedrijf is kan de vergunninghouder voorstellen om van een aantal voorschriften af te wijken. Dit voorstel moet ter goedkeuring worden ingediend bij het bevoegd gezag. In dit voorstel moeten de volgende punten worden behandeld:
- Van welke voorschriften wil vergunninghouder afwijken en hoe zal een gelijkwaardige milieubescherming worden bereikt?
 - Hoe wordt ervoor gezorgd dat de betreffende installatie geen onaanvaardbare milieubelasting veroorzaakt?
 - Hoe wordt gegarandeerd dat er geen onveilige situatie ontstaat?
- Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen om de milieubelasting en de veiligheidsrisico's te verminderen. Na goedkeuring van het voorstel zal de vergunninghouder zich aan zijn voorstel moeten houden. In de goedkeuring kan worden bepaald dat de voorschriften waarvan wordt afgeweken volgens het voorstel, niet meer van toepassing zijn op de installatie die uit bedrijf is.

3 EMISSIES NAAR DE LUCHT

Concentratie-eisen

3.1 De concentratie van de volgende componenten in de rookgassen van de anodebakovens, gemeten na RGR 1, RGR 2, RGR 3 of RGR 4, mag niet meer bedragen dan:

- Stof	25	mg/ m _o ³ ;
- Zwaveldioxiden (berekend als SO ₂)	210	mg/ m _o ³ ;
- Fluor en fluorverbindingen (berekend als HF)	3	mg/ m _o ³ ;
- gecondenseerde teerdelen (als C)	5	mg/ m _o ³ ;
- vluchtige teerdelen (als C)	70	mg/ m _o ³ .

3.2 De concentratie van de volgende componenten in de rookgassen van de anodebakovens, gemeten na RGR 5, mag niet meer bedragen dan:

- Stof	6	mg/ m _o ³ ;
- Zwaveldioxiden (berekend als SO ₂)	210	mg/ m _o ³ ;
- Fluor en fluorverbindingen (berekend als HF)	3	mg/ m _o ³ ;
- Totaal Koolwaterstoffen	18	mg/ m _o ³ .

3.3 De concentratie van stof, gecondenseerd teer en vluchtig teer in de massafabriek en vormerij mag bij elk emissiepunt, waar de betreffende component gemeten moet worden (zoals vermeld in voorschrift 3.8 en 3.9), niet meer bedragen dan:

- stof		
- gecondenseerd teer (als C)	5	mg/ m _o ³ ;
- vluchtig teer (als C)	70	mg/ m _o ³ .

Eisen aan het debiet van de afgasstroom

3.4 Het debiet van de afgasstroom, bepaald na een rookgasreinigingsinstallatie, mag niet meer bedragen dan 25.000 m_o³/h: per vuur (oven 1 tot en met 6) en 50.000 m_o³/h: per vuur (oven 7). Het debiet van de afgasstroom mag alleen hoger zijn dan deze waarden indien vergunninghouder kan aantonen dat dit om procestechnische redenen noodzakelijk is.

Wijze van meten

3.5 Bij RGR 1, RGR 2, RGR 3 en RGR 4 dienen ten minste één maal per maand gedurende 24 aaneengesloten uren gelijktijdig afzonderlijke metingen te worden gedaan van het debiet van de afgasstroom en de componenten gecondenseerde teerdelen, vluchtige teerdelen, zwaveldioxiden en stof. HF dient continu bij RGR 1, RGR 2, RGR 3 en RGR 4 gemeten te worden. De wijze waarop de emissiemetingen plaats vinden dient in het meet- en registratiesysteem (voorschrift 3.13) te zijn vastgelegd. Alle metingen dienen te worden gedaan onder representatieve bedrijfsomstandigheden.

- 3.6 Bij RGR 5 dienen de volgende componenten continu gemeten te worden: HF, totaal koolwaterstoffen, stof en zwaveldioxiden. Het debiet van de afgasstroom van RGR 5 dient minimaal éénmaal per maand bepaald te worden. De metingen dienen te worden gedaan onder representatieve bedrijfsomstandigheden.
- 3.7 Bij één van de rookgasreinigers RGR1, RGR2, RGR3, RGR4 of RGR5 dienen elk jaar de emissieconcentraties gemeten te worden van polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's), gedefinieerd volgens EPA 16. Deze meting dient te worden gedaan onder representatieve bedrijfsomstandigheden.
- 3.8 Bij de emissiepunten 482, 880, 882, 253, 490, 96, 96A, 96B, 138, 138A, 138B, 46, 46A, 46C, 85, 85A, 85B, 85C en 36, zoals gedefinieerd in tabel B.3.4 van de aanvulling op de aanvraag van 12 juli 2005 (kenmerk 220400/20222105) van de massafabriek en vormerij dient tenminste tien keer per jaar een afzonderlijke stofmeting gedaan te worden. De periode tussen twee opeenvolgende metingen moet meer bedragen dan 14 dagen. Alle metingen dienen te worden gedaan onder representatieve bedrijfsomstandigheden.
- 3.9 Bij de emissiepunten 2100, 139A, 2300, 812 en 822, , zoals gedefinieerd in tabel B.3.4 van de aanvulling op de aanvraag van 12 juli 2005 (kenmerk 220400/20222105), van de massafabriek en vormerij dienen tenminste twaalf keer per jaar een afzonderlijke stofmeting, een meting van de emissie van vluchtig teer en een meting van gecondenseerd teer gedaan te worden. De periode tussen twee opeenvolgende meetsessies moet meer bedragen dan 14 dagen. Alle metingen dienen te worden gedaan onder representatieve bedrijfsomstandigheden.
- 3.10 Indien de emissie van stof bij een emissiepunt genoemd in voorschrift 3.8 gedurende een periode van drie aaneengesloten jaren kleiner was dan de emissiegrenswaarde, genoemd in voorschrift 3.3, mag de meetfrequentie bij dat emissiepunt teruggebracht worden naar twee keer per jaar. Zodra de meetwaarden van stof bij een emissiepunt, genoemd in voorschrift 3.8, de emissiegrenswaarde, genoemd in voorschrift 3.3, gedurende drie opeenvolgende metingen overschrijdt, dient de meetfrequentie bij dat emissiepunt weer tien keer per jaar te worden.
- 3.11 Bij de bepaling van de emissie van de hieronder genoemde componenten dienen de volgende meetmethoden te worden toegepast:
- Gecondenseerde teerdelen VDI 3467, uitgave 1982;
 - Vluchtige teerdelen VDI 3467, uitgave 1982;
 - Fluoriden volgens door het bevoegd gezag erkende gangbare meetpraktijk;
 - Zwaveloxiden ISO 7934; of ISO 7935;
 - Stof NEN-ISO 9096 of VDI 2066 Blatt 4, 6
 - totaal koolwaterstoffen NEN-EN 13526 of NEN-EN 12619 of VDI 3481, blatt 1;
 - PAK's (EPA 16) NVN 2816.

Het debiet in elk afvoerkanaal dient bepaald te worden door op één (vast) punt in het afvoerkanaal te meten, en door correctie (validatie) het debiet voor het hele afvoerkanaal te bepalen. De meting en validatie dienen zodanig plaats te vinden dat een betrouwbaar (vergelijkbaar met metingen conform ISO 9096) beeld van het debiet in het afvoerkanaal verkregen wordt.

- 3.12 Voor het meten van emissies naar de lucht van zwaveldioxiden, PAK's, teercomponenten, stof en fluoriden dienen bij alle relevante emissiepunten meetopeningen conform ISO 9096 aanwezig te zijn.

Op- en overslag van gecalcineerde petcokes en koolstofprodukten

- 3.13 De stofverspreiding bij transport, laden en lossen van gecalcineerde petcokes en stuifgevoelige koolstofprodukten dient te worden voorkomen door de storthoogte te beperken tot minder dan een meter.
- 3.14 Indien de windkracht hoger is dan 7 (matige wind, 17 m/s), dient het transport en laden en lossen van gecalcineerde petcokes en stuifgevoelige koolstofprodukten te worden gestaakt.
- 3.15 Bij het transport en het laden en lossen van gecalcineerde petcokes of stuifgevoelige koolstofprodukten dienen de stofemissies te worden gereduceerd door deze producten te binden met een stofbindmiddel.

Meet- en registratieprogramma

- 3.16 Er dient ten behoeve van de in deze vergunning gevraagde gegevens een meet- en registratiesysteem aanwezig te zijn. Het meet- en registratiesysteem dient ten minste de volgende elementen te bevatten:
- wijze van monsternamen, monsterpunten, het aantal monsters en de bemonsteringstijden;
 - de bepaling van de uiteindelijke meetwaarden, waarbij expliciet op meet- en beoordelingson nauwkeurigheden moet worden ingegaan;
 - de invulling van de voorschriften 3.5 tot en met 3.12, 3.19, 3.20, 3.23 en 3.27 van deze vergunning;
 - de exacte positie van de in voorschrift 3.8 en 3.9 genoemde emissiepunten in de massafabriek en vormerij;
 - registratie van de procescondities van de anodebakovens;
 - monitoring van emissies;
 - de wijze waarop kwaliteit van de gegevens wordt geborgd;
 - de wijze van rapportage van de gegevens aan het bevoegd gezag.
- Het meet- en registratiesysteem dient te worden toegepast.

- 3.17 Het meet- en registratiesysteem, zoals bedoeld in voorschrift 3.13, dient door de het bevoegd gezag goedgekeurd te worden. Hiertoe dient de opzet van het meet- en registratiesysteem binnen twee maanden na het van kracht worden van deze vergunning aan het bevoegd gezag te worden overlegd.
- 3.18 Relevante wijzigingen van het meet- en registratiesysteem, zoals bedoeld in voorschrift 3.13, dienen door het bevoegd gezag goedgekeurd te worden. Hiertoe dient het wijzigingsvoorstel vooraf aan het bevoegd gezag te worden overlegd. Onder relevante wijzigingen worden in ieder geval verstaan wijzigingen, die van invloed zijn op de beoordeling van voorgeschreven emissienormen
- 3.19 De gegevens die voor het bepalen van de emissie van verontreinigende stoffen naar de buitenlucht van belang zijn, moeten worden geregistreerd. Deze registratie moet ten minste twee jaar worden bewaard.

Beoordeling

- 3.20 De in voorschrift 3.1 voorgeschreven waarden gelden per rookgasreiniging. De in voorschrift 3.1 voorgeschreven waarden van gecondenseerde teerdelen en vluchtige teerdelen dienen te worden beschouwd als de voortschrijdende mediaanwaarden van 11 emissiemetingen, zoals beschreven in hoofdstuk 4.3.2 van de VDI-richtlijn 3467, uitgave 1982. De in voorschrift 3.1. voorgeschreven waarden voor stof en zwaveldioxiden dienen te worden beoordeeld als een afzonderlijke meting gedurende een half uur. De waarde voor fluoriden (HF) in voorschrift 3.1 dient te worden beoordeeld als een maandgemiddelde.
- 3.21 De in voorschrift 3.2 voorgeschreven waarden van fluoriden (HF), stof en zwaveldioxiden dienen te worden beoordeeld als maandgemiddelden. De in voorschrift 3.2 voorgeschreven waarde voor totaal koolwaterstoffen dient beoordeeld te worden conform hoofdstuk 3.7.5 van de NER voor continue metingen.
- 3.22 De maandgemiddelden, zoals bedoeld in voorschrift 3.20 en 3.21, dienen alle te voldoen aan de emissiegrenswaarden, zoals bedoeld in voorschrift 3.1 en 3.2. Bij de berekening van het maandgemiddelde mag de correctie voor de meetonnauwkeurigheid niet worden toegepast.
- 3.23 De in voorschrift 3.3 voorgeschreven waarden van stof, gecondenseerd en vluchtig teer gelden voor elke afzonderlijke meting.
- 3.24 De in voorschrift 3.4 voorgeschreven waarden voor het debiet gelden per vuur als daggemiddelde.

Storingen

- 3.25 Van alle bij storingen optredende emissies moeten de van belang zijnde gegevens worden geregistreerd, zoals tijdstip, aard, (geschatte) hoeveelheid, oorzaak, plaats en tijdsduur van de emissie. Ook de relevante proces-condities dienen te worden geregistreerd.
- 3.26 Indien ten gevolge van een storing of anderszins de emissie boven de in deze vergunning genoemde maxima komt, moeten onmiddellijk maatregelen worden getroffen om de overschrijding van deze maxima teniet te doen. Dit geldt in ieder geval wanneer zich een ringleidingbrand voordoet.
- 3.27 In geval van uitval van een droge adsorptie-unit dienen de rookgassen over een andere droge adsorptie-unit geleid te worden. Indien dit niet mogelijk is, moet het rookgas minimaal over een goed werkend elektrofilter geleid worden.
- 3.28 Indien een rookgasreiniging volledig uitvalt en volledige overschakeling van de afgasstroom van de oven(s) die op die rookgasreiniging zijn aangesloten op een andere rookgasreiniging niet mogelijk is, dient het stookproces van die oven(s) gestopt te worden.
- 3.29 Ter voorkoming van ringleidingbranden dient vergunninghouder de omstandigheden in de afgas/ringleiding van oven 7 continu te registreren en te analyseren teneinde duidelijkheid te verkrijgen over mogelijke oorzaken van ringleidingbranden. Onder omstandigheden wordt in ieder geval verstaan temperatuur. De geregistreeerde gegevens dienen minimaal twee jaar te worden bewaard. Rapportage dient plaats te vinden in het kader van voorschrift 3.16.
- 3.30 Vergunninghouder dient preventieve maatregelen te nemen om het voorkomen van ringleidingbranden te voorkomen. Hieronder worden in ieder geval verstaan regelmatige inspectie, regelmatig verwijderen van koolstoflagen in de ringleiding, en good-housekeeping maatregelen. Deze preventieve maatregelen dienen (als onderdeel van) procedures te zijn vastgelegd, die op de inrichting aanwezig zijn.

Codesituaties

- 3.31 Wanneer in verband met ongunstige meteorologische omstandigheden door de DCMR een of meer van de hierna gespecificeerde waarschuwingscodes voor verhoogde luchtverontreiniging wordt/worden uitgegeven voor het geografische gebied waarin de inrichting is gelegen, dienen ten minste de bij de desbetreffende code(s) vermelde maatregelen ter voorkoming of beperking van luchtverontreiniging te worden uitgevoerd.

De waarschuwingscodes maken deel uit van het codesysteem van de DCMR, zoals bekend gemaakt in 1971 en gewijzigd in 1987, 1992 en 1993.

<u>Code</u>	<u>Actie</u>
2 stank.	- uitstellen van starten of stoppen van installaties
	- uitstellen van schoonmaken van installaties, opslagtanks en oven(onderdelen), tenzij dit voor het voorkomen van ringleidingbranden noodzakelijk is;
3 stank.	- Dezelfde maatregelen als bij code 2 stank.

De genoemde acties bij code 2 en 3 zijn niet van toepassing indien er reeds reguliere voorzieningen zijn getroffen die bij een normale bedrijfsvoering de emissies naar de atmosfeer al beperken tot minder dan 10% van de emissie zonder de reguliere voorziening (dampvernietiging).

Nieuwe rookgasreinigingsinstallaties

- 3.32 Vergunninghoudster dient vóór 1 januari 2009 ovens 1, 2 en 3 aan te sluiten op een rookgasreinigingsinstallatie, vergelijkbaar met RGR 5. Gestreefd dient te worden naar emissies die vergelijkbaar zijn met de emissiegrenswaarden uit voorschrift 3.2. Hiertoe dient voor 1 juli 2008 een aanvraag te zijn ingediend voor een vergunning op grond van de Wet milieubeheer, behoudens voorschrift 3.32 en 3.33.
- 3.33 Aluchemie dient vóór 1 januari 2011 aan het bevoegd gezag te rapporteren over de technische en economische haalbaarheid van een rookgasreinigingsinstallatie, vergelijkbaar met RGR 5, bij oven 4 tot en met 6..

4 GEUR

Geuremissies

- 4.1 Ter plaatse van een geurgevoelige locatie mag geen geuroverlast worden veroorzaakt door de inrichting.
- 4.2 Vergunninghouder dient de geuroverlast, veroorzaakt door zijn inrichting, terug te dringen door het nemen van de volgende maatregelen:
- het vastleggen in werkinstructies hoe de bedrijfsvoering van de productieprocessen, die geuroverlast kunnen veroorzaken, beter beheerst kan worden. Hieronder worden ook begrepen starten, stoppen en stilleggen van processen,
 - het vastleggen in werkinstructies hoe de installaties, die geuroverlast kunnen veroorzaken, goed onderhouden kunnen worden;
 - te onderzoeken wat de oorsprong is van de geuremissies.
- De werkinstructies dienen te worden nageleefd.
- 4.3 Voor de volgende zaken dient vergunninghouder in interne procedures, werkinstructies of protocollen te beschrijven op welke wijze zij geuroverlast wil voorkomen.
- het reageren op klachten met betrekking tot geuroverlast;
 - het onderzoek naar de door de DCMR Milieudienst Rijnmond niet opgeloste klachten met betrekking tot geuroverlast, die aan het gebied waarin de inrichting ligt worden toegeschreven en bij aantallen van 5 of meer aan de in dat gebied gesitueerde bedrijven per fax worden doorgegeven.
- 4.4 Jaarlijks dient aan het bevoegd gezag te worden gerapporteerd, bijvoorbeeld in het milieujaarslag, over de vorderingen ten aanzien van het voorkómen van geuroverlast.
- 4.5 Indien een activiteit bij de vergunninghouder volgens de Meldkamer DCMR aanleiding heeft gegeven tot 10 stankklachten of meer, dan moet binnen twee maanden na dit voorval een rapport worden ingediend bij het bevoegd gezag met vermelding van de oorzaak van dit voorval. In dit rapport moet tevens zijn aangegeven welke technische en/of organisatorische maatregelen zijn getroffen om een dergelijk voorval in de toekomst te voorkomen.

5 ENERGIE

- 5.1 Vergunninghoudster dient zich zoveel mogelijk in te spannen het verbruik van energie binnen haar inrichting te verminderen.
- 5.2 Jaarlijks dient voor 1 april, bij voorkeur in het milieujaarverslag, te worden gerapporteerd over de voortgang en implementatie van de energiebesparingsmaatregelen, zoals bedoeld in voorschrift 4 en 5 van de op 11 december 2002 aan vergunninghoudster verleende vergunning op grond van de Wet milieubeheer. De rapportage dient de volgende elementen te bevatten:
- energieverbruik van de unit operations, uitgesplitst naar gebruik van stoom, elektriciteit en aardgas, e.d. zowel in absolute zin als per ton geproduceerd product;
 - getroffen energiebesparende maatregelen en hun effecten op de energie-efficiency;
 - overige projecten die tot energiebesparing hebben geleid;
 - stand van zaken ten aanzien van onderzoeks- en ontwikkelingsactiviteiten;
 - eventuele wijzigingen in de tijdsplanning van de nog uit te voeren energiebesparingsmaatregelen.

6 AFVALSTOFFEN EN PREVENTIE

Algemeen

- 6.1 Op het terrein van de inrichting mogen geen afvalstoffen worden verbrand.
- 6.2 Gevaarlijke afvalstoffen, asbest, papier en karton, wit- en bruingoed, voor zover deze stoffen zijn aan te merken als afvalstoffen, dienen gescheiden te worden, gescheiden te worden gehouden, en gescheiden te worden afgevoerd.

Opslag

- 6.3 Afvalstoffen moeten in gesloten, niet lekkende en tegen weersinvloeden bestendige verpakkingsmaterialen, opslagtanks of containers worden opgeslagen. Hemelwater mag niet met de afvalstoffen in aanraking komen. Dit voorschrift geldt niet voor de niet gecontamineerde stromen: puin, schroot, hout, gft, papier, kunststoffen of steenwol.
- 6.4 De in voorschrift 6.3 genoemde verpakkingsmaterialen, opslagtanks of containers, waarin afvalstoffen opgeslagen zijn, dienen adequaat geëtiketteerd te zijn. De etikettering mag geen gegevens bevatten, die strijdig zijn met gegevens in het registratiesysteem als bedoeld in voorschrift 6.7 en voorschrift 6.8.
- 6.5 Afvalstoffen mogen maximaal één jaar in de inrichting worden opgeslagen. Indien deze afvalstoffen worden opgeslagen in afwachting van nuttige toepassing, dan mogen deze afvalstoffen maximaal drie jaar worden opgeslagen.

Verlading en handling

- 6.6 Alle handelingen met afvalstoffen dienen op zodanige wijze te geschieden dat verspreiding van afvalstoffen niet plaats vindt.

Registratie

- 6.7 Van alle in opslag zijnde afvalstoffen dient binnen de inrichting een registratiesysteem aanwezig te zijn, waarin van elke opgeslagen container, opslagtank, of andere partij afvalstoffen het volgende moet worden vermeld:
- de datum van opslag;
 - de opgeslagen hoeveelheid/inhoud (in ton of m³);
 - een nadere omschrijving van de aard en samenstelling van de inhoud;
 - de plaats van herkomst van de inhoud;
 - het eventueel gebruikte materiaal bij ompakken en eventuele hulpstoffen;
 - de exacte positie van de container, opslagtank of partij binnen de inrichting (bv. coördinaten, vaknummer etc.);

- interne code. Indien afvalstoffen extern worden afgevoerd dient deze code terug te vinden te zijn in het registratiesysteem als bedoeld in voorschrift 6.8 (bv. vijf laatste cijfers van het afvalstroomnummer);
- (vermoedelijke) datum afvoer.

- 6.8 In aanvulling op artikel 10.38, eerste lid, van de Wet milieubeheer dienen van alle afgevoerde partijen afvalstoffen, tevens het afvalstroomnummer en het factuurnummer te worden geregistreerd.
- 6.9 De registratiesystemen, zoals bedoeld in voorschrift 6.7 en voorschrift 6.8, alsmede in artikel 10.38 van de Wet milieubeheer, dienen inzichtelijk te zijn. Met betrekking tot voorschrift 6.7 houdt dit in ieder geval in dat op elk moment duidelijk is welke containers, opslagtanks en andere partijen afvalstoffen waar binnen de inrichting zijn opgeslagen, en wat de maximale hoeveelheid afval is die de containers en/of opslagtanks kunnen bevatten dan wel hoe groot de partijen bij benadering zijn. Met betrekking tot artikel 10.38 van de Wet milieubeheer en voorschrift 6.8 houdt dit in ieder geval in dat over het afgelopen kalenderjaar voor elk afvalstroomnummer (afvalstof) inzichtelijk gemaakt kan worden hoeveel op welk moment via welke vervoerder naar welke eindbestemming is afgevoerd.
- 6.10 De op grond van de voorschriften 6.7 en 6.8, alsmede de op grond van artikel 10.38 van de Wet milieubeheer geregistreerde gegevens moeten tenminste wekelijks worden bijgehouden en gedurende tenminste vijf jaar binnen de inrichting worden bewaard en aan de daartoe bevoegde ambtenaren op eerste aanvraag ter inzage worden gegeven en/of op aanvraag worden opgestuurd.
- 6.11 Vergunninghouder kan, in afwijking van de voorschriften 6.7, 6.8, 6.9 en 6.10 gebruik maken van een gelijkwaardige wijze van registreren, zulks na schriftelijke goedkeuring van het bevoegd gezag.

Preventie

- 6.12 Vergunninghouder dient een plan gericht op preventie van afvalstoffen en emissies te hebben. Dit plan dient te zijn opgesteld overeenkomstig onderdeel A6 van de Leidraad Afval- en emissiepreventie in de milieuvergunning, uitgave Infomil, 1996, of gelijkwaardig, zulks ter beoordeling van het bevoegd gezag.
- 6.13 Vergunninghouder dient jaarlijks, bij voorkeur in het milieujaarverslag, een voortgangsrapportage ter goedkeuring aan het bevoegd gezag te overleggen over het verloop en uitvoering van de preventieactiviteiten en de resultaten daarvan. Deze voortgangsrapportage dient tenminste de volgende gegevens te bevatten:
- een overzicht van de in het voorafgaande kalenderjaar uitgevoerde preventieactiviteiten en andere maatregelen die van invloed zijn geweest op het ontstaan van afval en emissies;

een evaluatie van de doelstellingen uit het afval-, stank- en emissiepreventiebeleid of eerdere voortgangsrapportages, waarbij afwijkingen dienen te worden verklaard en activiteiten aangegeven waarmee de doelstellingen alsnog kunnen worden gerealiseerd; een overzicht van de geplande preventieactiviteiten voor het komend jaar met planning en prioritering.

- 6.14 Vergunninghouder dient de in voorschrift 6.13 bedoelde voortgangsrapportage beschreven zekere maatregelen volgens de in de rapportage overeengekomen fasering in te voeren. Afwijkingen zijn mogelijk na goedkeuring van het bevoegd gezag.

7 GELUID

- 7.1 Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) veroorzaakt door de nieuw aangevraagde toestellen en installaties, mag ter plaatse van de hierna genoemde locaties niet meer bedragen dan de aangegeven waarden.

Locatie	Beoordeling s-hoogte h_o (m)	Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$ in dB(A) over de periode tussen		
		07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
Hoogvliet West (ZIP 14) *)	5	25	25	25
Spijkenisse Oost (ZIP 15) *)	5	24	24	24
Brielse Maasdijk ter hoogte van Borgtweg (VIP 1)	10	16	16	16
Oude Maasweg bocht (VIP 2)	10	24	24	24

- *) De immissiepunten komen overeen met de zonebewakingspunten, die gehanteerd worden in het zonebeheersysteem "Informatiesysteem Industrielawaai" (SI2).

- 7.2 Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) veroorzaakt door de in de gehele inrichting aanwezige toestellen en installaties en door de in de gehele inrichting verrichte werkzaamheden en/of activiteiten, mag ter plaatse van de hierna genoemde locaties niet meer bedragen dan de aangegeven waarden.

Locatie *)	Beoordeling s-hoogte h_o (m)	Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$ in dB(A) over de periode tussen		
		07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
Hoogvliet West (ZIP 14) *)	5	36.1	36.1	36.1
Spijkenisse Oost (ZIP 15) *)	5	39.6	39.5	39.5
Brielse Maasdijk ter hoogte van Borgtweg (VIP 1)	10	38.6	38.5	38.5
Oude Maasweg bocht (VIP 2)	10	38.2	38.2	38.2

*) De immissiepunten komen overeen met de zonebewakingspunten, die gehanteerd worden in het zonebeheersysteem "Informatiesysteem Industrielawaai" (SI2).

- 7.3 Het maximale geluidsniveau (L_{Amax}) veroorzaakt door de in de gehele inrichting aanwezige toestellen en installaties, en door de in de inrichting verrichte werkzaamheden en/of activiteiten, mag ter plaatse van de hierna genoemde locaties niet meer bedragen dan de aangegeven waarden.

Locatie *)	Beoordeling s-hoogte h_o (m)	Maximale geluidsniveau L_{Amax} in dB(A) over de periode tussen		
		07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
Hoogvliet West (ZIP 14) *)	5	41	41	41
Spijkenisse Oost (ZIP 15) *)	5	45	45	45
Brielse Maasdijk ter hoogte van Borgtweg (VIP 1)	10	44	43	43
Oude Maasweg bocht (VIP 2)	10	43	43	43

*) De immissiepunten komen overeen met de zonebewakingspunten, die gehanteerd worden in het zonebeheersysteem "Informatiesysteem Industrielawaai" (SI2).

- 7.4 Het meten en berekenen van de geluidsniveaus, en het beoordelen van de meetresultaten moet plaatsvinden overeenkomstig de Handleiding Meten en rekenen Industrielawaai (1999) met inachtneming van de modelregels van de DCMR.

- 7.5 Voordat wijzigingen aangebracht worden aan of tot vervanging overgegaan wordt van de dominante geluidsbronnen binnen de inrichting, moet aan het bevoegd gezag een rapport ter goedkeuring worden gezonden. In dit rapport moet aangetoond worden dat de installaties na wijziging of vervanging zullen voldoen aan BBT. De dominante geluidsbronnen bestaan uit de ventilatoren op het dak van het massafabriek en het gebouw van de massafabriek zelf.

Bodembeschermende voorzieningen

- 8.1 Voor 1 januari 2007 moet aan het bevoegd gezag ter goedkeuring een rapportage met de analyse van de bodemrisico's binnen de inrichting worden overgelegd. De bodemrisico-analyse en het vaststellen van de noodzakelijke maatregelen en voorzieningen dienen te geschieden conform het gestelde in deel A3 van de NRB "Bepalen bodembeschermingsstrategie" (juli 2001) en de daarin opgenomen bodemrisico checklist.
- Binnen drie maanden nadat deze analyse is goedgekeurd, dient een plan van aanpak voor de volgens de bodemrisicoanalyse noodzakelijke maatregelen en voorzieningen ter goedkeuring worden overgelegd aan het bevoegd gezag. De noodzakelijke maatregelen en voorzieningen dienen te worden uitgevoerd conform het gestelde in deel A4 "Maatregelen" (juni 2003) en A5 "Voorzieningen (juli 2001) van de NRB.
- Middels de bodemrisicoanalyse en het plan van aanpak moet een emissiescore 1 (verwaarloosbaar of aanvaardbaar bodemrisico) gerealiseerd worden.
- Indien in bestaande situaties wordt gekozen voor het toepassen van monitoring dient dit te worden uitgevoerd overeenkomstig deel B1 van de NRB ("Beperken verspreidingsrisico" (juni 2003). Het monitoringsprotocol dient in dat geval te worden opgenomen in het plan van aanpak.
- Het bevoegd gezag kan ten aanzien van de bodemrisicoanalyse, het plan van aanpak voor de noodzakelijke maatregelen en voorzieningen en de monitoring nadere eisen stellen.
- Het goedgekeurde plan van aanpak dient te worden uitgevoerd.
- 8.2 Binnen 12 maanden na het van kracht worden van deze vergunning dient een inspectieprogramma voor de bodembeschermende voorzieningen en de bedrijfsriolering ter goedkeuring worden aangeboden aan het bevoegd gezag. In het inspectieprogramma dient te worden uitgewerkt:
- welke voorzieningen geïnspecteerd worden
 - de inspectiefrequentie;
 - de wijze van inspectie (visueel, monsternamen, metingen etc.);
 - welke deskundigheid nodig is;
 - welke middelen nodig zijn;
 - wie voor de inspectie verantwoordelijk is;
 - hoe de resultaten worden gerapporteerd en geregistreerd;
 - welke acties worden genomen bij geconstateerde onregelmatigheden.
- Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan het inspectieprogramma.

- 8.3 Binnen 12 maanden na het van kracht worden van deze vergunning dient een onderhoudsprogramma voor de bodembeschermende voorzieningen en de bedrijfsriolering ter goedkeuring worden aangeboden aan het bevoegd gezag. In het onderhoudsprogramma dient te worden uitgewerkt:
- welke voorzieningen onderhouden worden
 - de onderhoudsfrequentie;
 - waaruit het onderhoud bestaat;
 - wie het onderhoud uitvoert;
 - welke middelen voor het onderhoud nodig zijn.
- Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan het onderhoudsprogramma.

- 8.4 Het volgens de voorschriften 8.2 en 8.3 goedgekeurd inspectie- en onderhoudsprogramma dient te worden uitgevoerd.

Zorgplicht

- 8.5 Indien vanwege het in werking zijn van de inrichting verontreinigende stoffen op of in de bodem dreigen te geraken, geraken of zijn geraakt, moet(en):
- dit worden gemeld aan de Meldkamer DCMR, zoals voorgeschreven in hoofdstuk 23 (Meldingen bij voorvallen);
 - al het nodige worden ondernomen om verdere verontreiniging te voorkomen, verspreiding van de verontreiniging te beperken en de ontstane verontreiniging ongedaan te maken;
 - gegevens verstrekt worden aan het bevoegd gezag over de aard, de mate en de omvang van de verontreiniging en de wijze van saneren (of andere wijze van ongedaan maken van de verontreiniging);
 - eventuele tanks en/of andere objecten (zoals bijvoorbeeld leidingen, buizen en kabels), die met de verontreinigende stoffen in aanraking zijn geweest, worden gecontroleerd op aantasting en, indien nodig, worden hersteld of vervangen.

Eindsituatie-onderzoek

- 8.6 Bij beëindiging van (een deel van) de bedrijfsactiviteiten waarvoor de vergunning is verleend moet het bodemonderzoek, genoemd in paragraaf 5.3 van bijlage 14 van de aanvraag, worden herhaald door het nemen van grond- en/of grondwatermonsters (eindsituatieonderzoek). Een uitgewerkt voorstel voor het eindsituatieonderzoek moet ten minste één maand voordat de activiteiten worden beëindigd aan het bevoegd gezag worden gezonden.

Ten aanzien van de uitvoering van het onderzoek kunnen door het bevoegd gezag binnen één maand na ontvangst van het onderzoeksvoorstel, nadere eisen worden gesteld ten aanzien van het aantal monsters en de plaats waarop deze moeten worden genomen, alsmede ten aanzien van de parameters, waarop deze moeten worden geanalyseerd.

Monsterneming moet direct na het beëindigen van de activiteiten plaatsvinden.

De resultaten van het onderzoek moeten binnen vier maanden na uitvoering van het bodemonderzoek aan het bevoegd gezag zijn gezonden.

- 8.7 Indien uit het eindsituatie-onderzoek blijkt dat verontreiniging van de bodem is ontstaan ten gevolge van de bedrijfsactiviteit, moet een saneringsplan worden gemaakt. Een uitgewerkt voorstel van het saneringsplan moet ten minste 4 maanden na uitvoering van het eindsituatie-onderzoek aan het bevoegd gezag worden toegezonden. Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan het saneringsplan. Het saneringsplan moet met inachtneming van de nadere eisen worden uitgevoerd.

9 BRANDBESTRIJDING

Preventieve maatregelen en voorzieningen

- 9.1 In de inrichting mag, behoudens in de daarvoor ingerichte installaties of in de daarvoor ingerichte ruimten, geen open vuur aanwezig zijn en mag niet worden gerookt. Deze bepaling voor wat betreft open vuur is niet van toepassing indien werkzaamheden dienen te worden verricht waarbij open vuur noodzakelijk is. Vergunninghouder dient zich er van te hebben overtuigd dat deze werkzaamheden kunnen worden uitgevoerd zonder gevaar. Ter plaatse en bij de controlekamer dient een schriftelijk bewijs aanwezig te zijn dat bedoelde werkzaamheden zijn toegestaan.
- 9.2 Het rook- en vuurverbod dient op duidelijke wijze kenbaar te zijn gemaakt door middel van opschriften in de Nederlandse en Engelse taal of door middel van een symbool overeenkomstig de NEN 3011:2004 nl. Deze opschriften of symbolen dienen nabij de toegang(en) van het terrein van de inrichting en op steigers/pieren te zijn aangebracht. Zij dienen goed leesbaar c.q. zichtbaar te zijn.
- 9.3 Machines, voertuigen en toestellen moeten in een zodanige staat verkeren dat brand- en explosiegevaar wordt voorkomen.

Preparatieve maatregelen en voorzieningen

- 9.4 Op het terrein van de inrichting mag geen begroeiing aanwezig zijn dat brandgevaar kan veroorzaken. Onkruid en gras moeten kort worden gehouden. Het gebruik van onkruidbestrijdingsmiddelen is uitsluitend toegestaan indien dit geen brandgevaar kan opleveren.
- 9.5 In de inrichting moet te allen tijde ten minste één bevoegd persoon aanwezig zijn die ter zake kundig is om in geval van een onveilige situatie direct de vereiste maatregelen te treffen.
- 9.6 Op het terrein van de inrichting dienen zodanige voorzieningen aanwezig te zijn, dat bij brand of incident met gevaarlijke stoffen zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 1 minuut een melding gedaan kan worden aan een voortdurend bemande meldpost of aan de regionale alarmcentrale van de regionale hulpverleningsdienst Rotterdam Rijnmond. Vanuit de meldpost dient aansluitend de melding aan deze alarmcentrale te worden doorgegeven.
- 9.7 Bij automatische detectie dient het signaal van de brandmeldinstallatie op een voortdurend bemande meldpost te worden ontvangen of doorgemeld naar de regionale alarmcentrale van de regionale hulpverleningsdienst Rotterdam Rijnmond. Bij constatering van brand dient direct melding te worden gedaan aan de Regionale Alarmcentrale Brandweer.

- 9.8 Op een centraal punt binnen de inrichting (bij voorkeur bij de portier) dienen de volgende actuele gegevens aanwezig te zijn:
- een overzichtstekening van de inrichting met noordpijl, schaal, de aanwezige gebouwen, procesinstallaties, opslageenheden, laad- en losplaatsen, relevante leidingen en het wegennet;
 - een doelmatige opgave van de grootte en de maximale inhoud van de procesinstallaties, opslageenheden en tankputten;
 - een overzicht van de in de procesinstallaties, opslagtanks en loodsen aanwezige producten met hun chemische naam of handelsnaam;
 - een overzichtstekening waarop de plaats van de bluswaterleidingen, brandkranen, blokafsluiters, aansluitingen c.q. afsluiters ten behoeve van koelinstallaties, met ter zake dienende gegevens omtrent capaciteit en druk;
 - een actueel intern noodplan.
- 9.9 Bij aankomst van de brandweer in geval van een noodsituatie dient deze onmiddellijk in bezit gesteld te worden van de in voorgaand voorschrift genoemde gegevens.
- 9.10 Er dient binnen de inrichting een actueel noodplan in werking te zijn. Het intern noodplan bevat ten minste:
- a) de naam en functie van de personen die bevoegd zijn om noodprocedures in werking te laten treden en van de persoon die belast is met de leiding en coördinatie van de maatregelen ter bestrijding van een ongeval binnen de inrichting;
 - b) de naam en functie van de persoon die verantwoordelijk is voor de contacten met de voor het externe noodplan verantwoordelijke autoriteiten;
 - c) voor voorzienbare omstandigheden of gebeurtenissen die een doorslaggevende rol kunnen spelen bij het ontstaan van een zwaar ongeval, een beschrijving van de te nemen maatregelen ter beheersing van de toestand of gebeurtenis en ter beperking van de gevolgen daarvan, met inbegrip van een beschrijving van de beschikbare veiligheidsuitrusting en middelen;
 - d) de maatregelen ter beperking van het risico voor personen binnen de inrichting, waaronder het alarmsysteem en de gedragsregels bij het afgaan van het alarm;
 - e) de regelingen om de autoriteit die verantwoordelijk is voor het in werking laten treden van het externe noodplan bij een ongeval snel in te lichten, de inlichtingen die onmiddellijk moeten worden verstrekt en de regelingen voor het verstrekken van uitvoeriger inlichtingen, wanneer deze beschikbaar komen;
 - f) de regelingen om de werknemers op te leiden voor het vervullen van de taken die van hen verwacht worden en indien nodig de coördinatie hiervan met de externe hulpdiensten;
 - g) de regelingen voor de verlening van steun aan externe bestrijdingsmaatregelen.

- 9.11 De in bandenbruggen grondstoffen aanvoer, pekloods, massafabriek (inclusief elektrische schakelruimte), vormerij, EVA, ketelhuis, drainpektank (zuidzijde massafabriek Massastraat), sprinkler pompgebouw, werkplaats en het magazijn aangebrachte stationaire brandbeveiligingsinstallatie dienen op de juiste wijze te worden onderhouden en geïnspecteerd conform Bijlage 5 van het Brandveiligheidsplan van vergunninghouder (juli 2004).
- 9.12 Ten aanzien van de bij een incident betrokken grond- of hulpstoffen en tussen- of eindproducten dient op eerste aanvraag bij een incident opgave te worden gedaan van:
- de actuele stof- of productgegevens: CAS-nummer of VN-nummer en GI-nummer;
 - de actuele hoeveelheden product;
 - de actuele temperaturen en drukken;
 - het gevaar voor een toxische wolk.
- 9.13 Bij aankomst van de brandweer is een begeleider of andere gelijkwaardige voorziening aanwezig en beschikbaar om de brandweer de plaats van het incident op snelle en veilige wijze te laten bereiken.
- 9.14 Binnen de inrichting dient een persoon aangesteld te zijn die belast is met:
- de periodieke controle van de brandbestrijdingsmiddelen (zie paragraaf inspectie/ onderhoud);
 - de beproeving van de goede werking van de brandbestrijdingsmiddelen;
 - het organiseren van de benodigde oefeningen;
 - het treffen van maatregelen om de geoefendheid van de bedrijfsbrandweer/ bedrijfshulpverlening organisatie te behouden, alsmede om de contacten met de (bedrijfs-)brandweer te onderhouden;
 - het up-to-date houden van het intern noodplan.
- 9.15 Iedereen die binnen de inrichting aanwezig is dient bekend te zijn met de algemene veiligheidsvoorschriften en de voorschriften in geval van noodsituaties.
- 9.16 Iedere medewerker van de vergunninghouder binnen de inrichting (met uitzondering van werknemers die uitsluitend in kantoren werken en geen bedrijfshulpverlener zijn), dient bekend te zijn met de het praktisch gebruik van kleine blusmiddelen. Tevens dienen medewerkers van (onder-) aannemers die brandgevaarlijke werkzaamheden op de inrichting uitvoeren, bekend te zijn met het praktisch gebruik van kleine blusmiddelen.

- 9.17 In de inrichting dient een doelmatige alarmsignalering aanwezig te zijn die op elke plek binnen de inrichting voor iedereen hoorbaar en/of zichtbaar is. Het signaal dient een duidelijk onderscheid te hebben ten aanzien van het incident brand en een gasontsnapping. Deze alarmering mag uitsluitend worden gebruikt in geval van brand en/of gasontsnapping.
- 9.18 Binnen de inrichting dienen windvanen te zijn aangebracht voor het vaststellen van de windrichting. De windvanen dienen zodanig gepositioneerd te zijn dat bij een gasalarm direct de veilige vluchtrichting kan worden bepaald.
- 9.19 Alle brandbestrijdingsmiddelen voor blussen, koelen of anderszins, zijn bedrijfszeker, voor onmiddellijk gebruik gereed, onbelemmerd bereikbaar en tegen aanrijding beschermd.

Repressieve maatregelen en voorzieningen

Brandbestrijdingsmiddelen

- 9.20 De aard en de hoeveelheid blusmiddelen dienen afgestemd te zijn op de eigenschappen van vergunde stoffen binnen de inrichting, alsmede op de in de directe omgeving van het blusmiddel aanwezige stoffen.
- 9.21 Brandslanghaspels en draagbare of verrijdbare blustoestellen die in de openlucht en/of in een stoffige of corrosieve omgeving aanwezig zijn dienen doelmatig beschermd te zijn tegen invloeden van buitenaf. In geval brandslanghaspels of draagbare blustoestellen in kasten worden geplaatst, dan dienen deze opvallend te zijn geplaatst en te zijn voorzien van deuren, waarop de inhoud van de kasten duidelijk is vermeld. De kasten en beschermhoezen dienen uitgevoerd te zijn in de kleur rood, overeenkomstig de NEN 3011:2004 nl.

Bluswatersysteem

- 9.22 Het bluswater dient geleverd te worden door een vastopgesteld pompstelsel dat te allen tijde in werking gesteld dient te kunnen worden en voor een onbeperkte tijdsduur bluswater dient te blijven leveren.
- 9.23 Het pompstelsel dient een watercapaciteit van 100% te kunnen leveren van het maximaal bepaalde brandscenario. De benodigde capaciteit dient te worden berekend op basis van zowel het blussen van een brandend oppervlak met water en schuim, als op het koelen van bedreigde installaties/objecten.

- 9.24 Het pompensysteem moet zijn afgestemd op de maximaal te verwachten benodigde druk op een willekeurige plek binnen de inrichting. De benodigde dynamische (werk-) druk dient per installatie te worden bepaald. Bij de berekening dient rekening gehouden te worden met wrijvingsverliezen, potentiaalverliezen etc. Het pompensysteem dient de benodigde werkdruk te allen tijde voor 100% te kunnen leveren.
- 9.25 In geval er voor bluswater enkel gebruik wordt gemaakt van een zoetwatervoorraad dient deze op basis van het maximaal bepaalde brandscenario voor ten minste 2 uur water te bevatten.
- 9.26 Bij reparatie, onderhoud of uitval van delen van het pompensysteem dient te allen tijde 75% van de maximaal benodigde bluswatercapaciteit door het eigen vastopgestelde pompensysteem geleverd te worden. Om de capaciteitseis van 100% van de maximaal benodigde bluswatercapaciteit (en waterdruk) bij reparatie, onderhoud of uitval van delen van het pompensysteem te kunnen waarborgen dient de inrichting tevens te beschikken over een blusbootaansluiting of over een koppelleiding tussen het eigen bluswatersysteem en dat van een buurbedrijf.
- 9.27 Het bluswatersysteem dient als een ringleidingssysteem te zijn uitgevoerd. Door middel van blokafsluiters dient deze in secties kunnen worden ingedeeld. De blokafsluiters dienen zo geplaatst te zijn, dat bij het buiten gebruik stellen van een sectie voor elk onderdeel van de inrichting voldoende bluswater beschikbaar blijft.
- 9.28 Op het bluswatersysteem dienen op onderlinge afstand van 50 tot 80 meter bovengrondse brandkranen te zijn aangebracht. Deze bovengrondse brandkranen dienen te voldoen aan de NEN-EN 14384:2005 en. Elke brandkraan dient voorzien te zijn van een uniek nummer, dat op of nabij de brandkraan is aangegeven.
- 9.29 De doorlaat van een brandkraan dient ten minste 80 mm bedragen. Op een brandkraan dienen ten minste twee aansluitmogelijkheden aanwezig zijn. Elke aansluiting dient te zijn voorzien van bijbehorende afsluiters met een doorlaat van ten minste 67 mm, voorzien van een Storz-koppeling met een nokafstand van 81 mm.
- 9.30 Bovengrondse brandkranen en aansluitpunten van droge blusleidingen dienen tot 15 m met brandweervoertuigen (voertuiggewicht 15 kton, asdruk 100 kton, breedte 4 m) te kunnen worden bereikt.
- 9.31 Binnen 35 m van een aansluitpunt voor een droge blusleiding dient een bovengrondse brandkraan aanwezig te zijn.
- 9.32 De bluswaterleiding, de brandkranen, de omloopafsluiters en het bluswaterreservoir dienen tegen vorst beschermd of bestand te zijn.

Atmosferische bovengrondse opslagtanks

- 9.33 Vergunninghouder is ten aanzien van atmosferische bovengrondse opslagtanks verantwoordelijk voor de bestrijding van het maximale brandscenario, zijnde een tankbrand of tankputbrand. Hiervoor dient vergunninghouder te beschikken over voldoende water, schuimvormend middel, watervoerende armaturen, pompvermogen, (opgeleid) personeel en bestrijdingsplannen. Het is vergunninghouder toegestaan zich hiervoor aan te sluiten bij een door het Bevoegd Gezag erkende gemeenschappelijke regeling.

Blusbootaansluiting

- 9.34 De aanlegplaats voor een blusboot nabij elke blusbootaansluiting dient te zijn aangegeven door middel van een of meer opschriften "Aanlegplaats Blusboot" of een herkenningbord met de hoofdletter 'B', die aan de walzijde en aan de waterzijde duidelijk zichtbaar dienen zijn.
- 9.35 Blusbootaansluitingen dienen aangesloten te zijn op de bluswaterleiding door middel van een koppelleiding met een diameter van 8 inch (200 mm). Deze koppelleiding dient te zijn voorzien van een afsluiter.
- 9.36 De standaardaansluiting(en) voor blusboten dient(en) te zijn uitgevoerd met 4 aansluitingen met een doorlaat van 75 mm, die zijn voorzien van Storz-koppelingen met een nokafstand van 81 mm en 2 aansluitingen met een doorlaat van 100 mm, die zijn voorzien van Storz-koppelingen met een nokafstand van 115 mm. Elke aansluiting dient zijn uitgevoerd met een 75 mm (3 inch) onderscheidenlijk een 100 mm (4 inch) afsluiter met terugslagklep.
- 9.37 Indien bij reparatie of onderhoud het pompsysteem ten hoogste 75% van de maximaal benodigde bluswatercapaciteit kan leveren en de blusbootaansluiting noodzakelijk is voor de aanvulling tot de capaciteitseis van 100%, dan dienen de benodigde blusbootaansluiting(en) per direct beschikbaar te zijn. Bij uitval van delen van het pompensysteem dient een belemmerde blusbootaansluiting binnen 1 uur vrijgemaakt te worden.

Schuimvormend middel

- 9.38 De hoeveelheid en de aard van schuimvormend middel die op het terrein van de inrichting in voorraad dient te zijn is afhankelijk van het berekende maximale brandrisico. De berekening van de benodigde hoeveelheid schuimvormend middel voor het bepaalde maximale brandend oppervlak dient te zijn gebaseerd op de NFPA 11: Standard for Low-, Medium-, and High-Expansion Foam, 2005 Edition of de PGS 29 (VROM, 2005). Deze berekening dient binnen drie maanden na het van kracht worden van deze beschikking bij het Bevoegd Gezag ter goedkeuring te worden ingediend.

- 9.39 Het type schuim vormend middel, het expansievoud en het bijmengpercentage van het schuim dienen te worden afgestemd op de aard en omvang van de aanwezige stoffen en gevaren. De bestendigheid en toepasbaarheid van het schuim dienen door testen te kunnen worden aangetoond. De testen dienen uitgevoerd te worden door een, door het Bevoegd Gezag, erkend bureau.
- 9.40 Het schuimvormend middel is van een dusdanige kwaliteit dat de specificaties van de fabrikant gehandhaafd blijven. Hiervoor dienen door de fabrikant opgestelde inspectie -en onderhoudseisen aangehouden te worden. Daarnaast dient het schuimvormend middel ten minste één maal per jaar te worden gecontroleerd op vliesvorming, verontreiniging en sedimentatie. Het middel is op een goede manier opgeslagen waardoor de kwaliteit gehandhaafd blijft. De tanks, leidingen, pakkingen en appendages mogen niet door het middel kunnen worden aangetast.
- 9.41 Indien niet de volledige voorraad schuimvormend middel met brandweervoertuigen wordt vervoerd, zijn er maatregelen genomen om de aanvullende voorraden adequaat naar de plaats van het incident te transporteren. De aanvullende voorraden zijn ter plaatse voordat de voorraad schuimvormend middel in het brandweervoertuig is verbruikt, uitgaande van een maximale afname van schuimvormend middel.

Beheer / Inspectie / Onderhoud

- 9.42 Bij (preventieve) onderhoudswerkzaamheden of andere incidentele buiten bedrijfsstelling van het bluswatersysteem, brandbeveiligingsinstallaties en/of blusmiddelen, zal de vergunninghouder vervangende en gelijkwaardige maatregelen moeten nemen, dan wel wordt aantoonbaar de procesvoering aangepast aan het gewijzigde veiligheidsniveau. Technische gebreken dienen binnen 1 maand na constateren adequaat te worden opgeheven. Echter in het geval de operationaliteit van de bedrijfsbrandweer door het gebrek in geding is, zal het gebrek onmiddellijk adequaat verholpen dienen te worden. Indien dit niet mogelijk is zal vervangend en gelijkwaardig materiaal dienen te worden ingezet of zal de procesvoering aangepast dienen te worden. Het Bevoegd Gezag en de gemeentelijke brandweer dienen in geval van onderhoud minimaal drie werkdagen voorafgaande aan dit onderhoud schriftelijk te worden geïnformeerd. In andere gevallen dient dit onverwijld plaats te vinden.
- 9.43 De integriteit van het bluswatersysteem, de brandbeveiligingsinstallaties, repressieve brandbestrijdingsmiddelen en brandwerende ververven / coatings dienen middels een onderhouds- /test-/inspectieprocedure te worden gegarandeerd. In de procedure wordt een registratie bijgehouden van het opzetten, uitvoeren en bewaken van de voortgang van het onderhoud, het testen en de inspecties.

De rapportages van onderhoud, testen en inspecties dienen op de inrichting beschikbaar te zijn en op verzoek van de toezichthoudende c.q. opsporingsambtenaren te kunnen worden overlegd. De voornoemde rapportages dienen ten minste twee jaar bewaard te blijven.

- 9.44 Inspecties, testen en onderhoud dienen ten minste eenmaal per jaar door een ter zake deskundige te worden uitgevoerd. In het geval van gecertificeerde installaties dient deze, overeenkomstig NEN-EN 45012:1998 en, tweemaal per jaar door een geaccrediteerde inspectie-instelling te worden geïnspecteerd.
- 9.45 Inspectie, onderhoud en testen van;
- Stationaire sprinkler en delugesystemen (of onderdelen daarvan);
 - Brandkranen;
 - Kleppen die voor detectie, beveiliging of aansturing op brandbeveiligingsinstallaties aanwezig zijn, moeten uitgevoerd worden zoals beschreven is in NFPA 25: Water-Based Fire Protection Systems Handbook, 2002 Edition, hoofdstukken 5,7,10,11 en 12.
- 9.46 Brandkranen dienen elke 3 jaar en bij grote wijzigingen door een daartoe door het Bevoegd Gezag aanvaarde instantie te worden gecontroleerd op de geëiste waterdruk en wateropbrengst. De meetmethode dient voordat de meting wordt uitgevoerd in overleg met het Bevoegd Gezag te worden vastgesteld.
- 9.47 Het gehele bluswatersysteem dient regelmatig, maar ten minste tweemaal per jaar, op basis van de NFPA 24: Installation of Private Fire Service Mains and Their Appurtenances, 2002 Edition te worden gespoeld ten einde zand, stenen en aangroei van verontreinigingen te verwijderen. Indien kan worden aangetoond dat met een lagere frequentie kan worden volstaan, dan kan in overleg met het Bevoegd Gezag van genoemde frequentie worden afgeweken.
- 9.48 De registratie van de testresultaten van de stationaire brandbeveiligingsinstallaties moet zodanig zijn dat bij het bedrijf inzichtelijk is wat de staat van alle installaties (sprinkler en deluge) zijn en wanneer men verwacht dat er groot onderhoud aan deze installaties gepleegd moet worden.

10 VERKEER EN VERVOER

- 10.1 De vergunninghouder moet jaarlijks, bij voorkeur in het milieujaarverslag, aan het bevoegd gezag schriftelijk gegevens verstrekken over het aantal vervoerbewegingen van het voorafgaande kalenderjaar. De gegevens moeten betrekking hebben op:
- het goederenvervoer van en naar de inrichting en voor zover van toepassing zijn uitgesplitst naar weg, spoor en water;
 - het personenvervoer als gevolg van het woon-werkverkeer van en naar de inrichting, dat moet zijn uitgesplitst, voor zover van toepassing, naar auto, motor, (brom)fiets en openbaar vervoer.
- 10.2 Vergunninghouder dient het aantal vervoerbewegingen over water en per spoor te bevorderen

11 ALGEMENE PROCESBEWAKING

- 11.1** Bij stroomstoring en/of storing in de toevoer van instrumentenlucht moeten de voor de procesbeveiliging van belang zijnde kleppen en/of afsluiters in de veilige stand komen.
- 11.2** In de controlekamer moet een duidelijke instructie voor het bedienend personeel aanwezig zijn, waarin de voor de volgende gevallen te volgen handelwijze is aangegeven:
- het opstarten van de installatie;
 - het in bedrijf zijn van de installatie;
 - het stoppen van de installatie;
 - storingen en/of noodsituaties in de betreffende installatie of in een andere installatie, die een effect kunnen hebben op de betreffende installatie;
 - het gebruik van de geautomatiseerde procesbesturing.
- Het bedienend personeel dient volgens deze instructie te werken.
- 11.3** Om een veilige en milieuhygiënische verantwoorde bedrijfsvoering te waarborgen, in- en uit bedrijf name inbegrepen, moet ten minste voor de hieronder genoemde installatieonderdelen een noodvoorziening met voldoende capaciteit aanwezig zijn: verlichting, gasdetectiesysteem, brandblussysteem, instrumentenlucht, alarmeringen en instrumentele beveiligingen met meldsysteem en besturing.
- 11.4** Het aanbrengen van wijzigingen in zowel het procesbesturingssysteem als het procesbeveiligingssysteem mag alleen via een, vooraf opgestelde, schriftelijke procedure en slechts door deskundig en daartoe geautoriseerd personeel worden uitgevoerd. Procesgerelateerde wijzigingen dienen bekend te zijn bij het bedienend personeel. Deze wijzigingen dienen te worden vastgelegd.
- 11.5** De schriftelijke procedure voor het aanbrengen van wijzigingen in het besturingssysteem van de installatie dient ten minste de volgende punten te bevatten:
- wijzigingen moeten vooraf schriftelijk door of namens de bedrijfsleiding zijn goedgekeurd;
 - wijzigingen mogen slechts worden uitgevoerd door bevoegd personeel;
 - wijzigingen dienen bekend te zijn bij het bedienend personeel;
 - de werkzaamheden voor het aanbrengen van de wijzigingen mogen de veiligheid niet in gevaar brengen en evenmin emissies naar de atmosfeer tot gevolg hebben.

- 11.6 De werkzaamheden voor het aanbrengen van de wijzigingen en het uitwisselen van instrumentele en/of zelfwerkende beveiligingen tijdens het in bedrijf zijn van de door deze apparatuur beveiligde procesapparatuur mogen geen negatieve gevolgen voor het milieu en de externe veiligheid hebben.
- 11.7 Naast het procesbesturingssysteem moet er voor beveiligingen, die voor het veilig stellen noodzakelijk zijn, een onafhankelijk, doelmatig werkend procesbeveiligingssysteem aanwezig zijn.
- 11.8 De instrumentele beveiligingen van een installatie die van belang zijn voor het voorkomen van nadelige gevolgen voor veiligheid en/of het milieu, moeten minimaal één keer per jaar worden getest op de goede werking.
- 11.9 De zogenaamde kritische alarmeringen (alarmeringen die direct verband hebben met het optreden van bijzondere situaties voor wat betreft veiligheid en emissies) moeten visueel en akoestisch worden aangegeven en moeten gehandhaafd blijven totdat ze door middel van een specifieke procedure worden geaccepteerd. Een bijzondere situatie is in ieder geval kortsluiting in één van de elektrostatische filters.
- 11.10 Bij storingen in het procesbesturingssysteem moeten te allen tijde de essentiële beveiligingen operationeel blijven.

12 DRUKAPPARATEN, SAMENSTELLEN EN DRUKSYSTEMEN

Nieuwbouw

- 12.1 Alle drukapparaten, samenstellen en druksystemen waarin giftige, zeer vergiftige, stankverwekkende en/of brandgevaarlijke stoffen voorkomen, alsmede het toebehoren, en waarop het Warenwetbesluit drukapparatuur niet van toepassing is, moeten zijn ontworpen en vervaardigd in overeenstemming met dit Warenwetbesluit.
- 12.2 De vergunninghouder legt in een intern overzicht vast welke drukapparaten, samenstellen en druksystemen op grond van voorschrift 12.1 zijn aangewezen. Op verzoek van een toezichthoudend ambtenaar moet de vergunninghouder dit overzicht ter beschikking stellen.
- 12.3 Indien een drukapparaat, samenstel of druksysteem, zoals bedoeld in voorschrift 12.1, 12.4 of 12.5, tot het moment van het van kracht worden van dit besluit niet keuringsplichtig was op grond van de Stoomwet, of een vergunning, verleend krachtens de Wet milieubeheer, behoeft niet te worden voldaan aan de eisen van de voorschriften 12.1, 12.4 en 12.5.

Onderhoud

- 12.4 Drukapparaten, samenstellen en druksystemen, waarop het Warenwetbesluit drukapparatuur niet van toepassing is en die giftige, zeer vergiftige, stankverwekkende en/of brandgevaarlijke stoffen bevatten, moeten worden onderhouden en gekeurd in overeenstemming met dit Warenwetbesluit.
- 12.5 Wijzigingen en/of reparaties aan drukapparaten, samenstellen en druksystemen, waarop het Warenwetbesluit drukapparatuur niet van toepassing is en die giftige, zeer vergiftige, stankverwekkende en/of brandgevaarlijke stoffen bevatten, moeten worden hersteld in overeenstemming met dit Warenwetbesluit.

13 AFSLUITERS

- 13.1 Aan afsluiters die in een fail-safe-stand moeten geraken, moet duidelijk zichtbaar zijn of zij zijn geopend of gesloten.
- 13.2 Afsluiters, die uitsluitend incidenteel worden gebruikt, moeten indien door onjuist gebruik gevaar en/of enige belasting voor het milieu kan ontstaan, zodanig zijn uitgevoerd dat tijdens normaal bedrijf directe bediening niet mogelijk is.
- 13.3 Alle afsluiters en regelkleppen, die nodig zijn bij noodsituaties moeten zowel ter plaatse als vanaf minimaal één andere plaats bediend kunnen worden.

1.4 VEILIGHEIDSTOESTELLEN

- 14.1 Het ontwerp en de opstelling van veiligheidstoestellen moeten voldoen aan de "Regels voor toestellen onder druk", blad A1301 en A1302, A1303, vigerend tijdens de laatste vervanging van het toestel, of, indien het toestel nooit is vervangen, vigerend tijdens de vervaardiging van het toestel, of een aantoonbaar gelijkwaardige norm.
- 14.2 Veiligheidstoestellen moeten zo zijn geplaatst en beschermd dat hun werking op generlei wijze door afzettingen van producten uit de systemen kan worden belemmerd.
- 14.3 Bij veiligheden die rechtstreeks naar de atmosfeer afblazen, moeten voorzieningen zijn aangebracht om de goede en veilige werking bij het afblazen te garanderen.
- 14.4 Na opgetreden drukverhogingen in de procesapparatuur waarbij veerbelaste veiligheidskleppen in werking zijn getreden, moeten de betreffende veerbelaste veiligheidskleppen op afdichting worden gecontroleerd.
- 14.5 Lekkende of defect geraakte veerbelaste veiligheidskleppen moeten, zonder dat de veiligheid van de te beveiligen apparatuur in gevaar komt en zonder dat giftige, zeer vergifige en/of stankverwekkende stoffen in de atmosfeer komen, worden vervangen of, als dat verantwoord is, gerepareerd.

15 TERREINEN EN WEGEN

- 15.1 Voorzieningen moeten zijn getroffen om te voorkomen dat onbevoegden toegang hebben tot het terrein van de inrichting.
- 15.2 Het terrein van de inrichting moet, uitgezonderd de noodzakelijke toegangen, aan alle landzijden zijn afgesloten door een omheining van ten minste 2,20 meter hoog.
- 15.3 De inrichting moet via tenminste twee, zo ver mogelijk uit elkaar gelegen, ingangen toegankelijk zijn voor alle voertuigen die in geval van nood toegang tot de inrichting moeten hebben.
- 15.4 Bij afgesloten toegangshekken in toegangswegen voor brandweervoertuigen die niet op afstand te ontgrendelen zijn, moet een brandweerkastje/-buis worden aangebracht met een KESO-slot. Hierop moet de generale hoofdsleutel van de (bedrijfs-)brandweer passen.
- 15.5 De inrichting moet van een zodanig toegankelijk wegennet zijn voorzien dat elke installatie, tankput en elk gebouw via tenminste twee onafhankelijke toegangswegen bereikbaar is voor alle gebruikelijke voertuigen die in geval van nood toegang tot de inrichting moeten hebben. De toelaatbare belasting van deze wegen en van de eventueel daarin aanwezige duikers of bruggen moet voldoende zijn voor deze voertuigen.
- 15.6 Herstelwerkzaamheden en tijdelijke blokkeringen aan het wegennet moeten zo kort mogelijk duren. De plaatsen waar tijdelijke blokkering optreedt, bijvoorbeeld ten gevolge van herstelwerkzaamheden, moeten bij een centraal punt binnen de inrichting (bij voorkeur bij de portier) en bij de voor de begeleiding van de hulpdiensten verantwoordelijke bekend zijn.
- 15.7 Apparatuur, tanks, leidingen en leidingondersteuning die aan een weg zijn gelegen moeten, indien bij aanrijding een voor de omgeving gevaarlijke situatie kan ontstaan, zijn beschermd door deugdelijke vangrails of een gelijkwaardige constructie.
- 15.8 Op het terreingedeelte waar procesapparatuur, tanks en dergelijke staan opgesteld alsmede langs de aan dit terreingedeelte liggende wegen, mag geen brandgevaarlijke begroeiing aanwezig zijn en mogen brandgevaarlijke objecten en/of materialen voorzover ze niet noodzakelijk zijn voor de procesvoering niet aanwezig zijn. Het gebruik van onkruidbestrijdingsmiddelen is uitsluitend toegestaan, indien dit geen brandgevaar kan opleveren.

- 15.9 Het terreingedeelte waar procesapparatuur staat opgesteld, moet zijn voorzien van onbrandbare (in de zin van NEN 6064) bodembeschermende voorzieningen, die voldoen aan de eindemissiescore 1 overeenkomstig bodemrisicocategorie A (verwaarloosbaar bodemrisico) van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming, versie 2003.
- 15.10 Er moet een opvangvoorziening voor gebruikt bluswater aanwezig zijn van een zodanige grootte dat gedurende 1 uur maximale bluscapaciteit geen verontreinigd bluswater in het oppervlaktewater en nauwelijks in de bodem kan raken.
- 15.11 De toegangen in de omheining moeten zoveel mogelijk afgesloten zijn. Een geopende toegang moet onder voortdurend toezicht staan.

16 RIOOLSYSTEMEN, OLIE-AFSCHEIDERS EN AFVALWATERZUIVERING

- 16.1** Rioolsystemen moeten zodanig zijn ontworpen en aangelegd dat breuk ten gevolge van verzakking en daardoor lekkage uit de systemen wordt voorkomen.
- 16.2** Afvalwater c.q. proceswater dat giftige, zeer vergifige en/of stankverwekkende stoffen kan bevatten, moet via een gesloten systeem worden afgevoerd.
- 16.3** De uit de olie-afscheider en/of waterzuiveringsinstallatie verwijderde, bezonken stoffen moeten zodanig worden afgevoerd, dat buiten de inrichting geen verspreiding van stankverwekkende stoffen optreedt.
- 16.4** Het rioleringsstelsel moet op de volgende tijdstippen op dichtheid worden geïnspecteerd:
- vóór in gebruik name;
 - binnen 10 jaar na in gebruikname;
 - éénmaal per vier jaar na de onder b genoemde inspectie.
- Geconstateerde defecten moeten zo snel mogelijk worden gerepareerd.

17 NIET GEKOELDE ATMOSFERISCHE OPSLAG VAN VLOEISTOFFEN IN TANKS

Verticale bovengrondse opslagtanks

- 17.1 Tankputten, nieuw te bouwen bovengrondse opslagtanks en opslagtanks waar ingrijpende wijzigingen plaats vinden, bestemd voor de opslag van steenkoolteerpek en benzine moeten voldoen aan:
- de hoofdstukken 5 en 6 en
 - paragraaf 4.3, 4.7, 7.2, 7.6 en 7.7
- van de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen 29 (PGS 29) "richtlijn voor bovengrondse opslag van brandbare vloeistoffen in verticale cilindrische tanks", gepubliceerd door de directie Externe Veiligheid van het ministerie van VROM in juni 2005, voor zover daarvan in de voorschriften verbonden aan deze vergunning niet is afgeweken.
- 17.2 Nieuw te bouwen bovengrondse tanks en bovengrondse opslagtanks waar ingrijpende wijzigingen plaatsvinden moeten voldoen aan de Europese norm NEN EN 14015-1. Voor afwijkingen van deze norm is goedkeuring vereist van een door het bevoegd gezag geaccepteerde instantie.
- 17.3 De vergunninghouder dient uiterlijk 12 maanden na het van kracht worden van dit besluit ter goedkeuring aan het bevoegd gezag een eigen beoordeling van de bepalingen van de PGS 29 te overleggen, waarin de volgende aspecten worden aangegeven:
- De mate waarin de huidige bovengrondse opslagtanks voldoen aan de voorschreven hoofdstukken uit de PGS 29 en de vergunningvoorschriften;
 - De maatregelen die genomen moeten worden om te voldoen aan de voorgescreven hoofdstukken uit de PGS 29 en de vergunningvoorschriften;
 - De planning en de termijnen waarbinnen de bovenstaande maatregelen worden genomen.
- Naar aanleiding van de opzet en/of rapportage kan het bevoegd gezag nadere eisen stellen.
- 17.4 Afsluiters, welke aan een tank zijn aangebracht, moeten zodanig zijn uitgevoerd, dat duidelijk is te zien of de afsluiter geopend dan wel gesloten is.
- 17.5 Nieuw te bouwen bovengrondse koolstofstalen opslagtanks en bovengrondse opslagtanks waarbij een ingrijpende wijziging plaatsvindt, dienen voorzien te zijn van bodembeschermende voorzieningen die voldoen aan risicoklasse A (verwaarloosbaar restrisico) conform het Eindrapport Richtlijn "bodembescherming voor atmosferische bovengrondse opslagtanks" (Bo-Bo-richtlijn), uitgave maart 2000 door Infomil. Hierbij wordt in de tankterp altijd tenminste een folie aangebracht en een automatische lekdetectie overeenkomstig de bepalingen van de Bo-Bo-richtlijn.

- 17.6 De vergunninghouder dient uiterlijk twaalf maanden na het van kracht worden van deze vergunning op basis van een specifieke bodemrisico-checklist, zoals genoemd in het Eindrapport Richtlijn "bodembescherming voor atmosferische bovengrondse opslagtanks" (Bo-Bo-richtlijn), uitgave maart 2000 door Infomil, het bodemrisico van de bestaande bovengrondse opslagtanks vast te stellen. Uitgaande van het aldus vastgestelde bovengrondse bodemrisico dient vergunninghouder tevens een plan van aanpak op te stellen voor bovengrondse opslagtanks met een verhoogd risico op bodemverontreiniging (risicoklasse B, B* en C conform de Bo-Bo-richtlijn). In dit plan van aanpak dient te worden aangegeven door middel van welke maatregelen en/of voorzieningen de bestaande opslagtanks met een verhoogd risico op een niveau worden gebracht dat tenminste voldoet aan risicoklasse A* (aanvaardbaar restrisico conform de Bo-Bo-richtlijn). Hierbij dient aandacht te worden geschonken aan de volgende aspecten:
- huidige bodembeschermende voorzieningen;
 - voorgestelde bodembeschermende maatregelen en/of voorzieningen;
 - termijnen waarop de tanks worden aangepast;
 - de wijze waarop in de tussenliggende periode inspectie plaatsvindt.
- Uiterlijk twaalf maanden na het van kracht worden van deze vergunning dient het plan van aanpak te worden overgelegd aan het bevoegd gezag. Naar aanleiding van de opzet en/of rapportage kan het bevoegd gezag nadere eisen stellen.
- 17.7 De uitvoering en de voortgang van het plan van aanpak, zoals bedoeld in voorschrift 17.5, dient jaarlijks voor 1 april van het hierop volgende jaar, aan het bevoegd gezag gerapporteerd te worden, bijvoorbeeld het milieujaarverslag.
- 17.8 Binnen de inrichting dient een inspectie- en registratiesysteem aanwezig te zijn waardoor het periodiek onderhoud en de periodieke inspectie van de bovengrondse opslagtanks ten alle tijden wordt geborgd. Het systeem dient inzichtelijk te zijn voor het bevoegd gezag. De termijn voor de inwendige periodieke inspecties van een bovengrondse opslagtank mag niet meer bedragen dan 5 jaar. Voor de inspectie van seals, de druk- vacuümventielen, ventielen en scharnierbouten dienen de inspectietermijnen en methoden aangehouden te worden zoals omschreven in voorschrift 248 onder A nummer 4 en 5 van de PGS 29. Tanks met een specifieke belading kunnen ook worden geïnspecteerd door middel van een bij het type tank passend inspectie- en registratiesysteem, dat door het bevoegd gezag is goedgekeurd.
- 17.9 In en uitwendige inspecties of controles van tanks moeten onder zodanige omstandigheden worden uitgevoerd dat geen gevaar van brand of explosie aanwezig is. Alvorens een tank inwendig wordt geïnspecteerd en/of inwendige metingen worden verricht, moet door of namens het verantwoordelijke personeel aan het uitvoerend personeel een gasvrij verklaring voor de tank zijn afgegeven.

- 17.10 De bodem, wand en hoeklassen moeten bij elke periodieke inspectie in en uitwendig geheel visueel worden geïnspecteerd. De bevindingen van de visuele inspectie worden in het inspectieverslag genoteerd.
- 17.11 Periodieke inspecties aan bovengrondse opslagtanks, alsmede het toebehoren, moeten door een door de vergunninghouder aangewezen en door het bevoegd gezag aanvaarde keuringsinstantie worden uitgevoerd. De inspectie van de totale tankbodem dient hierbij te geschieden met behulp van Magnetische Flux Leakage (MFL), waarna de geconstateerde slechte delen van de tankbodem aanvullend hierop ultrasoon (US) dienen te worden onderzocht. De bovengrondse opslagtanks mogen vervolgens niet eerder in bedrijf worden gesteld dan nadat zij, eventueel na uitvoering van de door de keuringsinstantie noodzakelijk geachte reparaties, zijn goedgekeurd door de hiervoor genoemde keuringsinstantie.
- 17.12 Indien vergunninghouder invulling wil geven aan een inspectie op basis van risico (risk based inspection (RBI)), dan dient vergunninghouder een handboek RBI aan het bevoegd gezag te overleggen. Het handboek RBI dient te zijn opgesteld conform de systematiek, zoals beschreven in hoofdstuk To102 en To260, bijlage 1 en 2, van de Regels voor toestellen onder druk, voor zover relevant voor atmosferische bovengrondse tanks. Inspectie op basis van RBI mag slechts plaatsvinden indien het handboek door het bevoegd gezag is goedgekeurd. De periodieke inspectietermijn van een bovengrondse opslagtank mag, indien RBI wordt toegepast, meer bedragen dan 5 jaar, doch niet meer dan 20 jaar.
- 17.13 Bovengrondse verticale opslagtanks moeten zijn uitgevoerd met:
- een hoogniveau-alarmering die ter plaatse of in de controlekamer, alarm geeft voordat het hoogst toelaatbare vloeistofniveau in de tank wordt bereikt, zodat maatregelen genomen kunnen worden om de pompcapaciteit te verminderen of de verpompings te stoppen;
 - een onafhankelijke niveaubewaking die bij het bereiken van het hoogst toelaatbare vloeistofniveau in de tank automatisch de verladingspomp stopt of de afsluiter in de toevoerleiding naar de tank geleidelijk sluit.

Kleine bovengrondse tanks

- 17.14 Bovengrondse opslagtanks en toebehoren met thermische olie, hydraulische olie of dieselolie, moeten voldoen aan de paragrafen 4.1 tot en met 4.7 en 4.9 van de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen 30 (PGS 30) "vloeibare aardolieproducten, buitenopslag in kleine installaties", gepubliceerd door het ministerie van VROM op 10 juni 2005, waarvan de voorschriften 4.1.2, 4.1.5, 4.2.6, 4.2.10 en 4.2.12 niet gelden voorzover de bovengrondse tank reeds was opgericht voor 1 juli 2005 of voorzover in de voorschriften verbonden aan deze vergunning van deze paragrafen niet is afgeweken.

18 LAAD- EN LOSPLAATSEN EN STEIGERS

- 18.1 Elk aansluitpunt voor laad- en losarmen of laad- en losslangen, moet zijn voorzien van een duidelijk zichtbaar en leesbaar opschrift of een aanduiding, waaruit kan worden afgeleid voor welk product het aansluitpunt wordt gebruikt. Voor multipurpose leidingen mag van dit voorschrift worden afgeweken, mits gebruik wordt gemaakt van een procedure, waarmee calamiteiten ten gevolge van productverwisseling voorkomen worden.
- 18.2 Door middel van interne, vooraf opgestelde, schriftelijke procedures dient te worden gezorgd voor een goede werking van de in de inrichting aanwezige laad- en losslangen of -armen. In deze procedures moet aan de volgende elementen aandacht worden besteed:
- zodanige ondersteuning, bescherming, bediening en opberging dat beschadiging wordt voorkomen;
 - controle op de goede staat alvorens de laad- en losarmen of laad- en losslangen gebruikt worden;
 - het niet gebruiken van beschadigde slangen;
 - onderzoek op deugdelijkheid door tenminste éénmaal per jaar een drukbeproeving op ten minste 1,5 maal de ontwerpdruk. Slangen van derden mogen binnen de inrichting gebruikt worden, mits deze éénmaal per jaar gekeurd worden overeenkomstig de vigerende norm NEN-EN 12798;
 - het instempelen van de datum en het keurmerk van deze drukbeproeving in een aansluitflens of -koppeling;
 - registratie van de gegevens van deze beproeving en het bewaren van deze gegevens gedurende tenminste vijf jaar;
 - in plaats van het inslaan van datum en keurmerk, kan ook een registratiesysteem van de drukbeproeving van de slangen opgezet worden, waarbij van elke slang een nummer in flens of koppeling is ingeslagen, dat correspondeert met dit registratiesysteem.
- Aan deze procedures kan het bevoegd gezag nadere eisen stellen.
- 18.3 Indien laad- en losleidingen en laad- en losslangen na het lossen of laden worden leeggemaakt, moeten voorzieningen zijn aangebracht om ze leeg te laten stromen voordat ontkoppeling plaatsvindt. De vrijkomende stoffen moeten in een daartoe bestemd systeem worden opgevangen.
- 18.4 Productleidingen van laad- en losinstallaties die niet gebruikt worden, moeten met een (op de juiste wijze bevestigde) blindflens of met ten minste gelijkwaardige voorziening zijn afgesloten, zodat lekkage, ook in geval van een storing of een bedieningsfout, wordt voorkomen. Dit voorschrift is niet van toepassing op productleidingen, die geen product bevatten, schoon zijn, en losgekoppeld zijn van de installatie.

- 18.5 De verlading mag alleen geschieden volgens interne, vooraf opgestelde, schriftelijke procedures, waarin tenminste aan de volgende elementen aandacht wordt besteed:
- dat het personeel, dat zorg draagt voor de belading, er op toe ziet dat de juiste herkenningstekens zijn aangebracht op het te beladen vervoermiddel, alvorens met de belading wordt begonnen;
 - dat, bij verlading van vloeistoffen, het bedieningspersoneel zich ervan overtuigt dat, voordat de verlading begint, de voor de verlading te gebruiken installatie onderdelen zodanig gereed zijn dat de te verpompen vloeistof alleen terecht kan komen op de daarvoor bestemde plaats;
 - dat bij overslag van droge goederen morsverliezen weer worden toegevoegd aan de lading of het product, of, indien de kwaliteit van de morsverliezen dat niet toestaat, de morsverliezen worden ingezameld en als afval worden afgevoerd.
- Aan deze procedures kan het bevoegd gezag nadere eisen stellen.
- 18.6 In de directe omgeving van laad- en losplaats(en) moeten voorzieningen aanwezig zijn om het laden of lossen zo snel mogelijk te kunnen stoppen (bijvoorbeeld een noodstop-schakelaar).
- 18.7 Het schoonmaken van kades en steigers, met name kades en steigers met een open constructie en kades en steigers, die direct op het oppervlaktewater lozen, dient dusdanig te geschieden dat geen morsverliezen in het oppervlaktewater terecht komen.

Tankauto's en ketelwagens

- 18.8 Laad- en overslagactiviteiten mogen alleen plaatsvinden op daartoe speciaal ingerichte laad- en losplaatsen.
- 18.9 Het laden en lossen van tankauto's, bulkwagens en ketelwagens mag alleen geschieden volgens interne, vooraf opgestelde, schriftelijke procedures, waarin aan de volgende elementen aandacht wordt besteed:
- dat, op de laad- en losplaatsen instructies voorhanden zijn voor het veilig laden en lossen;
 - dat ten minste één ter zake deskundige persoon op de laad- of losplaats aanwezig is, en de wijze waarop deze in geval van storingen en/of onregelmatigheden onmiddellijk maatregelen treft om het laden of lossen te (doen) stoppen. Deze persoon moet voortdurend in contact kunnen staan met een permanent bemande controlekamer.
- Aan deze procedures kan het bevoegd gezag nadere eisen stellen.

- 18.10 Tijdens het aankoppelen, laden, lossen en afkoppelen moet:
- de motor van de tankauto zijn uitgeschakeld, behalve indien deze gebruikt wordt voor het laden/lossen;
 - de tankauto of ketelwagen zodanig op zijn plaats bij het laadplatform zijn opgesteld, dat weggrijden tijdens de laad- of loswerkzaamheden wordt voorkomen.
- 18.11 Afsluiters, deksels en dergelijke van tankauto's en ketelwagens, die zich op het terrein van de inrichting bevinden, moeten goed gesloten zijn, behoudens tijdens het laden of lossen en hierbij benodigde werkzaamheden, zoals bijvoorbeeld monsternamen.

Gevaarlijke stoffen

- 18.12 Opslagplaatsen en laad- en losplaatsen voor verpakte gevaarlijke stoffen, die vallen onder de werkingssfeer van de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen 15 (PGS 15) "opslag van verpakte gevaarlijke stoffen, richtlijnen voor brandveiligheid en milieuveiligheid", gepubliceerd door de directie Externe Veiligheid van het Ministerie van VROM in juni 2005, moeten voldoen aan de hoofdstukken 1 tot en met 10 en de bijlagen van deze richtlijn PGS 15, voorzover in de voorschriften verbonden aan deze vergunning hiervan niet is afgeweken.

19 STOOKINSTALLATIES

- 19.1 Aardgasgestookte installaties met een maximum belasting groter dan 600 kW moeten voldoen aan de VISA-voorschriften die vigeren tijdens de bouw van de installatie.
- 19.2 Centrale verwarmingsinstallaties dienen te voldoen aan: NEN 3028 (1986) "Veiligheidseisen voor centrale verwarmingsinstallaties" en, voor zover gas wordt gestookt, aan de GIVEG-keuringseisen die vigeren tijdens de bouw van de installatie.

20 ELEKTRISCHE INSTALLATIES

20.1 De verlichting moet zodanig zijn dat een behoorlijke oriëntatie mogelijk is en bij duisternis werkzaamheden, kunnen worden verricht. Voor de verlichting, noodzakelijk voor de veiligheid, moet steeds een reserve energiebron onafhankelijk van de normale stroomvoorziening beschikbaar zijn.

20.2 De elektrische installatie moet ten minste voldoen aan de tijdens de bouw van de installatie vigerende normen voor elektrische installaties. Bij het vervangen van de elektrische installaties moeten de dan vigerende normen worden toegepast.

20.3 Voor de gehele inrichting dient een explosieveiligheidsdocument te worden opgesteld dat voldoet aan de eisen van het arbeidsomstandighedenbesluit. De gevarenzone-indeling en de maatregelen om explosies te voorkomen moeten ook voldoen aan het arbeidsomstandighedenbesluit. Een goede werkwijze om de gevarenzone-indeling en de maatregelen te bepalen is beschreven in de volgende documenten:

- NPR 7910-1: Gevarenzone-indeling met betrekking tot ontploffingsgevaar, deel 1 Gasontploffingsgevaar, gebaseerd op NEN-EN-IEC 60079-10 (juli 2001, NEN, Delft);
- NPR 7910-2: Gevarenzone-indeling met betrekking tot ontploffingsgevaar, deel 2, Stofontploffingsgevaar, gebaseerd op NEN-EN 50281-3 (juli 2001, NEN, Delft).

Deze documenten moeten als richtlijn worden gehanteerd. Bij afwijken van deze documenten moet gemotiveerd worden dat een gelijkwaardig veiligheidsniveau wordt bereikt.

20.4 Voordat installaties in gebruik worden genomen moet het explosieveiligheidsdocument zijn opgesteld en de gevarenzone-indeling zijn vastgesteld. Ook de maatregelen om explosies te voorkomen moeten zijn ingevoerd voordat een installatie in bedrijf wordt genomen.

20.5 Gebouwen en apparatuur, waaronder in ieder geval tanks, laad- en losinstallaties, procesapparatuur, leidingen, controlekamers en schoorstenen waarin brand en/of explosie kan optreden, moeten tegen blikseminslag zijn beveiligd en geaard. De bliksembeveiliging en aarding moet voldoen aan de tijdens de bouw van de installatie vigerende norm. De inspectie en het onderhoud van de bliksemafleider- en van de aardingsinstallaties moeten voldoen aan NEN 1014 Bliksembeveiliging (1992, NEN, Delft, inclusief wijziging C2 van 2000).

21 GASDRUKREGEL- EN MEETSTATIONS

- 21.1 Het ontwerp en de vervaardiging van gasdrukregel- en meetstations die gebouwd zijn in of na 2003 moeten voldoen aan NEN 1059 "Gasvoorzieningsystemen – Gasdrukregelstations voor transport en distributie " (jaar van uitgave 2003).
- 21.2 Het ontwerp en de vervaardiging van gasdrukregel- en meetstations die gebouwd zijn voor 2003 moeten voldoen aan NEN 1059 "Eisen voor gasdrukregel- en meetstations met een inlaatdruk lager dan 100 bar" (jaar van uitgave 1994).
- 21.3 Belangrijke wijzigingen in een gasdrukregel- en meetstation moeten voldoen aan NEN 1059 "Gasvoorzieningsystemen Gasdrukregelstations voor transport en distributie " (jaar van uitgave 2003). Er is sprake van een belangrijke wijziging als regelapparaten en/of afsluiters en/of veiligheden worden vervangen of toegevoegd.
- 21.4 De bedrijfsvoering, het onderhoud en de inspectie van gasdrukregel- en meetstations moeten voldoen aan NEN 1059 "Gasvoorzieningsystemen – Gasdrukregelstations voor transport en distributie " (jaar van uitgave 2003).
- 21.5 Een installatie, waarin gas wordt gemeten en/of waarin de gasdruk wordt geregeld, en die behoort tot een gasinstallatie in een industriële omgeving, en die gebouwd is in of na 2001 moet voldoen aan NEN 2078 "Eisen voor Industriële gasinstallaties" (jaar van uitgave 2001).
- 21.6 Een installatie, waarin gas wordt gemeten en/of waarin de gasdruk wordt geregeld, en die behoort tot een gasinstallatie in een industriële omgeving, en die gebouwd is voor 2001 moet voldoen aan NEN 1059 "Eisen voor gasdrukregel- en meetstations met een inlaatdruk lager dan 100 bar" (jaar van uitgave 1994).
- 21.7 Belangrijke wijzigingen in een installatie, waarin gas wordt gemeten en/of waarin de gasdruk wordt geregeld en die behoort tot een gasinstallatie in een industriële omgeving, moet voldoen aan NEN 2078 "Eisen voor Industriële gasinstallaties" (jaar van uitgave 2001). Er is sprake van een belangrijke wijziging als regelapparaten en/of afsluiters en/of veiligheden worden vervangen of toegevoegd.
- 21.8 De bedrijfsvoering, het onderhoud en de inspectie van een installatie, waarin gas wordt gemeten en/of waarin de gasdruk wordt geregeld en die behoort tot een gasinstallatie in een industriële omgeving, moet voldoen aan NEN 2078 "Eisen voor Industriële gasinstallaties" (jaar van uitgave 2001).

22 FLESSEN EN TRANSPORTRESERVOIRS

- 22.1 Gasflessen, transportreservoirs en toebehoren - tot en met de hoofddrukregelaar - moeten zijn goedgekeurd door een door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangewezen keuringsinstelling.
- 22.2 Gasflessen en transportreservoirs waarvan de goedkeuring door een door het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangewezen keuringsinstelling niet of blijkens de ingeponste datum niet heeft plaatsgevonden, mogen niet in de inrichting aanwezig zijn. De beproeving van gasflessen en transportreservoirs moet periodiek zijn herhaald overeenkomstig de termijnen aangegeven in het VLG.
- 22.3 Indien de uitwendige toestand van een gasfles of transportreservoir zodanig is dat aan de deugdelijkheid moet worden getwijfeld, moet de gasfles of transportreservoir ter herkeuring worden aangeboden aan een door het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangewezen keuringsinstelling.
- 22.4 Gasflessen en transportreservoirs mogen slechts zijn gevuld met het gas waarvan de naam in de fles is gestempeld of op de stempelplaat van het transportreservoir is ingeslagen.
- 22.5 De opslag en het gebruik van gasflessen moeten op deskundige wijze geschieden, overeenkomstig de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen 15 (PGS 15) "opslag van verpakte gevaarlijke stoffen, richtlijnen voor brandveiligheid en milieuveiligheid", gepubliceerd door de directie Externe Veiligheid van het Ministerie van VROM in juni 2005, hoofdstuk 6, voorschriften 6.2.1 t/m 6.2.17.
- 22.6 De elektrische installatie in een opslag- of opstelplaats van gasflessen met brandbare of explosieve stoffen en binnen een afstand van 2 m van een open opslag- of opstelplaats van gasflessen met brandbare of explosieve stoffen moet voldoen aan de bepalingen voor een gevarenzone 2 van de vigerende NPR 7910-1.
- 22.7 Bij constatering van beschadiging en/of lekkage van gasflessen en/of transportreservoirs moeten onmiddellijk maatregelen worden genomen om het gevaar op te heffen.

- 22.8 Om te kunnen bepalen of de opslag van gasflessen voldoet aan de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen 15 (PGS 15) "opslag van verpakte gevaarlijke stoffen, richtlijnen voor brandveiligheid en milieuveiligheid", gepubliceerd door de directie Externe Veiligheid van het Ministerie van VROM in juni 2005, hoofdstuk 6, voorschriften 6.2.1 t/m 6.2.17, dient de vergunninghouder uiterlijk 3 maanden na het van kracht worden van deze vergunning een toetsing uit te voeren van de PGS 15. Daar waar blijkt dat op basis van deze toetsing wordt afgeweken van de PGS 15 wordt het restrisico voor de veiligheid en het milieu gemotiveerd. Deze toetsing en motivatie wordt uiterlijk 6 maanden na het van kracht worden van de vergunning ingediend bij het bevoegd gezag ter goedkeuring.

23 MELDINGEN BIJ VOORVALLEN

- 23.1 Van elk ongewoon voorval dat zich voordoet of heeft voorgedaan binnen de inrichting en dat (mogelijk) een gevaarlijke situatie buiten de inrichting, grotere overlast buiten de inrichting of grotere milieugevolgen kan veroorzaken, moet zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen vijftien minuten aangifte worden gedaan bij het Regionaal Verbindingscentrum via het Centraal Incidenten Nummer (CIN).
- 23.2 Van elk ongewoon voorval dat zich voordoet of heeft voorgedaan binnen de inrichting met (mogelijk) kleinere/beperkte overlast buiten de inrichting of kleinere milieugevolgen moet zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen vijftien minuten melding worden gedaan aan de Meldkamer DCMR.
- 23.3 De buurbedrijven waarvoor de gevolgen genoemd in de voorschriften 23.1 en 23.2 van belang zouden kunnen zijn moeten zo spoedig mogelijk worden gewaarschuwd. Indien brandbare, explosieve, giftige en/of zeer vergiftige stoffen vrijkomen moeten concentratiemetingen worden verricht om vast te stellen of er gevaar voor buurbedrijven bestaat. Er moeten onmiddellijk maatregelen worden getroffen die het gevaar opheffen of, voor zover dit niet mogelijk is, het gevaar zoveel mogelijk beperken. Met de buurbedrijven die geen gevaar lopen alsmede met de Meldkamer DCMR moet gedurende het gasalarm regelmatig contact worden onderhouden zolang het gevaar bestaat.
- 23.4 Van elke voorzienbare bedrijfsactiviteit die (mogelijk) overlast buiten de inrichting of nadelige gevolgen voor het milieu kan veroorzaken moet vooraf aangifte worden gedaan bij de Meldkamer DCMR.
- 23.5 De vergunninghouder dient de bepalingen van de voorgaande meldingsvoorschriften te verwerken in interne bedrijfsinstructies. Deze bedrijfsinstructies dienen binnen twee maanden na vergunningverlening ter goedkeuring te worden voorgelegd aan het bevoegd gezag. Omtrent de typen te melden voorvallen kan het bevoegd gezag voornoemd nadere eisen stellen. Wijzigingen in de bedrijfsinstructies moeten eveneens ter goedkeuring aan het bevoegd gezag worden voorgelegd.
- 23.6 Onverminderd het gestelde in voorschrift 23.1 moet iedere brand onmiddellijk worden gemeld aan de brandweer via het CIN-nummer.
- 23.7 Op de plaats van waaruit de in voorgaande voorschriften omschreven meldingen gegeven worden (controlekamer of portiersloge), moet men zich continu op de hoogte kunnen stellen van de heersende windrichting.

- 23.8 Van elk ongeval met een drukapparaat, samenstel of druksysteem, alsmede het toebehoren, dat onder toezicht is gebracht van een door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangewezen keuringsinstelling, moet onmiddellijk melding worden gedaan aan een door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangewezen keuringsinstelling.
- 23.9 Van elk ongeval met een verticale bovengrondse opslagtank, die onder toezicht van een door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangewezen keuringsinstelling is vervaardigd en is goedgekeurd, moet melding worden gedaan aan de door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangewezen keuringsinstelling.

24 ONDERHOUD, CONTROLE EN INSPECTIES

24.1 Voordat een toestel in werking gebracht wordt dient vergunninghouder procedures te hebben opgesteld waarin de inspectie en het onderhoud van het toestel is geregeld. In deze procedures dient aandacht te worden geschonken aan:

- a) Een beschrijving van het toestel;
- b) Een beschrijving van de preventieve inspectieactiviteiten;
- c) De frequentie waarmee de inspecties worden uitgevoerd;
- d) De functionarissen die de inspecties mogen uitvoeren, en hun verantwoordelijkheden;
- e) Een beschrijving van de onderhoudsactiviteiten;
- f) De termijn waarop onderhoud plaatsvindt;
- g) De functionarissen die het onderhoud mogen uitvoeren, en hun verantwoordelijkheden;
- h) De wijze waarop registraties, interne en externe rapportages plaatsvinden;
- i) De voorwaarden voor uitbesteding van onderhoudswerkzaamheden.

Inspectie en onderhoud van het toestel dient te geschieden volgens deze procedures.

24.2 In de inrichting moet aanwezig zijn:

1. een registratiesysteem;
2. een archiefsysteem.

In het registratiesysteem moeten zijn opgenomen:

- a. alle procesvaten, opslagtanks, ketels, leidingsystemen, flessen, pompen, compressoren, gasdetectiesystemen, elektrische systemen, aardingen, veiligheidskleppen, instrumentatie, rioleringsystemen, afvalwaterzuiveringsinstallaties etc. en toebehoren.;
- b. de geplande data waarop controle en/of onderhoud moet plaatsvinden;
- c. de data waarop controle en/of onderhoud is uitgevoerd. Indien overschrijding van de geplande data heeft plaatsgevonden de motivatie en autorisatie hiervan.

In het archiefsysteem moeten zijn opgenomen:

- d. de meetresultaten, gemaakte foto's, omschrijvingen en installatietekeningen (eventueel aangepast), reparaties, beproevingen en de beoordelingen.

Deze gegevens, met uitzondering van de gemaakte röntgenfoto's, moeten gedurende de gehele levensduur worden bewaard. De gemaakte röntgenfoto's moeten minimaal 5 jaar worden bewaard.

- 24.3 Tekeningen, procesbeschrijvingen en equipmentlijsten in het in voorschrift 24.2 bedoelde archiefsysteem, moeten op regelmatige basis worden geactualiseerd volgens een hiervoor geldende procedure. In deze procedure moet worden geregeld dat tekeningen in de controlekamer zo spoedig mogelijk (binnen drie weken nadat de wijzigingen zijn doorgevoerd) worden bijgewerkt en dat de wijzigingen tenminste eens per jaar in het centrale archiefsysteem worden verwerkt. Tot het aanwezig zijn van de definitieve tekeningen moeten de voorlopige tekeningen beschikbaar zijn in de controlekamer.
- 24.4 Vergunninghouder kan de in voorschrift 24.1, onder c., bedoelde inspectiefrequentie van een toestel baseren op de bevindingen van tenminste twee inspecties. In dat geval dient het bedrijf hiervoor per toestel toestemming te vragen aan het bevoegd gezag. Bij haar oordeel betreft het bevoegd gezag in ieder geval de in voorschrift 24.1 bedoelde procedures en een door vergunninghouder te overleggen advies van een door het bevoegd gezag erkende keuringsinstelling in hoeverre voldaan is aan de voorwaarden voor termijnverlenging volgens blad T.01.02 van de Regels voor toestellen onder druk. De inspectiefrequentie mag pas worden aangepast, indien de schriftelijke toestemming door het bevoegd gezag is verleend.
- 24.5 Vergunninghouder kan de in voorschrift 24.1, onder c., bedoelde inspectiefrequentie van een toestel baseren op een risicoanalyse. In dat geval dient het bedrijf hiervoor per toestel toestemming te vragen aan het bevoegd gezag. Bij haar oordeel betreft het bevoegd gezag in ieder geval de in voorschrift 24.1 bedoelde procedures en een door vergunninghouder te overleggen advies van een door het bevoegd gezag erkende keuringsinstelling in hoeverre voldaan is aan de voorwaarden voor termijnflexibilisering volgens blad T.01.02 van de Regels voor toestellen onder druk. De inspectiefrequentie mag pas worden aangepast, indien de schriftelijke toestemming door het bevoegd gezag is verleend.
- 24.6 Voorschriften 24.4 en 24.5 zijn niet van toepassing op apparatuur waarop het Warenwetbesluit drukapparatuur van toepassing is.
- 24.7 Indien op een toestel blad T.01.02 van de Regels voor toestellen onder druk niet van toepassing is, wordt, voor de toepassing van de voorschriften 24.4 en 24.5, dit toestel gezien als een toestel waarvan termijnverlenging en termijnflexibilisering onder eindverantwoordelijkheid van een andere dan een aangewezen keuringsinstelling of aangewezen keuringsdienst van gebruikers plaatsvindt.
- 24.8 De gehele inrichting moet schoon worden gehouden en in een goede staat van onderhoud verkeren.

- 24.9 Bij onderhouds- en reparatiewerkzaamheden moeten voorzorgsmaatregelen worden genomen om nadelige gevolgen voor het milieu te voorkomen.
- 24.10 Alle installatieonderdelen die niet meer in bedrijf zijn, moeten zodanig worden onderhouden dat zij geen nadelige gevolgen voor de veiligheid en/of het milieu kunnen veroorzaken.
- 24.11 Voor het uitvoeren van onderhouds- of herstelwerkzaamheden, waarbij nadelige gevolgen voor het milieu kunnen optreden, moet door of namens de bedrijfsleiding aan het uitvoerend personeel een schriftelijke instructie worden gegeven, waarin vermeld staat welke werkzaamheden uitgevoerd moeten worden en op welke plaatsen welke veiligheidsmaatregelen moeten worden getroffen en/of welke voorzieningen getroffen moeten worden om nadelige gevolgen voor het milieu te voorkomen. Deze schriftelijke instructie moet door het betrokken personeel voor gezien zijn ondertekend, en worden gevolgd. Indien zich tijdens de onderhouds- of herstelwerkzaamheden een ongewoon voorval, zoals bedoeld in artikel 17.1 van de Wet milieubeheer, heeft voorgedaan moet de ondertekende instructie ten minste worden bewaard totdat het voorval door het bevoegd gezag is afgehandeld.
- 24.12 De vergunninghouder moet aan alle in de inrichting werkzame personen een instructie verstrekken die erop gericht is hun gedragingen, die tot gevolg zouden hebben dat de inrichting opgericht of in werking is niet overeenkomstig de verleende vergunning of dat een aan de verleende vergunning verbonden voorschrift wordt overtreden, uit te sluiten. De betrokkenen moeten de instructie opvolgen.
- 24.13 De ligging van de in de grond gelegde kabels moet duidelijk op tekening zijn vastgelegd. Alvorens graafwerkzaamheden worden begonnen, moeten de bedoelde tekeningen worden geraadpleegd en de ligging duidelijk worden gemarkeerd.

ONS KENMERK

220400

PAGINA 90/91

Verzoek om schadevergoeding

Wij wijzen vergunninghouder erop dat, indien hij zich voor kosten ziet gesteld dan wel schade lijdt, die redelijkerwijs niet of niet geheel te zijnen laste behoren te blijven, Gedeputeerde Staten hem, voor zover niet op andere wijze in een redelijke vergoeding is of kan worden voorzien, een naar billijkheid te bepalen schadevergoeding kunnen toekennen. Een verzoek daartoe kan bij gedeputeerde staten van Zuid-Holland, p/a DCMR Milieudienst Rijnmond, Postbus 843, 3100 AV Schiedam worden ingediend.

Vervallen vergunningen

Voorts wijzen wij erop dat de volgende vergunningen, verleend door Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland op grond van de Wet milieubeheer, na het onherroepelijk worden van dit besluit, komen te vervallen:

- revisievergunning, d.d. 27 april 1993 (kenmerk 220405/27);
- veranderingsvergunning, d.d. 1 december 1998 (kenmerk 220406/14);
- veranderingsvergunning, d.d. 5 november 2001 (kenmerk 220407);
- veranderingsvergunning, d.d. 11 december 2002 (kenmerk (220400)).

Beroep

Binnen zes weken, ingaande de dag na de eerste dag van de terinzagelegging van de beschikking, kan bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State beroep worden ingesteld door:

- belanghebbenden die zienswijzen hebben ingebracht tegen de ontwerpbeschikking;
- belanghebbenden die advies hebben uitgebracht over het ontwerp van de beschikking;
- belanghebbenden die bezwaar hebben tegen de wijzigingen in de beschikking ten opzichte van de ontwerpbeschikking;
- belanghebbenden aan wie redelijkerwijs niet verweten kan worden geen zienswijzen te hebben ingebracht tegen de ontwerpbeschikking.

Het beroepsschrift moet worden ingediend bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Een beschikking wordt van kracht na afloop van de beroepstermijn, tenzij gedurende die termijn een verzoek om voorlopige voorziening is gedaan. Een dergelijk verzoek moet worden ingediend bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Een beschikking wordt niet van kracht voordat op het verzoek is beslist.

Gedeputeerde Staten van de provincie Zuid-Holland,
voor dezen,

drs.M.M. de Hoog,
hoofd afdeling Procesindustrie van de DCMR Milieudienst Rijnmond.

ONS KENMERK

220400

PAGINA 91/91

Verzonden: 31 juli 2006

Een exemplaar van dit besluit is gezonden aan:

- Aluchemie, Oude Maasweg 80, 3197 KJ Botlek-Rotterdam;
- VROM-Inspectie Zuid-West, Postbus 29036, 3001 GA Rotterdam;
- burgemeester en wethouders van Rotterdam, Postbus 70016, 3000 KV Rotterdam;
- burgemeester en wethouders van Albrandswaard, Brielle, Bernisse, Korendijk, Maasland, Maassluis, Oud-Beijerland, Rozenburg, Schipluiden, Spijkenisse, Schiedam en Vlaardingen;
- Rijkswaterstaat, directie Zuid-Holland, Postbus 556, 3000 AN Rotterdam;
- gemeentelijke brandweer te Rotterdam, district Havens, postbus 9152, 3007 AD Rotterdam;
- Bouw- en Woningtoezicht, Postbus 6577, 3002 AN Rotterdam;
- Openbare bibliotheek Rotterdam, Hoogstraat 110, Rotterdam;
- Zuid-Hollandsche Milieufederatie, Postbus 223344, 3003 DH Rotterdam;
- De Commissie voor de Milieu-effectrapportage, Postbus 2345, 3500 GH Utrecht;
- De heer J. van der Veen, Beethovenlaan 138, 2625 RT Delft;
- MOB, Waldeck Pyrmontsingel 18, 6521 BC Nijmegen.